

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘/๒๔๘๖ (วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๘.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉันทมาศมาชมาประชุม ๑๖๕ ท่าน
เบงของคปรประชุมแอด ข้าพเจ้าขอตาดำเนินการปรประชุมต่อไป ในเรื่องระเบียบ
การของการปรประชุมดำหรับอนน หมายเลข ๑. เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้ง
คอกปรประชุม เนื่องจาข้าพเจ้าได้รับใบคอกจากสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร
ท่าน คือ ๑. พันเอก เต็ก สังอนชาศิริโร สภาผู้แทนราษฎรประเภท
ที่ ๒ และ ๒. นายจัตตะเสน ไชยาคำ สภาผู้แทนราษฎร (พระนคร)
ทั้ง ๒ ท่านขอขอกการปรประชุมคอกคสมัปรประชุมอด้วญญ เนื่องจากมคความ
จำเป็นคองตงานในต่างปรเทศ ออกคางรณง คือ นายเสถียร พนชฤกษ์
สภาผู้แทนราษฎร (ตรินทร) ขอขอกการปรประชุมคอกคสมัปรประชุม
อด้วญญเหมอนกน เนื่องคอกมกจระจำเป็นดำหรับการตาดำเนิน ๑๕ ฉันท
คอกได้ รบอมมีคจาก ที่ปรประชุมของสภา ตามขอขอกค
ไมมีสมาชิเห็นเป็นคยงอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไมมีใใดมคความเห็นเป็นคยงอน
ข้าพเจ้า คอกคปรประชุม นอมมีค ไททานทั้ง ๑ พคคอกคสมัปรประชุมอด้วญญ
ตามทขอมาได้

คอกไปดำหรับนายเสถียร พนชฤกษ์ ซึ่งขอขอกเป็นคณระกรรมาธิการ
ครอจรายงานการปรประชุม กเนื่องจาข้าพเจ้าได้รับคอก จากคอกคสมัปรประชุม
แอดได้ขณใบคอก คอกคอกจากคณระกรรมาธิการครอจรายงานการปรประชุม เมื่อ

ขอตาออกเสพนแต่จ กตของนการเดอชอมแทน เพราะฉนั้นจะใหผู้ โด
เบเชอให้เด้นชอได้

นายโมรา ฌ กลาง (พงา) : ขาพเจ้าชอเส่นตนาชเจวีญ บณทโร
มล์มาชกรบรชง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไมมีผ ไตมความเห็นเบนคียง
ชนอก ขาพเจ้าชอจากประชนนไตตงตงนายเจวีญ บณทโร มล์มาชกรบรชง
มแทนราษฎรประเภทที่ ๓ เป็นกรรมาชการตรอจวางงานการประชนแทนนาย
เดอชม พนชญกษ

ตไปทมาชเดช ๓ บรชงมายงานการประชนมแทนราษฎร ครง
ที่ ๓๓,๓๖/๒๕๕๖ (ด่ามญ) ชดท ๓ แดะครท ๓/๒๕๕๖ (อด่ามญ๒) ชดท.

ไมมีดมาชกรมความเห็นชงอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไมมีผ ไตมความเห็นเบนชง
อื่น ขาพเจ้าชอจากประชนนไตบรชงการประชนครท ไดชงมาชเดชมาชกน

ทมาชเดช ๓. กรรทกามคณ ชนคณท ๓ ของนชจันโทหัย ญกษสฎ
ถามเรอเงินชงสไมสร โรงงานยาดบ ถูกเจ้าทนาทชอชกน ถามกระตรอจ
การคตง

นายจันโทหัย ญกษสฎ (พระนคร) : ขาพเจ้าชอตงกระตรอจ
ถามรฐมนตรจากรกระตรอจการคตงคตงคอไปน

๑. ทานทราบชวอไมฉา พนคงานชงสไมสร โรงงานยาดบถักชงเงิน
ชงสไมสร โรงงานยาดบไปเบนจันฉอนเงินทงถานชวคเคม

๒. พนคงานช เดอชกชนไตชกชอเงินไปตรงทงมถอชกนทนาครท น
เทาทชวคทราบฉาเป็นเงินปรมาณด่ามดัดเคม แต่มผ ชง ไทญไม โรง
งานยาดบอจเคนระงบเรอจวระนาเงินมาไรแฉะ แฉะ ไทญชงานฉ นทงาน
คตไมคณเกิด ไทญชชกถงถานชวคเคม เหตุไฉนเมอชกนทนาคคแฉอจง ไทญ
งานคตงไป

๓. เงินของรัฐต้องเสียภาษีไปเป็นค่าพยานมากเช่นนี้ ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ

๔. ขอบทราบค่าเจตนาทางทนายรัฐมนตรีตั้งการเรอขึ้นไปแต่ด้วยวิธี
๕. ได้ทราบค่าทางโรงงานยาสูบได้ คง ต้นบนหน้าฉบับได้ เพียงห้าพันบาท
เศษจริงหรือไม่ ถ้าจริงก็ควรตั้งต้นบนหน้าฉบับผู้กระทำผิดโดยยกเงินตั้งตามบาท
เศษ ผู้ยกออกจะยอมให้จับหรือ

๖. เรื่องเหล่านี้โปรดให้ตั้งผู้กระทำความผิดโดยยกชกจริง ท่านจะ
ตั้งโทษใหญ่ซึ่งรับผิดชกบนหรือไม่ว่าจะตั้งโทษ ท่านจะตั้งเมื่อใด และ
หนักขนาดไหน

พลโทเอก เพ็ชรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลัง : กระทรวงการคลังขอตอบกระทรวงมหาดไทย

๑. กระทรวงการคลังทราบตามข่าวหนังสือพิมพ์ ว่าเงินขาดหายโดย
การทุจริตเกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องยาสูบ

๒. เมื่อทราบเช่นนั้นจึงต้องถามว่า ได้ตั้งกรม เงินหมดขาดเกิดขึ้น
เป็นเงินของส่วนมาคต โมสรดำเนินงานยาสูบ ทางโรงงานยาสูบของรัฐเกิด
ไม่มีการขาดหายหรือสูญเสียแต่ประการใดเลย

๓. โดยที่ส่วนมาคตโมสรดำเนินงานยาสูบเป็นชนิดขาด ผิดจรรยา
ได้สอบถามแล้ว เขาได้รับอนุญาตให้ตั้งขึ้น และมีกฎหมายของเขา
คุ้มครองตามกฎหมาย กระทรวงการคลังจึงไม่มั่งคั่งและมีอำนาจประการ
ใดตามกระทรวงการ

๔. เมื่อไม่สิ้นเงินของรัฐขาดเช่นนั้น ผู้รับผิดชอบกตเวทิตา
ของส่วนมาคตโมสรดำเนินงานยาสูบ ตามที่มอยู่ในระเบียบของเขา รัฐมนตรีว่าการ
คลังจะเข้าไปกวดกำยไม่ได้

๕. ได้ทราบข่าวโมสรของส่วนมาคตโมสรดำเนินงานยาสูบ ๕,๐๐๐ บาท
จริง แต่เงินส่วนนั้นตนจึงอาจพิมพ์หนังสือได้เห็นความจำเป็น

นายจันโททัย กุญส์สุด (พระนคร) : กระผมทราบบ้างไม่ส่วนเป็น
 นศบคต แต่โดยพฤตินัยแล้ว ไม่สรนต้องเกษียณหรืออยู่ในความรับผิดชอบ
 ของโรงงานยาสูบ เพราะตามระเบียบที่จัดไว้ในหมวดผลประโยชน์
 ความสามัคคีของพนักงานยาสูบ ส่งเสริมศีลธรรม และวัฒนธรรมเสื่อม
 ถ้าท่านระบอบเช่นนั้นแล้ว ขอทราบบ้างหากไม่สรนเลิกตั้งไป หรือตั้งของ
 ไม่สรนจะตกเป็นของใคร กระผมขอเรียนชี้แจงตามข้อไปก่อนว่า เมื่อเลิก
 การทจรีตชนเช่นนี้แล้ว ทางโรงงานได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่หรือไม่ว่าแจ้ง
 แล้ว แจ้งเมื่อไร หลังจากเกิดเรื่องแล้วถนัด และขอทราบชื่อกฎเกณฑ์ยกออก
 ไปคราวนี้ จำนวนที่แท้จริงเท่าไร เท่าที่ทราบคือ ๑,๒๐๐,๐๐๐ เศษ ขอทราบ
 ข้อเท็จจริงที่แท้จริงให้ถึงท่านทราบจะได้หรือไม่ เงินที่ยกออกเป็นเงินที่ไม่สรนเป็น
 หน้ความหรือของโรงงานหรือไม่ ถ้าท่านปฏิเสธ ไม่สรนทั้ง ๆ ไปซึ่งอดีต
 ประสงค์คงทวงได้ จะไม่มีทำให้โกงเป็นเงินเรือนล้านบาท เช่นไม่สรน
 สหมิตร ซึ่งจะมีผู้ทำโดยเจตนา งบดุลของเขาไม่เคยปรากฏว่ากำไรตั้งตาม
 เศษ และเท่าที่ทราบของไม่สรนไม่เคยทิ้งบุคคลเลยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔-๒๕
 ถ้าเป็นจริงดังที่นายไม่สรนคือผู้อำนวยกร โรงงานยาสูบหรือไม่ ถ้า
 ทราบหรือไม่ ถ้าทราบแล้วทำไมจึงปล่อยให้เช่นนั้น ท่านรัฐมนตรีจะถือเอา
 เป็นเหตุอยู่ปฏิบัติงานหรือหรือขอทราบบ้างว่าท่านไม่สรนแห่งนั้นเป็นหน
 คำบตรี โรงงานอยู่ชื่อกว่าไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโท ๆ ๆ แบ่งเบ้นคน ๆ เอะมัน
 ลางนักที่รัฐมนตรีจำไม่ได้หรือยก แบ่งเบ้นคน ๆ ต่อกว่า จะเอาเบ้นคน ๆ
 ค้างไว้ก็ได้ ตอบแสดงชื่ได้ถึง ๓ ครั้ง

นายจันโททัย กุญส์สุด (พระนคร) : ครับ

พลโท พล เพ็ชรเลิศ บริษัทเรียททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระ-
 รวงการคลัง : ท่านรัฐมนตรีเห็นว่าเป็นความสำคัญที่สุดของไม่สรนเบ

หนทางราชการ โรงงานขาดบริษัทไม่... ข้าพเจ้าได้สอบถามแต่ดูไม่เห็นหน
โรงงานขาดบริษัท เงินคงเหลือตามหลักฐานของเจ้าโมสรี สโมสรีมข้อมวมคม ม
กฎหมายควบคุมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของดีมาชิก ซึ่งข้าพเจ้าไปกล่าวถาย
ไม่ได้ตามกฎหมายข้อยกเว้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอถามท่านรัฐมนตรี ตั้งเงินทยอยออก
จริงสักเท่าไร : ขอถามข้อสำคัญ

พลโท ภา เพียรเลิศ : บริษัทไทยทอผ้า รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง : มีความตามหนังสือพิมพ์ฉบับเงินตามเศษ

นายจันทิตทัย อุทัยสัต (พระนคร) : เจ้าคนตัวเตงของดีโมสรีท
หายเป็นเงินตามฉบับเศษ เป็นคดีเตงที่ยังไม่แน่นอน เพราะฉะนั้นกรณี
ของเรียนถามข้อใดไป : ท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่ว่าการตั้งดีโมสรีมข้อมวมคม
เป็นแห่งหนึ่งจากกระทรวงการคลัง โรงงานขาดบริษัท สโมสรีมข้อมวมคม
ในราคาตามฉบับโรงงานขาดบริษัท แต่ต่อมาจึงหายในฉบับหนึ่ง ก่อนเกิดเหตุ
ประมาณ ๓๐ กว่าปี แต่เดี๋ยวจึงเกิดเรื่องขึ้นแล้ว ดีโมสรีมข้อมวมคม
จากโรงงานขาดบริษัทประมาณ ๓๐-๔๐ หนีคดีหนี เพื่อเอาผลกำไรมาซื้อที่ดิน
ก่เตงไป ท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่ แต่ท่านรัฐมนตรีจะให้ดีโมสรีมข้อมวมคม
อยู่ต่อไปหรือไม่ ถ้าท่านจะให้เตงอยู่ต่อไปก็เท่ากับว่าท่านจะให้ส่งเสริมการ
ทุจริตของโรงงานอยู่เตงไป แต่ดูท่านเห็นเจตนาจ้างกรมเจ้ากรมของ
โรงงานขาดบริษัทหรือไม่ว่าพนักงานของดีโมสรีมข้อมวมคมยกยอกเงินไปตั้งตามแบบฉบับ
แทนที่จะแจ้งความหรือมาจับในทางคดีอาญากับฟ้องไปฟ้องในคดีแพ่ง จึงคดี
แพ่งแต่ดูคดี ๓๐ มักเป็นอันหมดไป แต่เมื่อฟ้องความแพ่ง ทางโรงงาน
ขาดบริษัทได้ขายทรัพย์สินของฝักยอกไม่ อย่างนั้นก็เป็นการตั้งเตงว่าเป็นการ
ช่วยเหลือกันทางลับ แต่เขาถามมาถามจากเกิดจับต่อผู้ทุจริตจริงแต่
เรื่องเตงนายแดงซึ่งเป็นคนมาจับมคมในของ โรงงานก็จะตั้งขึ้นมา เตง
เหตตามพนักงานและเจ้าหน้าที่ของ โรงงานขาดบริษัท เพราะฉะนั้นก็

เชื่อกันว่าให้แก่โรงงานนั้น และหาได้ชัดครึ้มกว่า "ผู้ช" ใน ผู้ชก
ชอกเอาไปก่นาเชคนใจในบัญญัติอันตอเดียวตั้งบนบนแต่ตั้งอาภาวักระทำงาน
ของพนักงานตีไม้ส่วแห่งซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ชกนอชกร โรงงาน
ขาดบเช่นกัน เพราะผู้ชกนอชกร โรงงานก่นาตั้งนบกเป็นนายชกรของตีไม้ส่วแห่ง
น เพราะฉนั้นก่นาว่าทวนรัฐมนตรจะยอมนโยบายที่จะให้ผู้ชกนอชกรขาดบ
คดบคมตีไม้ส่วแห่งนอชกาให้เป็นบ่อเกิดแห่งการทุจริต ให้รคกมยังถนได้
หรือไม่ ถ่าท่นตั้งเด็กไม่ได้

พลโท เภา เพ็ชรเลิศ บริรักษ์เชยชกถ รัฐมนรว่าการกระทรวง
การคลัง : ข้าพเจ้าชยตามเตมถ่าข้าพเจ้าไม่ถ่ามารถจะตั้งให้เด็กถ่ม
ส่มาคมชองชกาได้ แต่ถ่าท่นผู้ตั้งกระทุถ่ามมาเดี่ยวเตมถ่า โรงงานขาดบ
ได้ถ่าคดบมอชกรให้แก่ประชาชนปรระการโค่นตั้ง ข้าพเจ้าจะได้อบมถัดจน
เดี่ยวแต่ เรื่องที่ข้าพเจ้าจะกรวบเรชนต่อไม่ถ่าคดบถ่า ถ่าโรงงานช ส่มถ่า
นัคระเนียบชองบงคืบ ข้าพเจ้าพอจะตั้งโทษเจ้ก่นาถของโรงงานขาดบ แต่
ห้ามคดบจ่าเป็นถ่าจะตั้งโทษเจ้ก่นาถของถ่มถ่นได้ไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่อไม่ถ่าจะตั้งจน ชนคบท ๒ ชอง
ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์ ถ่ามเรื่องการประกาศถ่าจะชกเงิน < พ.ช. ๘๖ ถ่าม
กระทรวงมหาดไทย ผู้ตั้งกระทุไม่มา

(ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คชไปชนคบท ๓ ของนายพันตำรวจ
ตรี หลวงเจริญคำรจการ ถ่ามเรื่องหตถเขตหนของถ่งห้ามรถถ่าพ่นของ
ราษฎร ถ่ามกระทรวงเกษตร

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญคำรจการ (อุทัยธานี) : ถ่ามถ่
กรรมได้ตั้งถ่าจะถ่ามมาถ่ามชกถ่ามคคไปน ข้าพเจ้าชยตั้งกระทุคดบถ่าม
รัฐมนตรถ่าการกระทรวงเกษตร ตั้งค่อไปน

ได้มเจ้ก่นาถนถ่าชกถ่าก่นาไปบักเจ้ก่นาถของถ่งห้าม (หนชองชมทรวพ)

ตำบลเกาะเทโพ ข้าเถกเมืองอภัยธานี รกเขาไปในทศนของราษฎรที่เคยได้
ปกครองมาช้านานแต่ได้ประกอบอาชีพในทศนตลอดมาทุก ๆ ปี และ
ราษฎรได้ร้องคัดค้านต่อนายข้าเถก ๆ ก็ยังหาได้จัดการให้เด็ดขาดประการใด
ราษฎรคอยเฝ้าตาจะทำกรประกอบอาชีพไม่ได้ รัฐมนตรีจะสั่งให้ถอนหลัก
เขตกลับไปยังตามเขตหนของทองคำมนเพียง ๓๐ ไร่เท่านั้นจะได้หรือไม่เพราะ
รกทศนของราษฎรเขาไปกว่า ๕๐ เจ้าของ ประมาณเนื้อที่เกือบ ๒๐๐ ไร่
และทศนเหล่านี้ได้เสียเงินบำรุงท้องที่ให้เสร็จไปทุก ๆ รายแล้ว ทุก ๆ ปีมา
ท่านจะสั่งให้เบ้มไปโดยยุติธรรมแก่ราษฎรจะได้หรือไม่

นายพลตำรวจตรี อภัย อภัยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงเกษตร : กระทรวงเกษตรขอตอบกระทู้ของท่านสมเกียรติดังต่อไปนี้
หนองชมทรัพย์ ตำบลเกาะเทโพ ตำบลเมืองจังหวัดอุทัยธานีนั้นทุก ๆ ไม่ปรากฏ
มีหมิ่นเรียกกันว่า "หนองชมต้นข" ไม่มีหลักฐานเขตมาแต่เดิม การปัก
หลักเขตหนของทองคำมนได้ทำการปักโดยใช้หลักขเเมนตชกรกรมการประมง
ซึ่งได้ให้มอบผลขาดจับสัตว์น้ำจืดทางขึ้น เจ้าหนวกอภัยเมืองอภัยธานีเป็น
กำหนดให้ปักตามเขตของผลขาดจับสัตว์น้ำ และทางกรจะได้อนุญาตให้
ราษฎรเช่าซื้อทำกรเพราะได้ได้ในปีเจ็ดหมื่นผลขาดจับสัตว์น้ำนั้น เมื่อนำไม่ยอม
เรื่องนราษฎรได้ร้องคัดค้านเมืองอภัยธานี ซึ่งทางข้าเถกและจังหวัดได้รับ
ดำเนินการตั้งกบดาน แต่ขณะตั้งกบดานนั้นเป็นกบดานยอม ไม่สามารถจะ
พิจารณาผลภาพของทศนราษฎรอื่นได้ จำแนกจะตั้งรอไป ในยุคแต่งซึ่งจะ
ตั้งกรการพิจารณาตั้งกบดานผลภาพของหนองน การที่ตั้งกบดานเขตนจะ
ต้องตั้งขอบเขตจริงเสียก่อน เมื่อขอเท็จจริงปรากฏอย่างใดแล้ว จะได้จัด
การ ให้คอมเป็นธรรมแก่ราษฎรต่อไป

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อภัยธานี) : ตามท
ทศนรัฐมนตรีสั่งดำเนินการตอบเมื่อก่อนยังไม่เป็นขอเท็จจริงจนแน่นอน บัดนี้

การบอกเลิกเขตของเจ้าหนาทนน เพราะเบณฑนาทอมเป็นภรรยาเก่ามากใน
 การที่จะตรวจข้อบเขต ตามธรรมเนียมการบอกเขต เมื่อเจ้าหนาทไปบอก เขาก็
 ร้องชนในขณะนั้นเอง ซึ่งเขาพาเองก็ไปเปิด แต่บอกกรกเขาไม่จริง ๆ ซึ่ง
 เขาได้ทำงาน แต่แท้จริงการที่ไปบอกนั้นไม่ใช่ใหญ่ไปบอก ผู้น้อยเขานำไป
 บอก แต่แต่เจ้าหนาทอากรนั้นจะไปบอกเขา และการบอกเขานั้นในเขตทมิฬ
 นั้นบอกได้ว่าใครจะไปทำอะไรไม่ได้เลยเป็นอันขาด ก็พวกของอากรนั้นจะได้
 ปลดผูก ปลดผูก เพราะที่แกลงนเลยจังหวัดคชยชานทงจังหวัด ถ้าไม่ได้
 เกาะเทโพแล้ว จังหวัดคชย ๆ นั้นก็จะตายเช่นเดียวกัน ไม่มีผลกับประธาณ
 เพราะฉะนั้นราษฎรได้อาศัยมาเช่นนี้คงแต่ครั้ง ปี ย่า ตา ยาย มาแล้ว และ
 ราษฎรยังได้ลงไปยังชัยนาท ความหนักเขตเดิมความน้อยแต่ประมาณเท่าไร
 ประมาณ ๓๓ ไร่เท่านั้น และเคยทำมา แต่มาบอกเขาเสียตามความ
 พอใจเช่นนี้ เพราะฉะนั้นเขาพาเจ้าทงกระทำการมานกอบการจะขอความสัญญา
 ว่าท่านจะให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนหรือไม่ใช่ ๑

๒. เวदानได้พบกับเตธา และขอขบดไปตรวจเฉพาะที่หนานามนชน
 ทานก็ตรวจไม่ได้ เพราะฉะนั้นเขาพาเจ้ากรเรียนให้ทราบว่าจะติดต่อในภายหลัง
 นททานบอกว่าจะไปบอกเขตนัน จะไปบอกพร้อมกับเขาพาเจ้าได้หรือไม่ ถ้า
 หากจะบอกจะบอกเพื่อความเบรกรรมของประชาชนแล้ว เขาพาเจียนดี และ
 ขอถามองแทนแทนน และขอขบดไปบอกน ไปบอกพร้อมกับเขาพาเจ้า
 ได้หรือไม่ แทนน

นายพลตำรวจตรี อภัย อุทยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงเกษตราธิการ : กระทรวงเกษตราธิการขอตอบข้อคำถามของท่านผู้เกษรติ
 ดังต่อไปนี้ จึ่งอยู่ในเวลาที่เขามกเขตนนเขาต้องมากในฤดูแต่ง ไม่อย่างนั้น
 มันก็ไม่ได้ในนา แต่เหตุของเรื่องที่เกิดขึ้นมาถงกระทรวงเกษตราธิการและ
 กรมการสืบสวนนระมนเบณฑนา เพราะฉะนั้นกระทรวงเกษตราธิการจึงไม่
 สามารถจะให้ชยเท็จจริงแก่ท่านได้ในระยณะ แต่อย่างไรก็ตามกระทรวง

เกษตรได้ทำการปักหลักเขตในไร่จำทำไปโดยพลการ ได้มีกรรมการของ
จังหวัดรวมด้วย และเมื่อก่อนของเกาะเทพีพาทานงานเป็นกรรมการรวมด้วย
และเจตนาอีกควรจะสอบด้วยข้อเท็จจริง หากแต่ถ้าจะทำตามใจกันนั้นไม่ได้
เนื่องจากนักไม่ตด กระทบวงเกษตรก็เลยไม่ได้มารลที่จะเรียนขอเท็จจริง
ได้ และขอรับของด้วยเกียรติว่าถ้าจะมีการปักเขตตัดไปทางกระทบวงจะได้
แจ้งให้ทางจังหวัดทราบเป็นคดีพินิจของกระทบวงมหาดไทยซึ่งจะได้เชิญท่าน
ผู้เกียรติ จะเป็นใครก็ได้ไปทำการร่วมทำการสอบปักหลักเขต

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ตามที่
ท่านบอกว่าการปักหลักเขตจะเชิญผู้ใด ๆ ไปก็ได้ อันหนึ่งไม่เป็นควรแน่นอน
ข้าพเจ้าไม่ทำอะไร ข้าพเจ้าขอความยุติธรรมให้แก่ประชาชนและขอให้
ข้าพเจ้าได้เป็นผู้เห็นความยุติธรรมอันแท้จริง เพราะทำหรือไม่ว่านาย
ชากรนั้นคือใคร นายชากรก็คอกำนันตนเองอำนาจสองซ้น ต่อจากนั้น
ข้าพเจ้าเองขอรับของอีกคนเดียวว่าข้าพเจ้าจะไปด้วยได้หรือไม่ ขอรับของใน
สภานั้นคนเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าจะไม่ตามอีก ข้าพเจ้าขอความยุติธรรมให้
แก่ประชาชน เพราะประชาชนได้ท้าวหาญสู้รบ เพราะฉะนั้นขอให้ขอของ
ครึ่งหนึ่งจากผลเขตทางกรจะไปปักเขตขอให้ข้าพเจ้าไปด้วยได้หรือไม่ จะ
แปลเอาได้ทั้งหมด ข้าพเจ้าขอทราบโดยแท้จริง

นายพลตำรวจตรี ลม้าย อุทยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงเกษตร : กระทรวงเกษตรไม่ชัดซ้ง

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ขอ
พระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปอันนับที่ ๓ ของนายเผด็จ
จิราภรณ์ เรื่องการจัดสรรที่ดิน ตามท่านนายกรัฐมนตรี

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้คุณเรียนตาม
ท่านนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้—

๑. ตามที่รัฐบาลตำรวจจัดสรรที่ดินโดยจะ เงินออกกฎหมาย เจ้าผู้สืบทอด
ผู้แทนราษฎรในสมัยนั้นเป็นความจริงหรือไม่

๒. เพียงแต่รัฐบาลตำรวจและคณะกรรมการร่างกฎหมายนั้น รวมทั้ง
โฆษณาคติขู่กระจายเสียงและให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์นั้น ได้มีเสียงราษฎร
วิพากษ์วิจารณ์ และทำหนังสือคัดค้านไปยังคณะกรรมการมากกว่าเสียงสนับสนุน
สนับสนุนจริงหรือไม่

๓. ในขณะนั้นรัฐบาลยังมีได้เงินออกกฎหมายนั้นมา ผลของกฎหมาย
ฉบับนี้ได้เกิดขึ้นแก่กองทัพเป็นคลื่นและเป็นโทษทางขบถ ผลทางขบถที่เกิดขึ้น
คือ ราคาที่ดินทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดได้ขยับขึ้นหยุดการหมุนเวียนแดง
แต่การขยับขึ้นนั้นเกิดขึ้นในต่างจังหวัดโดยเฉพาะที่ประกอบกรเกษตร เกิดเป็น
ผลกระทบกระเทือนถึงชาวดังกล่าว ซึ่งไม่จำเป็นต้องนำที่ดินนั้นไป
จำหน่ายเพื่อนำเงินมาใช้ในการประกันการกู้ยืมหรือทำนา นั้นเป็นผลเสียหาย
ในการผลิต เรืองนรัฐบาลตำรวจหรือใคร จะแก้ไขอย่างไร

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบ
กระทู้ถามของท่านด้วยกลุ่มเกียรติคุณ

ในข้อ ๑. ตามที่ท่านถามว่ารัฐบาลจะเงินออกกฎหมายพระราชบัญญัติจัด
สรรที่ดินชนชั้นกลางผู้แทนราษฎรในสมัยจริงหรือไม่ รัฐบาลขอตอบว่าใน
เวลานี้กำลังพิจารณาร่างกฎหมายนั้นอยู่ ถ้าหากว่าจะเสร็จทันที่จะส่งคืนใน
สมัยประชุมสามัญ ก็จะได้เห็นขบวนการให้ทางสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา
ต่อไป

ในข้อ ๒. ตามที่ท่านถามว่าได้มีเสียงราษฎรวิพากษ์วิจารณ์และทำ
หนังสือคัดค้านไปยังคณะกรรมการร่างกฎหมายนั้นมากกว่าเสียงสนับสนุนนั้น
ข้าพเจ้าขอเรียนว่าในเรื่องนี้ไม่เป็นความจริง คณะกรรมการได้รับหนังสือทั้ง
สนับสนุนและทั้งคัดค้านบ้าง แต่ถ้ามองจากเสียงที่ทราบจากผู้ที่ได้มีหนังสือ
ไปนั้นเกือบจะทั้งหมดเห็นผู้ได้มีทัศนคติที่ร้ายชัวยุ่มากแล้ว และอาจจะมีคำ

ได้ความเป็นผู้ไททำการสาคทนต์ ส่วนเสียงของราษฎรโดยทั่วไป ข้าพเจ้าได้
เดินทางไปหลายจังหวัดเกือบ ๒๐ จังหวัดเศษ ปรากฏได้สัมผัส ความระแวง
ไม่มั่นคงเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองนงกมความพอใจเป็นอันมาก

ในข้อ ๓. ผลแห่งการที่ได้เผยแพร่ว่า จะออกพระราชบัญญัติจัด
ตั้งคนไปตั้งประชานะทนต์ ให้เกิดผลเสียหลายดังที่ใดตั้งกรรมานัน ข้าพเจ้าขอ
เรียนให้ท่านทราบว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งคนนงกมของรัฐบาลของเมือง
หมายสำคัญอีกคือ ว่าจะแจกดินในประเทศไทย ให้แก่ประชาชน ให้ต้อง
กัน เพื่อที่จะได้ ใช้เป็นที่อยู่และที่ทำการงาน ข้าพเจ้าขออย่าคิดว่าเราจะแจก
ที่ดินให้ราษฎรถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้น ให้ต้องกัน ให้มากที่ดังที่จะทำได้ ด้วย
เหตุดังนี้จึงเห็นได้ว่าที่ดินนั้นไม่ใช่เป็นของทอดหรือทรัพย์สินสมบัติ ที่จะนำไปสำหรับ
เป็นหลักทรัพย์สินไปจำนองจำนำเพื่อจะไต่เงินมา ซึ่งเป็นการผิดพลาด ท่านจะ
เห็นได้ว่าในสมัยก่อนตั้งของเราเองนงกมค่าเหมือนกัน คือเราเองไปขายเป็น
ทนายเขาได้ และถกเมื่อเวลาจะเลิกทนายก็ผลัดคาน แต่เวลาเจตนาทุกคนก็
ความพอใจว่า ในการททาคัดของเรา ให้มีค่า เพื่อไปจำนองจำนำเขาจนเป็นดังที่
ไม่ถกต้อง ฉนั้นได้กิด ทางรัฐบาลได้คำนึงถึงเรื่องนี้ว่าที่ดินกเป็นทานของเสีย
กัน เท่ากับเป็นรัง เป็นที่อยู่ ที่ทำการงาน และที่ฝังเราเวลาตาย เพราะ
ฉะนั้นเราไม่ควรจะเอาไปใช้สำหรับจำนองจำนำ ซึ่งจะเกิดกรรมแต่ชั่วอน
ชยทั้งไป วิชาแก้ไขก็คือรัฐบาลได้ใช้แก้ไขในเรื่องนี้เพื่อช่วยราษฎร โดย
ขยายการสหกรณ์ในรูป เพื่อให้ราษฎรจะได้ที่ดินไปประกอบอาชีพเป็น
การตั้งตนต่อไปและนอกจากนั้นทางกระทรวงมหาดไทยกำลังดำริ กำลังเดิน
ที่จะกระทำการเพื่อที่จะช่วยราษฎร โดยทขอให้เจ้าหน้าที่ในสำนักงานคนนม
ทนสำหรับให้ราษฎรได้ถูก ยืมเอาไปใช้กส่วนหนึ่งสำหรับไปเป็นเงินลงทุน แทน
ที่จะเอาที่ดินไปจำนำเขาดังที่ใดเป็นมาแต่

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงท่านนายก
รัฐมนตรีต่อไปดังนี้ ตามคำตอบในข้อ ๓. ที่ถามว่าตั้งพิจารณาอยู่ กับเสร็จ

จะได้เห็นขอในทประชนในสมัยก่อนหน้านั้น ก็เป็นขอจนได้รับคำตอบยืนยัน
 จากท่านนายกรัฐมนตรี ก็เป็นขอจนอาจจะได้เห็นในกฎหมายฉบับนี้ แต่
 ข้าพเจ้ายังสงสัยว่ากาตงพิจารณา ถ้าเสร็จแล้วจะได้เห็นขอในสมัยประชุม คำ
 ว่า "กาตงพิจารณาขอ" น่าจะจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือปรับปรุงโดยบาง
 ไรหรือไม่ในเรื่องนี้ หรืออาจเป็นกรทททานนายกรัฐมนตรีเห็นชอบที่จะเห็น
 กฎหมายฉบับนี้เข้ามาในสภา และข้าพเจ้ายากจะชักข้อไปว่าในข้อ ๓๐
 กฎหมายร่างอยู่ไม่ต ยังกองตั้งคนเดียว งามอยู่อย่างนพวาทองกันไปหมด
 และจะเกิดเป็นผลอันตรายแก่สิทธิในข้อ ๓๐ ข้าพเจ้าจะได้เรียนชักข้อไม่
 คือกษัตริย์ใจแนกเขามาแต่ ขยาชานัก ชกชวยนชากจะเบเนผลเสียหยา
 แก่ผู้ที่จะตองอาศัยกษัตริย์หมั้นเดยเนอง ในการทำนาอยู่บางซ่งพอกเหล่านหาใช้
 เป็นพอกนายทนมไม่ เป็นพอกทนม ไรนาพอด่มคอรแต่ชากทนมรอน ในการทำนา
 แต่ก่อนเคยเขาเป็นปรกนเป็นหตกเงนชกเขามาทำไดแต่เคยอนเขาไม่เดา นาย
 ทนมเขาไม่รับ

ข้อ ๕. ในเรื่องเสียงของพวกรอเรียน ท่านนายกรัฐมนตรีความเสียง
 ของพวกรอเรียนเกินมากทั้งในทางต้นบั้งน และในทางทคคคานร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ แต่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ตอบว่าเสียงคานนุนโดยมากเป็น
 เสียงของนายทนม ซึ่งขอขอ พเจ้าอยากจะเรียนชกถามจาการคคคานนชากจะ
 มีได้หลายทาง พขต้นบดนนชากจะมีได้หลายทาง โดยการร้องเรียนไปยัง
 คณะกรรมการหรือทางนายกรัฐมนตรีทางหนึ่ง ทางหนึ่งคือพมพทางหนึ่ง
 หรือการขอพวกรอเรียนเกินจากตราชฎรทค) ไปนทงหนึ่ง ซึ่งโดยจาก
 หนึ่งคือพมพกต จากทหนึ่งคือร้องเรียนกต ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะทราบได้
 อยางไรว่าเสียงคคคานนเป็นเสียงของนายทนม หรือเสียงต้นบั้งนนเป็น
 เสียงของผู้ใด และเสียงคานนเป็นเสียงของผู้ใด การทจะดเครารหเชอกบคด
 เองจากตางเสียงคานนจะกเป็นเสียงของฝ่ายตรงกันข้าม ของผู้ทเคยประโยชน์
 ถ่าอยางนนเรากทำเสียงกลางซึ่งจะพวกรอเรียน เพื่อให้สัดเพื่อให้คคคานน

คิดแก่รัฐบาลไม่ได้ ถ้าเป็นว่าเลี้ยงคนแดงเป็นเลี้ยงของผลทของเสียประโยชน์
 แดงตก ถ้าเป็นเช่นนั้นแดง การทำงาน การตั้งอยู่ในเหตุการณ์
 หรือฟังเสียงของประชาชนก็อาจจะคาดเคลื่อน และไม่มีหลักอย่างใดเลย
 เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามท่านนายต. ในข้อ ๒. ว่าเสียงสนับสนุนกต
 เสียงค้านกต ที่รวมมาจากฝ่ายไหน ฝ่ายใดประโยชน์เสียประโยชน์หรือฝ่ายที่
 เป็นกตต่างฝ่ายที่สมัครใจความหวังดีแก่บ้านเมืองนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีจะ
 ทราบได้อย่างไร

ข้อ ๓. ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ตอบว่าตนไม่มีความประสงค์จะเอา
 ไปให้เป็นเจ้าของจำนำหรือประกันเงินกู้เงินยืมอะไรต่าง ๆ ในสิ่งเหล่านี้เขาเจ้า
 ว่าท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนไปสักหน่อย ความจริงใน
 ชนบทในขณะพระราชพิธีโรมานาของตนเอง ในขณะตั้งพูดท้าวทักกันนั้น บาง
 ครั้งไม่มีทหารจนที่จะมาใช้จำนำในกตทำงาน การเก็บและดูแลการลงทอนของ
 อื่นทำขายน่าให้กว้างขวางออกไป ก็ได้เอาหลักท้าวทักนั้นไปประกันการกู้
 ยืม อาจจะเป็นจำนองก็ได้ หรือไปกู้ยืมโดยเอาเขาเป็นประกันก็ได้ เหล่านี้
 นายทุนก็เชื่องช เพราะมตคนเป็นเหตุท้าวทัก และมตคนเป็นราคาสูงพอคุ้ม
 ควร หากถกกันไม่ปฏิบัติชำระหนี้ให้แก่คนแดง คนก็อาจจะฟ้องบังคับเขา
 คนนั้นมาเป็นของกันได้ นับเป็นเหตุที่ปฏิบัติกันจนจะมีของกฎหมายจัดสรร
 ทัศนแดง พวกนายทุนต่าง ๆ ที่เคยรับจำนำ ส่วนของไซ่ทัก ยืมแก่เขาอนาทำ
 การจัดสรรจะราคาตกลงไป บางคนเขามีอยู่มตแดง ถ้าขาดไรขาดนามาทัง
 ษาให้แก่เขา ๆ ก็จะต้องถูกบังคับให้จัดสรรไป เขาก็ไม่คิด ท้าวเจ้าเรียน
 ษาไม่ใช่ว่าเป็นห้องนายทุน ห้องชอนา เพราะคนไร่ทักกับคนมตแดงต้องพึ่งพา
 อาศัยกันมันแยกกันไม่ออก เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอยู่อย่างมากที่สุด
 ษาไร่ชอนาต้องอาศัยนายทุน เด่นแต่รัฐบาลจะทำหน้าที่เป็นนายทุนแทน
 ให้พักเพียง สังกัดท่านนายกรัฐมนตรีกับตักได้ขยายการสหกรณ์และภาคัง

แดงขึ้นให้โตอีก ๕๐ ไร่ ดังนั้นเขาจะปฏิเสธหรือไม่ ผมคิดว่าเขาพอใจในสิ่งที่
 ฝากอย่าง ในเรื่องนี้จะเห็นได้ว่าทัศนคติที่ระบอบ ทางรัฐบาลสมัยนี้ ใดกันไร
 ในขณะที่กรมประชาสัมพันธ์ได้แจกเอกสารซึ่งไม่มีที่คนอยากรู้ ซึ่งได้
 เขาเขาบ้าง ไปคือที่ระบอบปรากฏว่าเจตนาที่ทุกคนของอาจจะไปไหน ทาง
 กรมประชาสัมพันธ์จะหาจัดแจงกับคนอยู่ ภาวถึงไปออกมาให้ สำหรับข้อตั้ง
 ก็ไม่ทันใจ เขาชนกันไปเองเพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าทัศนคติที่คนหรือที่เขา
 เขาทำมาหนักของกรม เพราะฉะนั้นเมื่อต้องการแต่ผมคิดว่าพวกตั้งนั้นมัน
 มาก แต่จำพวกที่คิดค้านผมคิดว่าพวกนี้ด้วยความจริงใจคือคนที่หาทำไร ใน
 เรื่องภาคตนเป็นส่วนมาก หรือคนที่น้อยแต่เป็นจำนวนคงที่มันตั้งแล้วไรตั้ง
 เป็นคน เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้จึงมีระบอบกับทัศนคติของพวก ไปถามว่าเหตุอัน
 ก็ปรากฏว่าเขามักจะมาพบได้

ในเรื่องที่ ๓. เกษตรกับเงินทอง ทางรัฐบาลนั้นมันตั้งนั้นก็จะให้ราษฎร
 หนักเอาที่คนไปจำนำเขาหรือมันตั้งมันให้ราษฎรหรือโดยนั้นหาหรืออย่างไรก็
 เป็นนิสัยที่จะเขาของไปจำนำแต่ก็โตเงินเข้ามาใช้ได้อยู่ในการตั้งคน รัฐบาล
 พยายามที่จะจัดหาศรัทธาให้กับราษฎรตามที่กระทำได้ อย่างที่ใครเรียน
 แล้วว่าโดยวิธีที่หรือที่กระทำคือไป ตามกำลังเงินที่จะหาได้ แต่ดูก็ใน
 การที่ทุกคนได้ตราค่าลงนั้นผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์มากกับทุกคน เพราะ
 เหตุว่าเมื่อทุกคนตราค่าลง คนที่ไม่ทุกคน ชาวราชการเป็นจำนวนมาของทุก
 ผมเห็นในกระทรวงกลางใหม่ นายทหารของเราเอง ก็ไม่มิตคนจะได้อะไรกัน
 เกือบ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นถ้าทุกคนตราค่า ท่านเห็นทางรัฐบาลก็
 จะได้ช่วยในทางตั้งเครื่องให้สำหรับให้ทุกคนและกับอีกมันเป็นคือที่อาศัย ได้
 ตามแต่จำเป็นที่กรมท่านจำที่คนในกรุงเทพ ฯ ในขณะที่ชนคนไปชนกันมาเงิน
 ดินเข้าถ้าไร ปรากฏว่าท่านรับตั้งว่าราคาแพงกว่าที่น้อยยกรัก เพราะฉะนั้นมัน
 ก็แยกคนไทยนี้ ด้วยเหตุนี้จึงทางรัฐบาลก็พอใจว่า ถ้าหากว่าทหารช่วยที่คน

อย่างที่ท่านหมดไปเสียได้ ราคาคืนถกคง ผิดคดีท่านส่งมาสมัคร
ลายรถทรงกระทงกรมคงจะมีความพอใจ ถ้าท่านมาใจเห็นกับผยาคช

นายเผด็จ จีราภรณ์ (พิชิต) : ข้าพเจ้าเรียนคุณ ขอบเรียนถามท่าน
นายกรัฐมนตรีต่อไป ขกประทวนไทย ท่านนายกรัฐมนตรีโดยจา ชัยยาว
ตักศิษย์ศรเลย เมื่อท่านนายกรัฐมนตรีได้ตกลงใจ จะออกกฎหมายฉบับ
นั้น ข้าพเจ้าก็ขอจะได้อีกถามต่อไปว่าคดีที่เขียนหรือที่ประ โยสนแต่ใน
ขณะนั้นจะขอ ในคดีที่เขียนทั้งการจัดสรรที่ดินจำนวนเท่าใด และท่าน
ได้คำนึงถึงที่บ ุคที่ยกรวางวางแปลาย ความจากคนสักเท่าไรนั้นมาประกอบ
การพิจารณาหรือไม่ว่า ในการจัดสรรที่ดินเป็นจำนวนน้อยซึ่งความจริง
ควรจะได้ตรกรวางวางแปลายที่ประ โยสนในชั้นในชั้นรัฐมาตมตอแต่ขออย่างไร
ได้คำนึงถึงหลักเกณฑ์อื่นหรือแปล

ประภวร์ทสง กอชากจะเรียนถามต่อไปว่า ในเรื่องการทรัฐบาตจะ
เป็นนายททแทนนายทททหลายเพกเบนการทจะไม ไทราชฎรารามนตตขเบน
ททชดนรงรงเชานน เบนเจนนาททของททานนายกรัฐมนตรี แต่เนนจะเบน
คตอมตงใจมากกอว ารด้าเรจกกงพทชกาดนจะด้าเรจไดหรือไมชพพจกชง
ดงดข เมอ ๓-๓ อนนชพเจาไดชเนชวทหงสอพมพวารัฐบาตไดด้าเรจ
เศรชฎกชของชวชวา ไดด้าเรจไปคานยงฉางทรดไม ทานกไร ชายกน
อชงไรชนดงชชงไร และขอสัดทชคควาทระด้าเรจจะไหวรัฐบาตใหกชมเงน
จะใหคอกเบนดักเทาดิ และขอสัดทชตามฉางชวชวาจะพอใจหรือไม ถ้า
รัฐบาตใหกชม ขอสัดทชชนตามททำไม พชใจทกคน รัฐบาต ใหกชมชชงนอช
กคอกเบนดกทกชานายททททว ุ ชอนไมคองคานดะเด็ชเจดาด้าเรจแปล ุ
ททานเศรชมท มเงนตง ไปเถด ในการทจะชชชอชชวไรชชชวชานทชนนายทท
เทดชน เพราะฉะเนนในชชชนกอชชากจะเรียนได ใหททานนายกรัฐมนตรีไดเรจค
ทำด้วย

ประภวณสภานูแทนราษฎร : กานอะไรกถาม

ไม่ระมัดระวังเอาที่จำนวนน้อยเพื่อเขาไปจัดสรร ในเรื่องนทางรัฐบาลได้
 พิจารณาทางทวงถามและทบทวนเจ้าของยอนแล้วทางต้องทวง ขอสำหรับทางนกรม
 ยอย และรัฐบาลก็พยายามที่จะได้เปิดขึ้นไปโดยอาศัยการสดปรระทานเป็นหลัก
 และเมื่อได้เปิดใหม่บางรายก็ระทานเช่น ทนเราที่จะได้จัดสรร ให้แก่ราษฎร
 เขาไปทำมาหากินคงจะอย่างที่ได้เห็นที่เขมรที่กรุงมณฑล ด่านทบทวนเจ้า
 ของมณฑลเกินไป ก็ว่าที่จะได้ขายเช่นบางเพื่อเอาเงินไปลงทุน ในทางอื่น
 ซึ่งทางรัฐบาลคิดว่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า เพราะภาคนี้ที่คนอยู่เป็น
 จำนวนมาก ชาวเขาได้เคยคิดขอซื้อสำหรับในเรื่องการสหกรณ์ปรากฏว่า
 ผู้ที่ไม่ถูกคนเป็นจำนวนมากอยากจะทำ เช่นที่บริเวณทุ่งรังสิตเป็นต้น เพราะ
 ราชการเห็นว่าเขานานนี้ไม่ค่อยจะได้ดูแลก็เก็บตามมากด้วย แต่อย่างไรก็ตาม
 ถ้าหากว่าเราไม่ควบคุมถึงทบทวนเจ้าของยอน ในขณะนั้นของเขมรที่รังสิตเป็นต้น
 ก็ได้เคยคิดกันเหมือนกันว่าถ้าเราจะเอาคน ในบริเวณจังหวัดปทุมธานีซึ่งมีเรา
 ๒๔ อำเภอเช่นตกลำเตาแล่น ถ้าเราไม่ไปซื้อที่เหล่านั้น
 มาแล้วเอามาจัดสรรขายให้กับราษฎรที่เขาทำอยู่ ในขณะนั้น แดงก็ตรงกัน
 ชาวรัฐบาลพยายามที่จะไปเปิดที่ต่างเช่น เขมรที่เขมรหรือเขมรเช่นย่นย่นหรือ
 เขมรที่เขมรมาที่เขมร แล้วที่เราซื้อเขมรที่ทุ่งรังสิตในจังหวัดและที่ทุ่งรังสิต
 ก็ไม่คุ้มทวง อยาถามว่าท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรที่ทางรัฐบาลต้องการที่จะ
 ควบคุมตัวเอง แดงก็พอที่จำนวนคนความสามารถที่จะทำประโยชน์ใน
 ที่นั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าทบทวนเจ้าของยอนแล้ว ถ้าหากว่าเราเข้าไป
 ในที่ต่างเช่นหมด เพื่อให้ไปจับของที่ทุ่งรังสิตก็เป็นบา นมความจำเป็นอย่าง
 แดงก็ได้พบเจ้าของท ๆ มีจำนวนตั้งแค้น ๆ ไว้ เราพยายามอยากที่จะ
 เงินชราย ควบคุมกันทางรัฐก็ได้ตั้ง ๖ พันไร่ เจ้าของกอบยากที่จะขาย ก็
 ขอไปแต่

อนึ่งสอง สำหรับที่ทางรัฐบาลจะรวมเป็นนายคนเดียวเองนั้นจะ
 ดำเนินการใน ในเรื่องนทางรัฐบาลคิด จะทำดำเนินการด้วยวิธีสหกรณ์แต่

ในขณะที่ยกทัพไปยังชายฝั่ง ไท่ไม่คางของ เรารจะให้ทางกระแสรอง
 มหาดไทยรับเป็นนายทัพแทนกระทรวงมหาดไทยไปก่อน แลดูกันที่จากนั้นยัง
 งดการรอนชิง ราชกิจจะรองให้ราษฎรที่เข้ามาขอรับขอ มาก ๆ ให้เขารวม
 กันเข้าในความคิดของรัฐบาลเพื่อชดยเหตุซึ่งกันและกัน ภาษาก็จะเบ
 ไปไป ในข้อออกขมหนงทางทอาคมนนเรวมหตุกการจวให้ละล้มมรดกบน ครน
 บอนนจะเปดยเหตุก รเสียใหม่ ความจริงละล้มมรดกบนไม่ไรหมวยความ
 ฉาเฉพาะ ในเรื่องเกี่ยวกับดิน เพราะเหตุความมรดกบนน้อยหลาย ๆ อย่าง แยก
 แยกกันตอง โรงงานอื่น ๆ ทุนทรัพย์นยกน เพราะฉะนั้นในขณะทาง
 รัฐบาล โดยเฉพาะข้าพเจ้าเขังกยงอยากจะสนับสนุนให้คนละมาชกทงกระทรวง
 ให้ละล้มมรดกบนมาใหม่าก ๆ ซนออก ขอแต่จวในกรละล้มมรดกโดยอช
 ดินน ทานจะเห็นไดจวเป็นเรองใหญ่ เรองการละล้มมรดกเป็นประตุคั่วศรั
 มานาน ทานจะเห็นไดจวตงแตกรงระบบโบราณ ในระบบสมัยพดตดัด
 วมเจ้าขุนมูลนายแตกรงมทยเป็นจวนจวนมาก แลดูคนทยชดททญบนบวไป
 เตยชยคตทไปนแตดู ทานจะเห็นไดจวเกี่ยวกับดินทเขาไปรวมโตมาก ๆ
 มคกยมีอะไรต่าง ๆ พดกเหตุานมชวร ไดกัน ทานจะเห็นไดจวโตมการรวิรา
 ชาพนดางกนเป็นการ ใหญ่ไ้ตรงทงนตอ นเกี่ยวกับดิน ทนตอมาในสมัย
 บัจจุบันทกาตงขงชยทกจนนทเพราะทคนกท ระบบคอมมวนจตุคนนเป็นเหตุ
 ใหญ่กคชคนทมีเงินเขาโตเป็นส่นมาก เดนคนจวนกระทรวงคนนไม่มจะทา
 มาหากน เพราะฉะนั้นคอมมวนจตุจงรับเอาที่ดินนเป็นของรฐ แลดูการขาย
 ให้แก่ราษฎร แต่เราไม่ไดเอเวียงน คชมาขความจวเราจะจตุศรัให้
 ราษฎรทกคนมทคนแถงเป็นกรรมชชชของคจ เป็นมรดก ของคจอย่างธรรมดา
 แต่ชรเพียงอย่างเตยจวในชอบเขตทพอดจจ ช่างในประเทศันเตย ข้าพเจ้า
 ได้พบกบคนหนง ถ้าจะพดไปจจระรานประเทศันชช เขาบชกชชนเตยชช
 ราษฎรเพราะเหตุจวคนมทคนเป็นจวนจวนมากชยเป็นจวนจวนมาก เจ้าของทคน
 จวนจวนนตคนชจจวนจวนมากชจจะไม่ทำกั่วเจ้ากนแรง แลดูคจตงทคนก

ไม่ได้ทำอย่างไร ทั้งได้เป็นแพทย์ ทางกระทรวงกลาโหมจะไว้ตงนม
 สำหรับทหารงานศึกทนม ไปแจกเข้าออกจากกรุงเทพฯ ทงนม แลออกนอก
 การพิเศษประโยชน์ คิดของทศนชตตทนมไปก็ไม่ว่าประโยชน์ คิดทางไว้ได้
 ไม่น่าประโยชน์ ชุดของไปก็ไม่ว่าประโยชน์ เพราะสภาพของงานหรือของ
 คิดคำนึง ภัยที่ตนนึกไปขอเขาได้หมด เพราะฉะนั้นจึงคิดการคงเป็นไป
 ตามเดิม ก็ขอเรานี้ให้ไปขายคงได้ แต่จำเราคงยอมเสียดี มานักนี้จะไม่
 พอสคร แต่ขอเราช่วยให้คงเป็นตน ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นของยากอะไร ก็หวังใจ
 ว่าท่านผู้มาซึ่งของเจตนาจะเป็นฝ่ายค้านเสียมากคงสิ้นสิ้น เพราะว่าเป็นขอ
 คัดเกล้าธุระธุระกัน

นายแพทย์ จีราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านนายก
 รัฐมนตรีขอเดชะด้วยหมกเบ็ดเตล็ดของราชการต่าง ๆ มีบรรณสารปริทัศน์
 ขบวนการปกครอง กฎหมายจัดตั้งรทคนก้าของกรมกบเป็นฉบับออก ค้างพิเศษ
 พระราชบัญญัติต่างราชการออกโดยตทนมหน้าพเจ้าพิเศษเป็นฉบับของกรม
 พิเศษ กฎหมายจัดตั้งรทคนก้าจะเป็นฉบับกรมการศาลพิเศษเหมือนกัน เพราะ
 ฉะนั้นหากจะเรียนท่านท่านนายก รัฐมนตรีว่า ขอต่อกฎหมายฉบับนั้นมา ได้
 พิจารณาในแง่กฎหมายแล้วหรือ อาจตัดหรือรัฐธรรมนูญหรือไม่ ขอเรียนกรม

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบคัง
 น พระราชบัญญัติการต่างออกโดยตทนมหน้า ท่านกษนของทนายนั้นว่า
 เป็นศาลพิเศษ ทนายจริงไม่ใช่เป็นศาลพิเศษ เพราะศาลพิเศษมีคดีของออก
 เป็นพระราชบัญญัติได้จัดตั้งเป็นศาล ศาลราชการออกโดยตทนมหน้า
 กรมการ ท่านก็ไปขอโตมอานเป็นศาลพิเศษ เพราะจำมอบอำนาจให้คณะ
 กรรมการนั้นไปตัดสินอะไรก็ได้ฟ้อง แต่จำมอบไปเทียบกับของกรมการ
 ต่าง ๆ ท่านจะเห็นได้ว่ามีความจำเป็นที่เรามอบอำนาจให้ไป อย่างเดาที่ประ
 กาศกฎหมายที่ ท่านจะเห็นว่าถ้าข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภาทหารสูงสุดซึ่งถ้า
 ศาลพิเศษ ถ้าใครไม่ฟังคำสั่งตัดสินประหารชีวิต ยิ่งไปเลย ไม่ของจน

เนื่องจากจะได้นำการถอนทหารจันณะชาติจากประเทศพม่า ผ่านประเทศไทยไปเกาะฟอร์ โมซาโนเร็วฉนั้น และการขนย้ายครั้งนี้ประเทศไทยจะต้องจ่ายเงินหลายล้านบาท ฉะนั้นเพื่อทราบนโยบายของอเมริกาโดยชัดแจ้ง จึงขอเรียนถามว่า

๑. ตามที่ได้นำการแถลงข่าวว่า จะได้นำการถอนทหารจันณะชาติจากประเทศพม่าผ่านประเทศไทย ดันักันไปยังเกาะฟอร์ โมซานน เป็นความจริงหรือไม่ อย่างไร การตกลงถอนทหารจันนเป็นมิตรขององค์การสหประชาชาติหรือเป็นขั้ตักองระหว่งใคร ประเทศใด เพื่อประโยชน์อะไร

๒. ตามที่ทราบว่า การขนย้ายทหารจัน ประเทศไทยจะต้องจ่ายเงินถึงล้านล้านบาท เป็นความจริงหรือไม่ และเป็นเงินในงบประมาณประเภทใด

๓. การลงนามในสัญญาถอนย้ายทหารจันนี้ ทราบว่าได้ลงนามกันเพียง ๓ ชาติ คือ อเมริกา จีน ไทย ประเทศพม่ามิได้ลงนามด้วย ฉะนั้นจะถือว่าการลี้ภัยตามความประสงค์ของประเทศพม่าหรือไม่ และประเทศไทยพร้อมจะลงนามด้วยเพื่อประโยชน์อะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออนุญาตขอขอร้องท่านซี เฮตต์ แก์ไฮ เดอจี ท่านไมรตตามเสียใหม่ เราจะไปได้อย่างไรถ้าพม่าจะประสงค์หรือไม่ประสงค์ ก็ให้เขาออกแต่ จะถามคำถามเสียใหม่

นายอารีย์ ต้นทิเวชกุล (นครราชสีมา) : ประธานโทษท่านประธาน . . . การจะเอาเขาออกเข้าข้างคนจะบอกผมในฐานะเจ้าของกระทู้เสียก่อน ผมไม่เคยได้รับทราบเลย แต่ผมเคารพต่อท่านประธาน เขาขอดอมขย้างที่ท่านบอกกันแล้วก็คือประเทศพม่ามิได้ลงนามด้วย ในกรณีที่ประเทศไทยลงนามด้วยเพื่อประโยชน์อะไร

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์พงษ์คัมภีร์ประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ : ข่าพเจ้าชคตขอพระที่ถาม

ขอหนังสือ การ แลกต่างจากที่จะได้มีการถอนทหารคืนขณะชาติจากประเทศ
 พม่าผ่านประเทศไทย ไปยังเกาะฟอร์โมซานั้น เป็นความจริง และได้เริ่ม
 ดำเนินการถอนทหารเช่นจำนวนแล้ว การตกลงถอนทหารจีนเป็นไปตามมติ
 ของสมัชชาสหประชาชาติ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ค.ศ. ๑๙๕๕ มติข้อ ๕ มีข้อความว่า
 “แนะนำว่าการเจรจาซึ่งขณะนั้นกำลังดำเนินอยู่หน้าอยู่ โดยอาศัยการช่วย
 คัดต่อของรัฐสมาชิกบางรัฐนั้นพึงดำเนินการต่อไป เพื่อให้สถานการณ์เช่น
 ราวนี้สงบลง โดยการปลดอาวุธ และถอนกองทหารดังกล่าวโดยยก
 ไปจากอาณาเขตพม่าโดยทันที หรือโดยการปลดอาวุธ และถอนกองทหาร
 เหล่านั้น การที่สมัชชาสหประชาชาติได้ลงมติเช่นนี้โดยปราศจากแรงงัด
 ใจ การที่กองทหารต่างประเทศอยู่ในประเทศพม่าเป็นกรณีฉุกเฉิน
 และขั้วโดยของพม่า

ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามข้อ ๒ ว่า ค่าใช้จ่ายในการอพยพทหารจีน
 ประเทศไทยรับที่จะทอดรองจ่ายไม่เกินจำนวนเงิน ๒ ล้านบาท เงินไม่ได้จ่าย
 จากงบประมาณ แต่ได้ตกลงกับรัฐบาลสหรัฐอเมริกาให้จ่ายค่าเลี้ยงชีพของทหาร
 (Counterpart Fund) ซึ่งเป็นกองทุนตั้งขึ้นเนื่องจากการช่วยเหลือทาง
 เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา

ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามข้อ ๓ ว่า แผนการอพยพทหารจีน ๕,๐๐๐
 คนนั้น ได้ตั้งนามกันเพียง ๓ ชาติ คือสหรัฐอเมริกา - จีน - ไทย โดยพม่า
 มิได้ตั้งนามด้วยจริง เพราะพม่ายังไม่พอใจในจำนวนที่อพยพ แต่กริบว่าจะ
 ร่วมมือเท่าที่จะทำได้ การที่ประเทศไทยรับมรดกนามด้วยก็เพื่อปฏิบัติให้เป็น
 ไปตามมติของสมัชชาสหประชาชาติเป็นการช่วยเหลือ และสนับสนุน
 สหประชาชาติ

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอประทานข้อ
 ถิ่นถาม คือเท่าที่ทราบพงศาอธิบายจากท่านนายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การต่างประเทศได้ การถอนทหารจีนเป็นไปตามมติสหประชาชาติ โดยมี

ลักษณะกฎหมายระหว่างประเทศเป็นเช่นนี้ พวก รัฐมนตรีต่างประเทศไทย
 ยืนยันว่าเราทำคดีเพียงนี้ ก็คือ ขอฟฟิเชต์ (Good offices) แต่เหตุใด
 เราจึงไปตั้งนามในสัญญาแต่ กวัก กัด ขอฟฟิเชต์ (Good offices) อย่าง
 ธานี เมดิเอชัน (Mediation) นตามหนังสือราชทูตสยาม หรือหนังสืออื่น
 ใดไม่ได้ก็อาจจะเข้าใจด้วย นข้อหนังสือราชทูตสยาม หรือได้โปรดประพจน์
 ขยายของชาติจึงออกจะผิดเพี้ยนเกิด ข้อบัญญัติทางวิญญูญติต่างประเทศว่า
 คุ้มครองชาติไม่ได้รับของทหารเทศานหมกมุ่นความจริง เพราะคนคนชาติ
 ทั่วไปก็เสวยชวาทรงแต่ใจ คนไม่สามารถจะควบคุมทหารของตนได้ คน
 ชาติเราของวิญญูญติสยามก็ไปตั้งกรรมดั่งนั้น กอนหนังสือราชทูต มี
 ปัญหาว่า รัฐบาลคุ้มครองชาตินั้นไม่สามารถจะคุ้มครองทหารของตนเอง
 แต่ประสงค์ของชนชาติเองซึ่งอยู่ในดินแดนตนเองได้แต่ หนัดในบระเทศไทย
 จึงยังคงติดต่อสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศกับคุ้มครองชาติเอง รัฐมนตรี
 กฎหมายระหว่างชาติต่างประเทศ คือไม่มีกฎหมายแห่งใดคุ้มครองคุ้มครอง
 ประชาชนพลเมืองของชาติเองได้ ธานีบรรณ ชาติเราคือมีไว้เพื่อจะชี้
 คดีไปว่า เมื่อย่างนั้นแล้ว ก็เราก็กวักกันของทหารต่างประเทศในใคร ก็เมื่อ
 ทหารที่อยู่ในดินแดนพม่าคุ้มครองโดยขงพม่าเป็น ใครแล้วกัน หนัดใน
 ประเทศไทยเราคงได้รวมมือเข้าใครนส่งกันไม่ยิ่งก็คงเต็ม ถ้าไม่จึงไม่ไปบังคับ
 ตามกฎหมายระหว่างประเทศ คือตั้งใจกันขามกันคนไปเพ็ดเต็มใจ คือให้
 ประเทศเจ้าทัก ชาติเราจึงไม่เข้าใจการกระทำของเร หรือ ชาติเรา
 ส่งตั้ง ส่งขอตั้ง คุ้มครองชาติเอง เท่าที่เรา ๆ กันขอทักกันไปไปผู้
 ยืนยันบอก ว่า การคุ้มครองของหนังสือบัญญัติของนายพลหม่อมไ
 นนเหตุระ อยู่ในดินแดนพม่าไม่จริง ของทหารของนาย เมดินกันซึ่งยัง
 ไม่ได้มีการปักปันเขตแดนอันแน่นอนระหว่างพม่า ทางคุ้มครองชาติได้
 ชัดอย่างนั้น ฉะนั้นปัญหาที่ว่าเราจะไปจ้องตาเราไม่ในข้อนี้โดยทางชาติอื่น
 เป็นการคุ้มครองหรือไม่ในวิญญูญติระหว่างประเทศประเทศไทย และมีเอกสารด้วย

กันทั้งค นเป็นข้อ ๓ ข้อข้อ ๔ เมื่อข้าพเจ้าได้ทราบเรียนข้อ ๓ แล้ว
 ข้าพเจ้าพยายามทำการกระทำการแก้ไขโดยเป็นการกระทำการเป็น กัด ออฟฟิศ
 (Good offices) คือเราไปตั้งนามด้วย เป็น เมดิเอชัน (Mediation) แต่
 มันก็ขัดข้อง คือรัฐบาลมากับรัฐบาลญี่ปุ่นไม่ได้พบกันไม่ตรงทาง
 ประเทศด้วยกัน เหตุไฉนในฐานะรัฐมนตรีต่างประเทศ ท่านพันนุชกร
 รัฐบาลของเราจะเป็นผู้ทรงคุณความดีมาช่วยแก้ไข เขามติของศาลโลก
 ในกรุงเฮกมาใส่ละ ที่เราเรียน ออเพนชัน ออฟ เดอะ แบล็ค เซตเติล
 เม้นท์ ออฟ อิมเพอเรียลนิสตีสมันต์ (Invention of the Pacific Settlement
 of Internationalism Book) มอญแดง อิมเพอเรียลนิสตีสมันต์
 เป็นชาติไทยซึ่งรับรองหรือไม่ด้วย แต่เป็นต้นมาของขององค์การศาลโลกก็ยอม
 เป็นได้ ข้าพเจ้าขอประทานข้อ ๓

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์ประพินธ์
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ : ท่านผู้มาซึ่งผู้เคยคิดเป็น
 นักกฎหมายและ ไซของสารคดีระดอง แยกว่าท่านเป็นผู้ ไซว่า "ตั้งนามใน
 ดัญญา" ข้าพเจ้าไม่ได้ไซว่า ข้าพเจ้าไซว่า "ตั้งนามในนามสารคดี"
 ซึ่งมันต่างกัน มันไม่ตั้งญะไรหรอก แลนคาร์ลเอพพิท ข้าพเจ้าได้บอก
 แดงว่า เมื่อก่อนตอนนั้นท่านเข้ามาในแผ่นดินไทย โดยพฤตินัยประชา
 ชาติเราของมัตตา ขอให้บรรดาผู้รู้มาซักไซ้ถามหาข้อเท็จจริงตามคำขอของ
 รัฐบาลประชาชาติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ได้บอกแต่อย่างนี้เอง เมดิเอชัน
 (Mediation) หรือไกล่เกลี่ยหรืออะไรอย่าง เราเป็นผู้คอยติดต่อ กัด ออฟฟิศ
 (Good offices) ครั้นจะนี่เป็นศัพท์ ซึ่งข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นศัพท์ได้ กัด
 จะไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าก็ได้บอกแต่อย่างนี้เอง เราเป็นผู้คอยติดต่อท่าน
 เอง นิตข้อ ๓ ข้อ ๓ ท่านบอกมา เมื่อหาหนทางเป็นได้ กัดไม่
 ไรซึ่งส่งราชทูตมา แลนคาร์ล (extradition) นิตความจริงตามข้าพเจ้า
 จะขอขอยกนักกฎหมาย ข้าพเจ้าก็บอกไปถามผู้ประชาชาติไซว่า ไซไม่

เราคงมีอย่างนั้น เราประเทศไทยเราทำตามมติของประชาชาติ ตามที่ข้าพเจ้า
 ได้บอกแล้ว แต่ข้าพเจ้าเห็นด้วย คือขอทหารจีนหรือทหารลาวประเทศเหล่านั้น
 เป็นกบฏ (Guerrilla) ซึ่งเราเปิดฉากโจรจริง แต่ไม่ใช่โจร ผู้ร้ายที่
 จะไปตั้งผู้ร้ายข้ามแดน เพราะท่านกษัตริย์ไทยยังทรง กบฏ (Guerrilla)
 หรือทหารของโจรจีน ไม่ใช่กรณี เชกตราดิชัน (extradition) ที่จะต้องนำราย
 ข้ามแดน ปัญหาข้อ ๓ ท่านบอกว่าทำไมจีนคนละชาติไปละเมิดเอกราชของ
 รัฐบาลจีนนอกประเทศและเกี่ยวกับการรับรอง ทำไมรัฐบาลไทยไปรับรอง
 รัฐบาลจีนคนละชาติ อันไม่ใช่ประเทศตั้งกระทันหัน ท่านเพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ถอดงานออกประเทศ ไม่ใช่กิจของข้าพเจ้าที่จะตอบ แต่สิ่งอื่นที่ถามว่า ทำไม
 ทหารจีนคนละชาติจึงไปละเมิดเอกราชของพม่า ก็คือไปลงมาทางพม่าและ
 จีนคนละชาติ จะมาถามรัฐบาลต่างประเทศของประเทศไทยอย่างไร
 ได้ ท่านในปัญหาข้อ ๔ ท่านบอกว่า ทำไมไม่ใช่จีนจะต้องรับผิดชอบ
 ประเทศ ก็อย่างที่คุณเจ้าขอแล้ว บอกว่าไทยเราไม่ได้เข้ายุ่งอะไรหรือ
 เราเป็นผู้ช่วยคดีคดีให้ ก็คือ ซอฟฟี่เซส (Good offices) จะเขาให้คดีกันเท่า
 นั้นแหละ เพราะฉะนั้นไม่สมควรที่จะคดีกันโดยตรง และถ้าที่เราช่วยคดีขอ
 นั้นก็เพราะจีนประชาชาติเขาขัดให้เราขอเหตุนี้ หนัดยเหตุนี้สหรัฐอเมริกา
 และประเทศไทยจึงได้เป็นผู้ขอเหตุคดีคดีให้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หม่อมราชวงศ์จรูญ

แล้วต่อไปหมายเลข ๔ ร่างพระราชบัญญัติเกณฑ์คนออสถารนทพหมี เพื่อดำรง
 แอรรายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลจกรวรรดิ ตามข้อสัมพนของค
 ึ่งหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการสามัญพิจารณาได้แต่
 เป็นอรรถพิจารณาในอารักขา ๒ ขอสัญญาคณะกรรมการเข้าประจำ

(สำเนา)

ที่ ๕๕๘/๒๕๘๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓๒ พฤศจิกายน ๒๕๘๖

เรื่อง ตั้งร่างพระราชบัญญัติโอนคดีอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทาง
หลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลจักรวรรดิ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพระนครศรี
พิศ. ๒๕๘๖

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติโอนคดีอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่
ตำบลจักรวรรดิ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพระนครศรี พ.ศ. ๒๕๘๖ (คณะ
รัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ได้พิจารณา และตั้งให้กรรมาธิการสามัญคณะ
กรรมาธิการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมาธิการ
๒. นายไกรสร ชุณหะวัณ เลขาธิการ
๓. นายแก้ว สิงหะเกษมทร
๔. นายจอน กุดตะดณิษย์
๕. นายจิตตะเด่น ไชยวงศ์
๖. นายฉัตร ศรียานนท์
๗. นายเพทาย อมาตย์รัต
๘. นายขงยทธ พงภพ
๙. นายยง สืบนการณ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว
แล้วจึงขอตั้งร่างพระราชบัญญัติและบันทึกของเลขาธิการมาพร้อมกันนี้
เพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ในวาระที่ ๒ และ
ที่ ๓ ต่อไป.

ขอแต่งตั้งความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) เมา ศรียานนท์
(นายพดด้วงจเอก เมา ศรียานนท์)
ประธานกรรมการดำเนิน

บันทึกการประชุมกรรมการดำเนิน

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและ
ขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ ตำบลจักรวรรดิ อำเภอสามพันพร้าว
จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่
ตำบลจักรวรรดิ อำเภอสามพันพร้าว จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔... (คณะ
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งให้กรรมการดำเนินคณะกรรมการปกครอง
พิจารณา นั้น บัดนี้ได้นำความเห็นการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอบันทึกพิจารณา
ดังต่อไปนี้

- ๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง นายพดด้วงจเอก เมา ศรียานนท์
เป็นประธานกรรมการ และนายไกรสร สวัสดิ์อาจ เป็นเลขาธิการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายสวัสดิ์
เด็ริมสุวรรณ

- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ฉบับปรญญิต
- ๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ขอร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	๕๖
<u>มาตรา ๑</u>	๕๖
<u>มาตรา ๒</u>	๕๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

มาตรา ๔

มาตรา ๕

แผนผังและบัญชีที่ดินของพระราชบัญญัติ

มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับแผนผังและบัญชีที่ดิน.

แก้ว สิงหะเกษมทรัพย์

(นายแก้ว สิงหะเกษมทรัพย์)

กรรมวาการแทนประธานกรรมาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง และ
ขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลจักรวรรดิ อำเภอ
สัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๖๖

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยาย
ทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลจักรวรรดิ อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัด
พระนคร ซึ่งได้ทำการสำรวจเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทาง
หลวง พุทธศักราช ๒๔๖๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินคนอสังหา-
ริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแห่งชาติ ในท้องที่ตำบลจตุรวรรค
อำเภอสมพงษ์ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๖๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ เป็นเจ้าพนักงาน
อสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เงินคนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลจตุรวรรค อำเภอ
สมพงษ์ จังหวัดพระนคร ให้แก่เทศบาลนครกรุงเทพ เพื่อสร้างและ
ขยายทางหลวงแห่งชาติ โดยมีขนาดและทางดังปรากฏในแผนผัง และตาม
บัญชีที่แนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะได้ขอประกาศไว้ ณ ที่ว่าการ
อำเภอ และตำบลท้องที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่โดย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

.....
.....

บัญชีต้นทุนขายพระราชบัญญัติควบคุมเงินกองทุนกรมทรัพย์
 เพื่อสร้าง เงินขายทางหลวงเทศบาล ในของเทศบาลจกรวรรต อำเภอสมพงษ์ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๕๖

ร.ท.	จำนวน	เงินคงค้าง	เงินคงค้าง	เงินคงค้าง	ชื่อของทุน	เงินคงค้าง			เงินคงค้าง				
						ไว้	จ่าย	คง	ไว้	จ่าย	คง		
1	1๓9	๑45๑	๒๕๖		นายจืดจืด โยธกานเคราะห์, นาง								
16					จืดจืด โยธกานเคราะห์				15				12
2	"	1895	139		บริษัทไฟเบอร์สยาม จำกัด		3		2				22
3	"	๑10๒	๑๑5		บริษัทไฟเบอร์สยาม จำกัด				22				22
4	"	1397	139/197		บริษัทไฟเบอร์สยาม จำกัด				08				08
5	"	20๓7	139/334		ก.ช. เกอวก์ แอส				06				06
6	"	๑076	139/233		ช่างตงจิมเจน				11				03
7	"	1391	146		บริษัทไฟเบอร์สยาม จำกัด				53				(19.50)
8	"	1393	142		ช่างตงจิมเจน				96				08.5
9	"	1394	141		บริษัทไฟเบอร์สยาม จำกัด		1		1				27.5
10	"	1385	140		พระสุนทรวงษา (สุนทร ต้าถักขณ)								10
11	"	๑7๑7	๑5๑		นายปานจัต เอนกนพ				33	7/10			06
					น.จ. ศิริสุนทรวงษา โกรงพนธ์,								
					นางเกษม โกรงพนธ์				35	2/5			4.5

12	"	1396	139/196	ม.จ. อ้วนไชย ไชยนิท	-	-	26 3/4	-	06
13	"	2615	271	นายพินิจ	-	-	27 1/2	-	05
14	"	2614	270	นายบุญชัย บัญชาภักดี	-	-	28 3/4	-	4.5
15	"	1485	188	นายพดุง เจริญ	-	-	51	-	16.2
16	"	2048	20	นางสาวไพ ดั่งจะไธภณ	-	-	17 1/2	-	01
17	"	1303	21	(นาย)เวียงประไพ วัชรพิศ	-	-	32	-	23.5
18	"	1311	22	นายคงชัย ไชยบรรณาค	-	-	28	-	28
19	"	1312	24	(นาย)สว่างปลั่ง ภาณุศักดิ์ กบพอง	-	-	24	-	21
20	"	1342	25	นายศุภนิม บุนนาค	-	-	20	-	02.5
21	"	2352	144	กรมทหารไทย (ค่ายเจ้ากรุงธน)	-	1	33	-	38
22	"	1029	145	บริษัทไฟเบอร์ซีเมนต์ จำกัด	3	-	16	1	-
23	"	1528	204	บริษัทไฟเบอร์ซีเมนต์ จำกัด	-	1	32	-	25
24	"	1390	113	นายเจศักดิ์ นางประภา ขวอดิน	-	3	(76)	-	04
25	"	1298	114	นายศักดิ์ ใจดีนางสาวระพี, นาง	-	-	28	-	-
				ต๋อม ใจดีนางสาวระพี	-	-	31	-	0.47
26	"	2103	235	บริษัทไฟเบอร์ซีเมนต์ จำกัด	-	-	19	-	5.08
27	"	2248	123	กัวยักษ์ฉิมพลีไทย	3	-	11	-	11
28	"	2249	143	กระทรวงมหาดไทย	-	-	25	-	25

คณะกรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมาธิการมีอะไรจะแจ้งไหม

นายแก้ว สิงหะเชนทร์ กรรมาธิการ : กรรมาธิการไม่มีอะไร

แจ้ง

เดชาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร้องพระราชบัญญัติเงินค้ำชั่งทำ-
รมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแห่งชาติ ในท้องที่ตามลจ.ลจ.ลจ.
จำเลยตั้งพันสองที่ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๖๖. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่
มีการแก้ไข คำปรารภไม่แก้ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖
มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข แผนผังและบัญชีที่ดินที่ราชพระราชบัญญัติมีการ
แก้ไข

๑๐.๔๘ น.

นายตีเรก มลรัตน (อับลราชชนนี) : ก่อนอื่น กระผมขอ
ขอบพระคุณคณะกรรมการ คือได้แก้ไขบางข้อที่กระผมได้ทักต้องได้
เมื่อคราวก่อน ขาดเช่นแก้ไขจำนวนเขตที่ถูกตัดและแก่นายเบนนาง
นางเป็นนายทอง แต่อย่างไรก็ตามผมขอขอบพระคุณมาตยง ซึ่งถ้าหากว่า
จนแล้วแผนผังของพระราชบัญญัติเพิ่มเติมมาขึ้นไปอีก คือจากกฎหมายฉบับ
เดิมน่าจะมีแผนผัง ๓ ครั้งแรกเดิมน่าจะมีทั้งหมด ๓ ครั้งด้วยกัน
คือด้วย ก.ร.๓. คือถนนตัดตลอดนครของกรุงเทพมหานคร และตรอกศาลเจ้าใหม่
ถนนเมื่อมาสร้างที่ถนน ปากกุดน้ำนอกได้ขยายไป ๖ เมตรเศษ แบ่งที่ ๒๔
และสร้างอยู่ด้านหน้าไปสายหนึ่งคือถนนตรอกศาลเจ้าใหม่ ขยายไปเสียเส้น
หนึ่งเดี๋ยวก่อนเดี๋ยวนั้นมาสร้างเพิ่มเป็น ๑๖ แบ่งด้วยถนนซอยทาง ๓ ครั้ง
จำนวนเนื้อที่ตัดที่ไปหมดสิ้น ๒๕ แบ่งถนน ถนนตั้งตั้งยกตามเลขที่ ๒๕, ๒๖
๒๗, ๒๘ ซึ่งซอยนั้นผมจะได้ทำเพิ่มเข้ามาเอง ผมได้ไปตรวจดูแล้ว
ปรากฏว่า ถ้าพื้นที่แบ่งที่ ๒๗, ๒๘ ซึ่งเจ้าของที่ดินได้ให้ขอ กระผม
มาแต่ก่อน ผมไม่ทราบด้วยปรากฏเดี๋ยวก่อนเดี๋ยวก่อนปรากฏว่าผม

ไม่ได้อยู่ในถนนของศาลเจ้าใหม่เลย เพราะฉะนั้นเหตุใดทำไมจึงหายไป
ทั้งซ้ายและขวา และปรากฏแต่อก ในบัญชีครั้งแรกที่ตัดเงินออกมาเกิดตาม
ปรากฏว่าถนนซ้าย ค. หรือว่าถนนคดของศาลเจ้าใหม่ กรมขอปกครองพื้น
เจ้าของถนน และจำนวนถนนใหม่มาขายอะไรคือว่า ๑ กรมหลวงพิชิต
นรเศรษฐ์ น. ๒๔.๒๕ ตารางวา ของนายเคยม เซอชอชกบพอก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พยักเรื่องแต่จะดู

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ฉะนั้นจึงขอเรียนถาม
ท่านกรรมาธิการว่า ท่านจะกรุณาตัดเพิ่มชนบทซ้ายหนึ่งใดหรือไม่ เพื่อบริ
จะได้ช่วยขยายการสัญจร ไปมาสะดวกยิ่งขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการจะไปขอตัดอย่างไรคุณ
กรรมาธิการไม่ใช่คนเสนอก

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : แก้ไขแผนผังเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการแก้ไขให้มันเรียบร้อย
เท่านั้น ใหม่มูลค่าของเท่านั้น กรรมาธิการจะไปตัดถนนอีกซ้าย จะไปขอ
กรรมาธิการได้อย่างไรไม่เขาเรื่อง

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : คือขอให้แก้แผนผัง
แก้ไขใหม่ ถ้ากรรมาธิการยอมผมเรื่ไ้จากักคงผ่านไปได้ ก็ช่วยผมแก้
อย่างทกระผมขอเรียนมาน ถ้ากรรมาธิการยอมแล้ว คัดตรอกศาลเจ้า
ใหม่ออกซ้ายหนึ่งนั่นได้

๑๐.๕๒ น.

นายแก้ว สิงหะเชนทร์ กรรมาธิการ : รายงานระเบียบพินาศ
๒ หมายเหตุ ๒๒ คน ที่ท่านผู้แทนของใจนั้น แต่เดิมเป็นทของพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแต่สมเด็จพระนางเจ้าฯ แต่ต่อมาเมื่อคราวสงครามได้
รับรางวัลพระราชบัญญัติฉบับจากรัฐบาลมา ก็ได้นำท่านผู้แทนไปขอพระสม
ทกทองชนด) รัฐบาลน่าจะให้ความถูกต้องกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

คือขอพระราชทานเสีย ก็จะได้ไปเสียจะได้เป็นการเกิดของก็พระมหา
 กษัตริย์ ก็จะได้เห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับในครั้งนั้น รัฐบาลจึงได้ถอนไป
 และต่อมา ก็ต้องแปลงร่างรัฐบาลได้ไปเกิดคือจัดการ โชนเป็นของ
 กระทรวงมหาดไทยเรียบร้อยแล้ว และก็ยังในแผนกที่จัดการรับหลักการเข้า
 มา กรมราชการเห็นจำเป็น ถ้าหากว่าไม่ได้ข้อเขาไป ประกอบกับทางกระทรวง
 มหาดไทยก็ได้เห็นค่าประโยชน์เขามาว่า ขอให้ได้ข้อกระทรวงมหาดไทยเข้า
 ไป เพราะความอยู่ในแผนกนั้นแล้ว ก็ขอแปลงที่ ขอให้ไปตรวจแผนก แปลง
 ๒๓ ก็แปลงที่ ๑๔๗ เราจึงได้ข้อของไป ทงนก็เพื่อให้สมประโยชน์ ดังนี้
 ทว่าเดิมถนนที่รัฐบาลเห็นขอมาเป็นรูปดอกเข็ม (๕) แต่ความภายหลังเป็นรูปดอก
 (๗) นกกระเดื่องก็ขอประทานความเรียนว่าท่าน ข้าจะไปตัดใจในร่างพระราช
 บัญญัติเดิมซึ่งรัฐบาลได้ถอนไปแต่ถนน นกก็เลยพ้นเสียก็ไป แต่ร่าง
 พระราชบัญญัติที่กรมราชการขอรับมานั้น ขอฉบับเป็นรูปดอก (๗) โดย
 มีเหตุการและเหตุผลว่า เพื่อจะเรียนคนนอกตามตักทวงรัด จึงขอตัดพระนคร
 ตามแนวเขตในแผนผังท้ายพระราชบัญญัติ ขอขนั้นกรมราชการจึงไม่
 ดำรงจะไม่ได้ใจตามความประสงค์ของท่านผู้มีเกียรติก็ขอฝากด้วย
 ๑๐.๕๕ น.

ร้อยโท พันธุ์ น. กลอง (ปราจีนบุรี) : สำหรับร่างพระราช
 บัญญัตินี้ โดยดำรับตามที่ท่านอาจารย์เพื่อสร้างทางหลวง แต่ขอสำหรับ
 ตามที่ผ่านมาในวาระแรก ๆ นั้น ก็เรียนว่าผ่านไปโดยลักษณะการที่เพิก
 สำหรับขยายทางหลวงเป็นอันเต็มความมุ่งหมายไปแล้ว ในขณะเดียวกันผม
 เองก็สรรเสริญสำหรับในวิธีการที่ระดมให้มีความระมัดระวัง และความเจริญแก่
 ของถนน แต่ในขณะเดียวกันผมเองก็มีความจำเป็นที่จะต้องระมัดระวัง
 ของกรมให้พระราชบัญญัติดังกล่าวกลับไปในในเขต นอกเหนือไปจากเขต
 จำนวน ๓๓ ตามที่แก้ไขเพิ่มเติมมา กรมมกตแต่ขอแปลงที่ ๑๔๕ ซึ่ง
 รายการงานนายฮวดดี โยธลันเจริญพร นางด้อม โยธลันเจริญพร น. แถว

กับออกแปลงหนึ่ง แปลงเลขที่ ๒๓๖ ของบริษัทไฟบอยส์มีบริษัทจำกัด ในตาม
ในรูปการัน ในเขตเดินทางไม่ต้องตรวจลงมือเพื่อทอนนเซบ เพราะฉะฉน
อะไรนอกคตคนไหนไม่ทราบ ที่เพิ่มเติมเข้ามาใหม่กระผมใคร่ขอทราบ

นายแก้ว สิงหะเชนทร์ กรรมการ : กรรมการขอประทาน
ขแรงความขยดหนึ่ง ขยได้โปรดพิจารณาในแผนที่เลข ๑ และขตราการ
เลขยดหน้า ๒ รายละเอียดที่ ๑๑๕ มีขย ๕๒ ตารางวาขยไม่คงขวงตารางวา
แต่ขกับแปลง ๒๓๖ ขยขนมีขย ๕.๑๗ ตารางวา ขยได้ขยให้แนขขน
จากทขนขมเกขรคแห่งอบขรขระขม หรือคนใดขเรข ขยขยขงไรกัน ขย
นางเบนนาย นายเบนนางขง แต่ขกรรมการขคนขงขยขมขยให้
ขขขขข เมขข
แห่งขข
ขขขขขขขข

ร้อยโท พัฒน์ ณ กลาง (ปรจขขขข) : ขระขมขงขขขขตามแผนที่
ขขข ขขขขขขขข ๑๑๕ มีขขขขขขขขขขขขข ขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขข
ขข
ขขข ๒๓๖ ขข
ขขขขขข แต่ขขขขขขขขขขขขขข ๕.๑๗ ขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขขข
ขขขข ขระขมขเห็นขขข
ขข
ขข
ขข

นายแก้ว สิงหะเชนทร์ กรรมการ : แผนที่ขขขขขขขขข
ขข
ขข
ขขขขขขขข ๕.๑๗

ร้อยโท พัฒน์ ณ กลาง (ปรจขขขข) : เพราะฉะฉน ขขขข
ขข
ขข

ถ้อยคำนั้น กระหม่อมก็พอใจ

นายแก้ว สิงหะเชนทร์ กระหม่อมจึงขอ : หม่อมไฉน กระหม่อมขอ
ถามออกทวงไม่ได้ยกราบ ๑๑ ไปรทพดอชราชหนึ่งด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าราชการนั้น อยู่ความหยอดหยดตรง
ใช้ใหม่ คือไม่เคยเคยรททของคนอื่น

นายแก้ว สิงหะเชนทร์ กระหม่อมจึงขอ : กระหม่อมไปตามหลวงจีน ไม่ได้
คัดเคยไปไหน

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุปสรรษา) : คัดกฎหมายฉบับนี้ กระหม่อม
ใครขอกราบเรียนฝ่าออกตั้งเกิดได้ เรืองทวงจนมาตงแต่คนหนักเพราะเหตุว่า
เป็นทงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสยาม ซึ่งทรงหนักตั้งดวงตาเห็นเขา
มาเมื่อครั้งทงเดวมาของไม่ได้ขอพระราชทาน ว่าหากฎาขอเดยก่อนไม่เรอ
อะไรเกิดขมเดย แต่เดวทงจะได้อีกหนึ่ง ๑ ซึ่ง ๑ ซึ่งกระหม่อมได้กราบเรียน
จึงได้เกิดขมชวชอย่างนี้ เพราะกระหม่อมกระหม่อมใครขอฝ่าออกตั้งเกิดได้จาก
ครั้งต่อ ๆ ไปกระหม่อมคนตงควรจะมีใจถกขมทงราชกรณเจ้าของที่ไม่
ตกตงเดยก่อน แต่จะขมมาขมคักกฎหมาย ว่าทงทงทงได้ขางนทงไม่เกิด
ขมเดย นทงกันตั้งต่อไป ๆ แล้วก็เจ้าของขมไม่เรอของอะไร ก็เดยเกิดขม
กันขมอย่างนี้ เพราะกระหม่อมใครขอฝ่าออกตั้งเกิดได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระหม่อมจะแก้ปัญหาลงนเห็นอกกัน
ให้ใครจกกันเดยก่อน

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุปสรรษา) : ไม่ได้พูดขมขมทงทง ทาน
ประธาน ๆ พดขมขม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ แล้วต่อไปเป็นกรพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านมีใจเห็นสมควรให้ประกาศ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้เป็นกฎหมายได้ โปรดขมขม
มีตมาตักขมขมโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีผู้ใดยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไป หมายเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๖ นายเสด็จ พงศน
(ชอนแก่น) เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๖

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมตารางท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพื่อ
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งฉบับปัจจุบันได้
บัญญัติมาแต่ครั้ง พ.ศ. ๒๔๘๗ และประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗ จำนวน
เงินค่าบอกรับในกรณีพิพาทนั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลง ค่าบอกรับพยาน
การนัดคดี และค่าธรรมเนียมสำหรับเจ้าพนักงานบังคับคดี และคดีราคาหมาย
ความ คำนวณตารางท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเป็นการ
เหมาะสมสำหรับชั้นขณะ แต่ครั้นมาบทวิธีพิจารณาอัตราค่าเงินไป เพราะ
เวลาต้องเปลี่ยนแปลง ค่าของเงินตราเปลี่ยนแปลงไป สมควรแก้ไขเสียใหม่
ให้สูงขึ้น

เหตุผลของกระทรวงมหาดไทยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เมื่อการคุ้มครองแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖"

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในตาราง ๓ ตาราง ๔ ตาราง ๕ และตาราง ๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ตาราง ๖

อัตราค่าหน่วยความ

อัตราค่าหน่วยความ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ความถี่ของโทรศัพท์	โทรศัพท์ เกิน ๒๐๐ บาท	ทุกหน่วย เกิน ๒๐๐ บาท แต่ไม่ เกิน ๕๐๐ บาท	ทุกหน่วยเกิน ๕๐๐ บาท แต่ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท	ทุกหน่วยเกิน ๑,๐๐๐ บาท แต่ ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท	ทุกหน่วยเกิน ๒,๐๐๐ บาท แต่ ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	ทุกหน่วยเกิน ๕,๐๐๐ บาท ขึ้นไป	ค.อ.ไม่ระบุ หน่วย
อัตราค่าเช่าไมโครโพรเซสเซอร์	๒๕ บาท	๕๐ บาท	๑๕ บาท	๓๐๐ บาท	๓๕๐ บาท	๕๐๐ บาท	๒๕ บาท
อัตราค่าขนส่ง							
โทรศัพท์เคลื่อนที่	๕๐ บาท	๑๐๐ บาท	๑๗๕ บาท	๓๕๐ บาท	๕๐๐ บาท	๖๐๐ บาท	๕๐๐ บาท
โทรศัพท์มือถือ	๕๐ บาท	๙๕ บาท	๑๐๐ บาท	๑๕๐ บาท	๒๐๐ บาท	๒๕๐ บาท	๓๐๐ บาท
โทรศัพท์มือถือ	๕๐ บาท	๑๐๐ บาท	๑๕๐ บาท	๒๐๐ บาท	๓๐๐ บาท	๓๕๐ บาท	๓๕๐ บาท

หมายเหตุ

การคิดค่าบริการค่าหน่วยความถี่ของโทรศัพท์มือถือและเครื่องคอมพิวเตอร์ ให้พิจารณาจากประเภทการใช้งาน และกำหนดให้ตามพื้นที่สมัคร

๑๑.๐๒ ๓.

นายสวัสดิ์ พงตน (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเดินอรรถพรราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายฉ้อฉล (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๕๖ ขอตั้งว่า

โดยหมัดกการฉ้อฉล แก้ไขเพิ่มเติมตราขายประมวลกฎหมายฉ้อ
ฉลพจนาคความแพ่งเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผลเนื่องจากประมวลกฎหมายฉ้อฉลพจนาคความแพ่งฉบับปัจจุบัน
ได้บัญญัติมาแต่ครั้ง พ.ศ. ๒๕๓๗ และประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗
จนจนเงินค่าบอการในกรณีพจนาคไปสืบพยานนอกศาล ค่าบอการ
พยานศาลงดตัดคืน แต่ค่าทำแผนทสำหรับเจ้าพนักงานบังคับคดี และอัตรา
ค่าทนายความ ตามตราขายประมวลกฎหมายฉ้อฉลพจนาคความแพ่ง แม้
เป็นการเหมาะสมสำหรับสมัยนั้น แต่ครั้นมาบคนวิสัยจาเป็นขอตราทดาเกินไป
เพราะเจดาดองเตยมานาน ค่าของเงินตราเปิดชนแปลงไป สมควรแก้ไข
เสียใหม่ให้สูงกวาคเดิม

ในการทข้าพเจ้าไดเดินอรรถพรราชบัญญัติฉบับขอมาตั้งท กัด
คานงถึงจาจะเป็นการทให้ราชฎเรเดอครอนหรือไมเพียงไร แต่ข้าพเจ้าได
พิเคราะห์โดยละเอียดแลดู เห็นวข้าพเจ้าไดแก้ไขเพื่อให้ได้องสมควรกับ
ค่าของเงินตราเท่านั้น เพราะหนดยราชการอื่น ๆ เราทไดเพิ่มค่าเบยเพียง
ค่าพาหนะชนให้ แม้แต่กรมาธิการในสภาผู้แทนราชฎรของราชชงเมื่อบกดาย
นเราทไดค่าเบยประชมเพียงจนละ ๒๐ บาท ต่อมาเราทเพิ่มชนเป็น ๓๐ บาท
ส่วนค่าธรรมเนยมต่าง ๆ ในศาลเราไมไดเพิ่มชนเตย มาตงแต่ พ.ศ. ๒๕๓๗
ไดบัญญัติไว้อย่างไรก็เป็นขออย่างนั้น ข้าพเจ้าขอขอยกตัวอย่างเช่นในกรณี
ทพจนาคของไปสืบพยานนอกศาล ให้ตัดค่าบอการเพียงจนละ ๕ บาท
เท่านั้น ๕ บาทในสมัย พ.ศ. ๒๕๓๗-๒๕๓๗ กนบจาเป็นขอตราทตั้ง ครั้นมา
บคนจะวิสัยอย่างไร ข้าพเจ้าขงใครทจะขอแก้ไขเสียใหม่ในขอตราทสูงชนกจา

เดิม ให้ได้ส่งสัมพันธบัตรของเงินตราในบัญชี เพราะ ๕ บาทในสมัย
 นั้นเขาจะเป็นการเพียงพอและพอเหมาะพอดีในกรณีที่มีพวกราชไปพิจารณา
 คำนวณแล้ว แต่ครั้นมาบัดนี้ถือว่าไม่เหมาะสมกับเกียรติของพวกราช
 แลงนอกจากนั้นความด้วยการพยายามที่จะมาเบียดความในศาล ตามกฎหมายฉบับ
 บัญชีฉบับใหม่ให้ค่าโดยวิธีอื่น ๕ บาท ราชเจ้าขอเพิ่มจนเป็น ๑๐ บาท ซึ่ง
 ก็เห็นว่าไม่ใช่อัตราที่สูงมากมายนัก แต่ขอไปอีกค่าธรรมเนียมสำหรับ
 เจ้าพนักงานบังคับคดี ค่าตรวจคดีและค่าทำแผนที่ ตามกฎหมายฉบับ
 ใหม่ ๑ บาท แทน ๓ บาท ๓ บาทนี้ถือว่าในสมัยนั้นเป็นอัตราที่ค่อน
 ข้างสูง แต่ครั้นมาบัดนี้พอแต่ค่าหรือเกิดของ ราชเจ้าจึงใคร่ที่จะ
 ใหม่การแก้ไขเสียใหม่ จึงได้เสนอขอแก้ไขเข้ามาใหม่เป็นอัตรา ๑๕ บาท แลง
 ในอัตราที่วางตั้งท้าย อัตราค่าทนายจากความกรณีก็ว่าค่าช้อยมาก ราชเจ้าจะ
 ขอยกตัวอย่างเช่นอัตราทนาย คดีทนายทนายไม่เกิน ๒๐๐ บาท อัตราช
 ษณาในอาศาลโต ตามกฎหมายฉบับบัญญัติไว้ ๕ บาท แทน แลง
 ทนายไม่เกิน ๒๐๐ บาท และไม่เกิน ๔๐๐ บาท อัตรา ๕๐ บาท ๓ ราชเจ้า
 เห็นจากคดีจะได้แก้ไขเสียใหม่ แลงก็คงจะไม่เป็นการเดือดร้อนอะไร เพราะ
 อยู่ในอำนาจการอื่น ๆ เราคงได้เพิ่มให้ เพื่อเป็นการเทคทุนเกียรติของศาล
 เราคงจะได้แก้ไขให้ได้ส่งสัมพันธบัตรหน่วยราชการอื่น ๆ

๑๐.๑๖ น.

พระยาศรีสุทธีธรรมประคัลภ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติ
 ธรรม : ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้เสนอขอแก้ไขพระราชบัญญัติประมอด
 กฎหมายฉะพจารณความแพ่งในตารางค่าธรรมเนียม กระผมเห็นว่า
 ไม่สมควรที่จะแก้ตามที่เสนอมา เพราะไม่ถูกต้องการ เรื่องค่าธรรมเนียมใน
 ตารางท้ายประมวลกฎหมายแพ่ง นี้ไม่เฉพาะแต่ตาราง ๓-๕-๕-๖ ที่
 ท่านสมาชิกผู้เกียรติขอแก้เท่านั้น ยังมีตารางอื่น ตารางสอง แลงนอก
 จากนั้นในเรื่องค่าของเงินคดี เป็นเรื่องซึ่งกระทบกระเทือนถึง ๆ ไป ไม่ใช่

แต่เฉพาะเงินคงคลังรวมเท่านั้นที่ประมาณค่าราคาความแพงเท่านั้น
 ปรับตามพระราชบัญญัติอื่น ๆ ก็มอดมาก เราจะต้องคิดให้สมส่วนกันไป
 ถ้าหากว่าเราจะแก้เราจะต้องระวังว่าเราจะแก้หมดให้ ได้ส่วนสัมพันธ์อย่างไร
 หรือไม่ ถ้าเราจะแก้หนัก ๆ หนัก ๆ แต่ก่อนเราจะต้องแก้ หรือถ่วงเราไม่
 แก้จะเป็นอย่างไร แต่ก่อนออกสภานี้ในเรื่องนี้ จังอยู่ตามทันท่วงทีนั้น
 อะไรที่ควร ๆ หนักหน่อย ๆ แล้ว ๕ บาทนั้นถ้าเป็นเงินสำหรับพนักงานใช้ กอ
 ปรวิสัยของประชาชนที่มาสู่ศาลนั้น ทราบว่าราคาของสิ่งต่าง ๆ เพราะเมื่อ
 พกชดชช. เป็นเรื่องจริงที่ทุกขภาวะสิ่งของบ้านเมืองที่จะทำให้แก่ประชาชน
 กอที่จะเพิ่มภาระให้แก่ราษฎรผู้มีบรรทัดชดชช. เดียวกัน เพราะ
 ถานนี้เงินที่ได้ออกมาจะแก้ค่าจ้างพนักงานศาลให้แก่พนักงานพิมพ์
 นคาบด้วยการขยายเพิ่มชดชช. ยี่สิบกว่าบาทที่เคยเป็นพนักงานพิมพ์
 กอแล้วเงินจะพูดไปแต่ในเมื่อเวลานั้นเงินชดชช. เพราะเวลานี้ ๆ ได้
 เดือนหนึ่งจะมีสักครึ่งหนึ่ง ค่าบอการขยายนั้นอาจจะไม่ได้เป็นบางสิ่ง
 ขาพเจ้าก็ไม่อยากจะทำเสียทีเดียว ทนค่าบอการขยายเป็นเรื่องของพนักงาน
 แดงก็เงินเหล่านี้จะต้องไปเอาจากประชาชนผู้มีบรรทัดมาส่ง โรงศาล ก็
 ต้องชดชช. ด้วยราคาแพงขึ้น ชดชช. เป็นข้อที่น่าใคร่ครวญ แต่
 นอกศาลกันที่ทางชดชช. ๕ ชดชช. เดียว ๆ ที่ไม่ได้อะไร
 มากมาย จะออกตารางหนังสือราคาความค่าจ้าง ๖ ชดชช. สัก
 ๗ บาทเท่าไร ให้ศาลนายความถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของทนายแดงเท่านั้น เป็น
 อย่างนี้เสียด้วย อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้เป็นเรื่องตามที่เขาทราบมา
 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเงิน เป็นเรื่องสำคัญ ก็รัฐบาลจะได้พิจารณา แต่
 ออกประกาศหนึ่ง ซึ่งเป็นประกาศสำคัญในเรื่องนั้น ตามที่ท่านสมาชิก
 เลขาธิการเข้ามาแนบ มงเข็ญมาเจ็ดมา โดยกับที่กระทรวงยุติธรรมได้
 แดงได้พระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
 แล้ว การร่างของรัฐบาลนั้นไม่ได้อะไรที่หมกหม้มแต่กันน้อยเพียงเท่านี้

เอง ได้แก้ไขมาตามหมายขอหลายกระทรวง ในชั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่
ควรแก้ที่ทางต้นมาชกมเกยรตได้เช่นขอมา ถ้าหากว่าท่านยังตั้งสัจว่าข้าพเจ้า
จะมาตรวจที่ตอกที่ ข้าพเจ้าจะยื่นขอชกมได้จากรัฐบาลได้แก้ตรงไหนบ้าง
หรือขอตรวจที่ทางต้นไม่ขอจะมาขอของข้าพเจ้าก็ไม่ได้ขอจากรัฐบาลได้แก้
นอกจากคำร่างสุดท้ายนี้แล้ว ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าเป็นข้อเล็กน้อยเหตุชกม
ที่ทางต้นทางรัฐบาลเห็นตรงในกองเขตหรือไม่ได้มคออะไรแต่จะไรกันแต่ถ้า
เห็นตามความสำคัญในเรื่องการตรวจเงินค่าตัว เรื่องขนาดของเรื่องมีโน้ตว่า เรื่อง

การแก้ส่งจรรยา เรื่องการพิจารณาในชั้นต้นนั้น การพิจารณาในชั้นอุทธรณ์
เงินค่าตัวคงจะคงอยู่ในข้อนี้ เห็นแต่กรมการพิจารณาเพื่อให้ความทราบโดย
สมควรจรรยาข้าพเจ้าไม่ได้มาว่าเมื่อท่านเห็นขอมาแต่รัฐบาลก็คงจะขอชกม
ก็มาถึงพิจารณาแล้ว มีไรเช่นนั้นขอชกมก็ขอ ชกมก็ขอชกมก็ขอ

นายอารย ต้นตเวชกุล (นครราชสีมา) เป็นเพื่อนศิษย์ในชั้นต้น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านได้รับขอแก้จรรยาข้าพเจ้าได้แก้ไข
พระราชบัญญัติฉบับนี้ขอประทานโทษ คือแก้ไขประมวลกฎหมาย และ
แก้ไขมาแก้ด้วยข้อนี้ แสดงเหตุการณ์ใหญ่เหมือนจะตรงกับประทานโทษ คน
ที่ตั้งใจฟังตน แต่เห็นข้อที่ระมัดระวังอย่างนักกว่า เมื่อไหน ๆ ท่านรัฐมนตรี
รับขอแก้จรรยาครั้งนี้แต่แก้ไขชกมมากกกว่า ก็รับหลักเกณฑ์นี้รวม
พิจารณาด้วยเป็นใจ เพราะฉะนั้นผมขอเงินขอชกมนี้ ก็ท่านรัฐมนตรีรับได้ใหม่
ก็ขอชกมเห็นว่าเห็นว่าเป็นผลชกมแล้วไม่รับเสียเลย มันน่าเกิดชกมนี้ท่าน รับไปรวม
กันเสียชกมว่า ง่าย ๆ

พระยาศรีพิพัฒน์ฯ ประคัลการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ตามที่ท่านตั้งมาชกมเกยรตทกตาดอน ข้าพเจ้ารับไม่ได้ เห็นควรบอกเมื่อเป็น
เรื่องทักหาความประโยชน์ชกม ยินดีรับไปแก้ไขชกมยกยทดาไม่มีประโยชน์
เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านี้ในการแก้ประมวลกฎหมายความแพ่งนั้น หรือแก้
ประมวลกฎหมายอะไรต่าง ๆ มันเป็นกฎหมายประชาชน เป็นกฎหมาย

ชยากร ข้าพเจ้าจะคอยค ถ้าหากรัฐบาลเสนอเข้ามาใหม่เป็นไซในทางทเพิ่ม
 อัตรานี้ อยาโทษว่าข้าพเจ้าถือให้เดือครอน ทำทางออกทางชนตภา
 อตรา & บาทเมือกชนกับเดืออนมน & บาททวนรตทอยางไร แดือทางรัฐบาต
 จะแกไหมกฎหมายใหม่นะแกเป็นเพนชนใหม่ ข้าพเจ้าเชือว่าคองแก ถ้าจะแก
 อยางนนี้ระกือยาโทษข้าพเจ้าว่าไม่มีประโยชน์ เพราะฉะนนี้ในการทข้าพเจ้า
 เสนอกฎหมายเข้ามาสู่สภาครวนข้าพเจ้าไม่อยากจะให้สภานเพงแตงไปในค
 บคคณผู้เสนอ ข้าพเจ้าอยากจะให้เพงแตงจาเหมาะสัสมคณจะแกไซหรือไม
 ทข้าพเจ้าไม่ดำมารจะแกไซไดหมคณ เพราะข้าพเจ้าเห็นฉานนเป็นเรองท
 โหญโตมากมายเหลือคความดำมรถของข้าพเจ้า และในสัณที่ข้าพเจ้าเห็นฉา
 มคความจำเป็นทข้าพเจ้าจะคองแกไซในฉะนนี้ แดือแกไซอนนไปกอนค ไม
 เห็นจะเดือหาชอยางไร เมือหากวางรัฐบาตแกไซชกมา ประมอดหญน
 เดือจเรือบรอยแตง กคคณเขาไปเดือ กคชการแกไซครงศคทายเป็นศาคณ
 เรองกเดือจกนไปเทานน

๑๑.๑๘ น.

พระยาลศพลชธรรมประคคภ รัฐมนตรีวาการกระทรวงชติธรรม:
 ผมเห็นใจทฉนมาชคณเกอรคทแตงคชงปรารภปรอดคชระไรตาง ๆ แดือ
 กระทบกืออยากจะชเรียนทฉนสมาชคณฉนฉา ทานกคองจะไดเห็นแตือฉารัฐบาต
 ไดมภาระหนัก แดือคณฉะรัฐมนตรีได้ประชมไดคานเนการบรหารบ้านเมือ
 อยางไร การแกกฎหมายนจะใหเรอฉน ข้าพเจ้าเชือฉาเป็นคความประสงค
 ของรัฐบาตแฉะของข้าพเจ้าแฉะของรัฐบาลฉนเนฉน ข้าพเจ้าเชืออยางเหลือ
 เกิน แดือกคทาทฉนสำเร็จได้ ในฉน ในพรังกือชยากจะทา ข้าพเจ้ากถารบรของ
 เพราะข้าพเจ้าไดมารบรหนาทแฉะกไดคคชได้มโยภาศคคคคณฉนฉา ทานฉ
 บรหารประเทศเป็นหรือหนาบรหารประเทศ รัศคฉาไม่เคยได้พบบคคณได้
 มคความเอาใจได้ในราชการของฉนคณมาชอยางทาน ในเรองการแก
 กฎหมายนเห็นจะคองคองฉนอยางกระทรวงชติธรรมเป็นคณ คอง ๆ ทได

ทำขึ้นแต่ครั้งใดก็ยังมีเรื่องกฎหมายอื่น ๆ ที่จะต้องแก้ไขยังมีอยู่ แต่ข้อนี้
 เขียวถาดเดียวว่าจะมีอะไร เพราะจะเป็นโอกาสให้ท่านมาทรงพิจารณาเจ้าได้
 แล้วข้าพเจ้าจะมีเรื่องกันต่อไปก็คงจะมากกันได้ คงดีความตักตักปัญญะ
 เสียหายแก่ราชการเพียงใด ลอหาคงจะชราได้ ถ้าหากอยู่ในเรือนเมื่อนั้น
 เราอยากจะบอกโดยเร็ว แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอถาดเรียนท่านว่าเดี๋ยว
 นี้ทางกระทรวงยุติธรรมยังมีราชการที่จะต้องยอมบางถึงบางอย่าง อย่าง
 พระราชบัญญัติระเบียบอะไร ๆ ซึ่งเกี่ยวกับคดีการกรม แต่คดีทางรัฐบาล
 ก็อยากจะให้ปรับบ้างก็คดีที่กรมเห็นแล้วข้าพเจ้าอยากจะให้เร่งในเรื่องนี้ เพราะ
 ฉะนั้นหากว่าในเรื่องที่เรากำลังจะเรียนมาทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าเกรงเรื่อง
 กับท่านว่าจะได้พอหรือไม่ เช่น เห็นที่เรากล่าวว่าเรื่องนี้อาจจะช้าหน่อย
 เพราะว่าอย่าลืมว่าคดีนี้มันเกี่ยวข้องกับศาลกรมเนรมิตพวกคดี
 จะได้นพดลศาลไม่ได้เขย่งกับบรรดาอื่น ที่นอกชั้นหนึ่งพระยานจะได้ แต่ก
 ษัตริย์ชั้นหนึ่งท่านจะได้ มันเป็นอย่างนี้

๑๑.๒๐ น.

นายเทพ โชคินชุก (ทนายกรม) : ความจริงปัญหาที่เกิดขึ้น
 ระหว่างนี้ ก็คือต้องทรงหนักการแก้ร่างพระราชบัญญัติของข้าพเจ้า
 ประมวลกฎหมายแพ่งคดีอาญา มาตรา ๑๖๖ แห่งกฎหมายเดิม ถ้าคงแก้ไขตก
 การกันก่อน อย่าไปแก้คดีแล้วอันนี้ของเดิมแล้ว ประเด็นคดีว่าใน
 รัฐธรรมนูญได้เคยผ่านที่คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ
 เช่นกัน เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าร่างรัฐธรรมนูญที่คณะรัฐมนตรีได้แก้ไข
 รัฐธรรมนูญเดิม ได้เพิ่มเติมโดยได้เพิ่มอะไร ๆ ไปหมดตั้งแต่บทประการ
 บทคดีอย่างง่าย ๆ แม้แต่เพิ่มเติมพจนานุกรมของกระบวนพิจารณาคดีก็
 ได้เพิ่มไปอย่างน้อยจนกระทั่ง ๑๒ บาท นี้ก็คงได้เพิ่มเติมพจนานุกรมเงินค่อน
 บาท ได้เพิ่มขึ้นจนกระทั่ง ๑๒ บาท-จนกระทั่งถึง ๑๒ บาท ถ้าข้าพเจ้าจำไม่ผิด

นมเขากำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติเดิมนั้น อัตราค่าผู้พำนักษาไปทำการ
 สืบพยานนอกศาลหรือที่เรียกว่าไปเผชิญตัวนั้นได้อัตรา ๕ บาท ท่านแก้
 ๕๐ บาทคือเพิ่มขึ้นเป็น ๗ เท่า แต่ค่าพยานที่เคยได้อัตรา ๕ บาทนั้น ท่านแก้
 เป็น ๓๐ บาท ท่านเพิ่มให้เป็น ๒ เท่า ก็คงคิดว่าเราไม่ต้องเทียบเกียรติ
 ยศเกียรติศักดิ์อะไรกันหรอก เราเทียบกันว่าการที่จะกันอยู่ในพวกนั้น ท่าน
 คิดว่าราษฎรนั้นจะกันช่วงน้อยกว่าผู้พำนักษาหรือ ท่านให้เขาเพียงต้องเท่า
 สอนผู้พำนักษานั่นท่านให้เขาไป ๗ เท่า ขอให้ท่านระมัดระวังในการที่ผู้พำนักษา
 ไปเผชิญตัวนอกศาลนั้น นาน ๆ ถึงจะไปสักครั้ง ชาวเขาว่าความมาตั้งกอง
 ๕๐ เรือง เคยนำผู้พำนักษาไปเผชิญตัวครั้งเดียวเท่านั้น ไม่ใช่ทำกันไว้กัน
 บ่อย

ข้อประการหนึ่ง ไม่ใช่ว่าหลังสงครามมาแล้วเราใช้ปรับปรุงฐานะผู้
 พำนักษา ทางรัฐบาลก็ปรับปรุงผู้พำนักษานี้มาแล้วคือ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง
 เป็นผู้พำนักษาในกระทรวงยุติธรรมก่อนนั้นคน ๓๐๐ บาท ซึ่งบรรดา
 ข้าราชการระดับที่ค่อนข้างหรือผู้ที่ไปรับราชการหรือทำงานในสาขาอื่นนั้นเขาไป
 ตั้งตนด้วย ๕๐ บาทหรือ ๓๐๐ บาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นเขาจะคิดว่าทางรัฐบาล
 ยกฐานะผู้พำนักษานักพอสมควรอยู่แล้ว ยิ่งงานนั้นค่าตัววางคือไปนั้น
 ค่าวิทยากรที่ไปทำการวิจัยจัดตั้งคนแต่ละท่านนั้น ส่วนของวิทยาค่าตัวจัด
 ค่ายหรืออัยการหรือลาชายโดยวิธีประมาณต่าง ๆ เขาก็มีค่ารายเดือน ๕
 เปอรเซ็นต์ ๓ เปอรเซ็นต์ครึ่ง ๓ เปอรเซ็นต์อะไรอย่างนั้นของราคาที่เขาได้ แต่
 ท่านไปแก้ค่ารางวัล ๕ ซอกเกินเดิมนั้น แต่เดิมเขาตั้งใจว่ารางวัลจัดตั้งคนเราท่าน
 นั้น ทางราชการคิดเขาเงินละ ๓ บาท ท่านขอแก้เขาเงินละ ๕ บาท เมื่อ
 ทางราชการเขาจะเก็บจากรัฐวิเพียง ๓ บาทเท่านั้น ท่านจะไปแต่ให้มันแพง
 ทำไม ไปแก้ให้มันแพงภาระมันตกอยู่กับคดีความ สัมมัตติท่านเป็นทนาย
 ความหรือชาวเขาเป็นทนายความอยู่ชาวเขาไม่เคยตรอนอะไรเลย แต่จากคดี
 ความต่างหากที่ต้องเสียเพิ่มขึ้น แต่อย่างงั้นว่าบุคคลธรรมดาทั้ง ๆ ไปนั้นไม่

มีใครเขาอยากจะเป็นความ ถ้าคนมีเงินเป็นความ ไม่ได้เกิดอะไรโดย
 เจ็บแต่คนค้ากรรมนิยมกรวยกพนเท่า เขาขอมีเดี่ยกันได คนคิดค้า
 ชาวนาชาวสวนหมคนอยู่กระแแบบนอหรือมเพียง ๓๐ ไร่ ๒๐ ไร่อย่างนั้นแต่ไป
 ลกรวิตรอนกรรมสักที ทำนาพอกันไปไม่หนึ่ง ๆ ถึงเจตจำเป็นต้องเป็น
 ความเขาค้ากรรมนิยมทใหม่ไม่เสียให้ศาล ถ้าท่านจะเพิ่มชั้นมาอย่าง
 ชาวเขาไม่เห็นด้วย และลกขยงหนงควมปัญหาทอในตารางทไปเพิ่มให้แก่
 ทนายความ ชาวเขาคิดตารางตลอดหมคนแต่เห็นว่าควรวงทเพิ่มเอาใจนถาจะ
 เพิ่มโตทั้งหมดไม่เกินตารางละ ๕ บาทในอตราทุกตัวชา แต่อยจถมอว
 ทนายความหมนไม่ได้แก่ทนายความ หมนได้คนดำหรับคดีความชนะคดี แต่
 คาทนายความหมนหมนความทกคนขมวิหนาทของตนจะเรียกค่าความจาก
 ลกความเมื่อใด ไม่ใช่เอาไปขอให้ศาลเรียกให้ เราเรียกขอเราไปเสร็จหมด
 แต่แต่จวทเขาบังคับให้คนหมน ถ้าท่านไม่กำหนดให้ท่านทนายความหมนเพิ่ม
 หมนท่านก็เขาภาระนไปเพิ่มให้แก่ราษฎร ท่านอย่าตั้งมอจการ กำหนดค่า
 กรรมนิยมกดี ภาษอากรกคนนทางรัฐบาดได้พิจารณาครอบคอบและกำหนด
 ใ้ในกฎหมายภาษอากรต่าง ๆ และได้ตั้งบประมาณได้ครบถ้วนแล้ว ใน
 การที่จะเพิ่มภาษอากรหรือค้ากรรมนิยมต่าง ๆ เพื่อจะเพิ่มภาระให้แก่ราษฎร
 เราจะต้องคิดค้ว่าเป็นการสมควรหรือกไม่สมควร และด้วยค้กรรมนิยมแห่ง
 สักทายทราษฎรจะได้รับความยุติธรรมจากศาล ถ้าคนจน ๆ ค้ขงไปเสียค่า
 ฤชากรรมนิยมหรือค่าทนายอะไรเพิ่มจนราษฎรจน ๆ เหล่านั้นจะหาโอกาส
 ใหม่ที่จะไปหาความยุติธรรมจากศาลได้ ก็นอยราย บางคนก็ไปขอว่าความ
 อย่างค้ค่อนากว ขอว่าความอย่างค้ค่อนากวค้ขงหาทนายเหมือนกันไปว่าเอา
 เองได้เมื่อไร เพราะฉะนหมนบางทท่านเป็นทนายท่านคงจะเข้าใจ

อีกประการหนึ่ง ประมอดจพจารณาความแพ่งเราไรมาตั้งแต่
 ๑๓ ตุลาคม ๒๔๗๘ มาถึงเจตจำเป็นเจต ๓๗ ปีเศษ ก็หมนจพระมอดของ
 เราม ประมอดจพจารณาความแพ่งของเรามาแต่ส่วนหนงที่สร้างให้ประเทศ

ไทยนี้ได้เอกราชทางศาล ท่านอย่าลืม เพราะฉะนั้นถ้าเราจะทำอะไรไปง่าย ๆ
เราจะต้องแก้ไขให้เหมาะสม ให้ถูกแก่กาลเทศะ เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นจาก
ท่านเด่นออกมาว่าท่านบอกว่าจะแก้ไขหลักการร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา
อาชญากรรมให้เหมาะสมก็ไม่อะไรเหมาะสมเลย เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่ควร
รับหลักการวิธีพิจารณา

๑๑.๓๑๔ น.

นางสนั่น เตลาน (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้ามีความเห็นต่อรัฐบาลไม่
มีเหตุผลสมควรในการที่ไมรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากว่ารัฐบาล
จะขอร่างพระราชบัญญัติฉบับอื่นใหม่ ไร่เสนอ โดยฝ่ายที่สนับสนุนรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเห็นออกจะกล่าวเกินไ้ท่าน

นางสนั่น เตลาน (นครสวรรค์) : ขอยุ้ปรึกษาหารือ กับคณะมนตรี
ของคณะ ท่านประธาน ตามที่เหตุผลที่ท่านมีต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับ
รัฐบาลน่าจะสังเกตเห็นถึงเจตนาของมติอันนี้ในการที่จะขอยุ้ปรับปรุง
กฎหมายอาชญากรรม แต่ขอยุ้ปรับปรุงให้เรื่องดังกล่าวมีนัยเป็นไปในลักษณะที่
เป็นความพิเศษรวม เราจะไม่รับทราบก็ขอยุ้แต่ขอคำชี้แจงเงินนหมื่นต่าง
มาสถับเมื่อพระราชบัญญัติ สืบย้อนกลับมาว่ากระนั้นเองก็หมายความว่าความ
แห่ง คณะตำรวจคนนั้นแต่ครั้งหนึ่งอันนั้นเพิ่มมากขึ้นเป็นการเพิ่มกำลัง
ให้แก่คณะผู้พิพากษา รัฐบาลนั้นขอจะพิจารณาว่าข้อออกจะเพิ่มหรือ ได้บังคับให้
กมลบรรจบกันหรือว่าเป็นการส่งเสริมใหม่ก็ควรที่จะ ทั้งนี้ข้าพเจ้ามีความ
ความจำเป็นที่ผู้พิพากษาได้เคยแจ้งในการเดินทางหรือว่าได้มีมติไว้เช่นนั้นใน
คดีของออกไปพิจารณาฉบับของนอกศาลนั้นน้อยลง แต่อีกผู้พิพากษาจะมีความ
ทุจริตห้ามได้ ข้าพเจ้ามีความความถึงในเรื่องหลักการ ประธานไทย ไม่ใช่
นอกเรื่อง แต่ขอยุ้คัดค้านเอา เว้นแต่จะดำเนินการแบบต้นรัฐบาลที่เห็นด้วย
ว่าควรดำเนินการให้ นม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า

นางสนั่น เตลาน (นครสวรรค์) : ประธานโต๊ะ เป็นอุทธรณ์ ไม่
ก็อย่างนี้รัฐบาลไม่เอาละทราบว่าเป็นเพราะอะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเกรงท่าน แล้วพูดเรื่องคำ
กรรมนิยมवाद

นางสนั่น เตลาน (นครสวรรค์) : เป็นเรื่องอะไรก็ควรต้องอย่างประกอบ
ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าหาญสู้จนตัวตายสู้การก็คงจะไม่อะไร ข้าพเจ้าไม่ได้
เจตนาว่ารัฐบาล ข้าพเจ้าอยากจะทำตามตงตามวิสัยทัศน์ของนัก รัฐศาสตร์
แผน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทนาย ขอบใจว่าเรื่องท่าน เรื่องชาว
ชาติไทย มนุษย์เรายังตาม

นางสนั่น เตลาน (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเสียใจที่ท่านไม่ยอมที่จะ
ฟังข้าพเจ้าพูดให้จบเรื่อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขัดให้พูดในเวทีของท่าน เรื่องชาว
คนละเรื่องท่านก็ควรไปเรื่องอื่นเห็นถูกต้องขึ้นมาที่ท่าน

นางสนั่น เตลาน (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าไม่ยกอุทธรณ์ แต่
ทางรัฐบาลจะเข้าใจได้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดเรื่องท่านก็อย่าพูดเรื่อง
เราพูดเรื่องทางศาล

นางสนั่น เตลาน (นครสวรรค์) : ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าไม่ขอพูดเรื่อง
ชาว แต่ขอให้ประชุมใจทนายเขาใจว่า รัฐบาลบังคับประชาชนในราคาถูกซึ่ง
กล่าวหา แต่ถกรัฐบาลจะไม่ให้เขาโกงได้อย่างไร ในที่สุดเขาก็ต้องโกง
คุณภาพ โกงปริมาณ ซึ่งแบบที่เสียหายแล้วส่งมอบให้สถานของตน คลาง
เงินเต็มของชาวราชการทหารและตำรวจสำหรับใจจริงของข้าพเจ้าแล้ว ถ้า
รัฐบาลจะเล่นของปริมาณมาพันที่จะชนะเองเอง เห็นแก่ชาวราชการและ
ตำรวจที่พูดเขาเบ็ดที่ละกันขึ้น และเชื่องว่ารัฐบาลคงหาอีกคงจะขึ้น ถ้า

หากเจ้ารัฐบาลจะเป็นผู้ทรมานตัวมารกในการที่จะหารายได้เข้าคลังแผ่นดิน โดย
 ที่ไม่ให้ราษฎรต้องเดือดร้อน ถ้าการที่รัฐบาลจะตัวมารกหาเงินเดือน เพิ่ม
 เงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยอย่างหนึ่งกับค่าของเงิน ดังกับ
 เกียรติยศกับตำแหน่งแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะเป็นกำลังหัวใจให้แก่ข้าราชการ
 ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความภาคภูมิใจและจะเกิดประโยชน์แก่ประเทศ แก่ส่วน
 รวงยิ่งกว่าที่รัฐบาลจะพยายามที่จะตัด หรือว่าไม่เพิ่มเงินเดือนหรือว่าตัดสิ่งท
 ่างข้าราชการเขาคงยอมที่จะได้รับตามความยุติธรรมหรือตามเหตุตามผล
 ตามที่ประธานที่เคารพ ตามที่ท่านผู้แทนผู้แทนแห่งจังหวัดจันทบุรีท่านได้
 อภิปรายคดีความเมตตานั้นนุกเป็นเรื่องปลุกยชชซึ่งถ้าท่านมีความซื่อซงอย่างไร
 ก็มาแปรญัตติและปรึกษาแก้ไขกันได้ แต่สำหรับในเรื่องหลักการแล้ว
 ข้าพเจ้ามีความเห็นจางรัฐบาลยังไม่เห็นผลสมควร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
 ขอส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับทางรัฐบาลมาจะกรุณา ขยวงของกรป
 ไปพิจารณาเพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๑๑.๔๐ H.

พระยาลัดพลีธรรมประกาศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระคุณท่านผู้มาชัก ผู้ท่หวงดีต่อราชการกระทรวงยุติธรรม
 และต่อผู้พิพากษาแต่ขอขุดมนนเรื่องส่งจด ข พเจ้ากพดแดงเมือกนแดง
 จากกรแจกฏหมายอน ก ขงเขนฎหมายสั่งตั้งสำคญอย่างอนนมะตงการ
 เวลาอันน้อย ท่านจะเร่งให้ข้าพเจ้าบอกว่าจะสัญญาได้ใหม่ เมื่อไรจะเสร็จ
 อะไรต่าง ๆ ข้าพเจ้าก็ขยาก็จะสัญญาขยงกตั้ง แต่เดอนการสัญญา
 ข้าพเจ้าเห็นคนน้อยขงนแดง ขนนแดง ข้าพเจ้าก็จะตั้งระดงอย่างขง เพราะ
 ในเดอนเดอนข้าพเจ้าก็ขงมอย่างทข้าพเจ้าได้เรขนแดงขงมพระราชบัญญัติ
 ดยหดายอ้งแต่ขงมเรขงซึ่งกระทรวงยุติธรรมรับมา ซึ่งทอนนายทอนกรเว
 มาอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เมเจตนาดีเพื่อจะปรับปรุงราชการ กระทรวงยุติธรรม
 ให้มั่นคงขงนแดงกฏหมายอน ๆ ที่สำคญที่จะคองทำกขงมอชอก คคเวคขง

คดีอะไรมันสำคัญหรือไม่สำคัญแดง ในเรื่องบทบาทเจ้าศตบถไม่รับเพราะ
 ชยวงษ์ในตาราง ๓ ตาราง ๒ เราถกกันอยู่ เราถกต่างแก ในนกไม้โตไม้โต
 แก่ ทานทชช่อเดื่อนามทานไม้โตแก เหมือนแกแดงคงจะดีให้ดู ๆ ไป
 และในตาราง ๓ ตาราง ๔ เราถกกันอย่างนั้นเหมือนกัน ทนจะมอขบาง กพด
 ตรง ๆ ก้มในตาราง ๖ ซึ่งคงามเห็นไม้สี่จะตรงกัน เมื่อเราได้พิจารณา
 ของเราเข้าไปอยู่กับของทาน เราถกครบไม่หมดแดงและนอกจากนั้นเราจึง
 ทำโดยเป็นการชานใหญ่ อย่างทบาทเจ้าได้เสนอกทานแดงและมันเป็เรื่อง
 ซึ่งอาจจะของรถแดงเด็กมอขทานเอง เรื่องมันเป็นอย่างนั้น การที่จะทำ
 อะไรข้างหนานนี้ ใครจะสัญญากันได้นก จะเขาเป็นค่านมมกกัน ขาพเจ้า
 กคองเวชนทานอย่างนั้น

๑๑.๔๒ H,

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พจิตร) : ขาพเจ้าขอสนับสนนวางพระราช
 บัญญัติฉบับของสงฆารกทได้เสนอกคตสภา ประเด็นสำคัญที่ได้มทกรว
 คัดค้านวางพระราชบัญญัติฉบับโดยเฉพาะของ ส.ส. จันทบรินน ภาพโดย
 ผดผืนงสด จะเห็นวางพระราชบัญญัติแก้ไขมาแต่ไม่เหมาะสมมีที่ทาน
 แียงได้ คงจริงในเรื่องตารางต่าง ๆ นเราควรพิจารณาทุกให้ถกจนจ
 ตารางต่าง ๆ นมคความสำคัญหรือมทมาทไปกนอย่างไร และตารางต่าง ๆ น
 จะสัมพันธ์กันหรือไม่เพียงไร อย่างไร ตารางที่ ๓ ที่ ๒ นั้นเป็นอัตราค่า
 ชกรรมแถมพระราชฎีกาจะขอความยคชกรรมคองเดี่ยให้แกรัฐ ส่วนตารางค
 แตกที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ เป็นอัตราค่าชกรรมแถม ที่คความทงต้องจ่ายจะคองเดี่ย
 ให้แก่กน การทมเดี่ยไม่แก้ไขตารางที่ ๓ ที่ ๒ นั้นเป็นการชอบแดง เพราะ
 รัฐเป็นผู้ทมหนาทจะใหคความยคชกรรมแก่ราชฎีกาในการปลคครอง เพราะฉะนั้น
 การที่จะมวเดี่ยค่าชกรรมแถมเพิ่มชน ก็จะทำให้ราชฎีกาผู้มาขอคความยคชกรรม
 นั้นจะได้รบคความเดี่ยตรงนั้น เป็นอัตราค่าชกรรมแถมในตาราง ๓ ตาราง ๔

ซึ่งเป็นที่ชอบใจของราษฎรได้ ย่อมไม่ควรแก้ไข ไม่ควรเพิ่ม เป็นถาวรสมบัติ
 สัตว์นอกราคาธรรมนิยมตาราง ๓ ตาราง ๔ ตาราง ๕ เป็นนอกราคาธรรมนิยม
 ที่เขาจะต้องเสียกันระหว่างความชังกันแต่กัน ซึ่งสัตว์ใครจะมาเป็นความ
 กัน เพราะฉะนั้นนอกราคาธรรมนิยมจะตั้งขึ้นบ้างก็เป็นเรื่องของเขาที่สัตว์ใคร
 ที่จะต้องเสียกันและทำให้เสียค่าธรรมนิยมที่คชบริขารของสัตว์นั้น ในสัตว์
 สัตว์ที่สัตว์ใครจะให้เป็นประโยชน์แก่สัตว์อื่นมาก ทดหาเป็นประโยชน์เป็นอย่างไร
 ก็หมายความว่าใครจะมาสัตว์เป็นความกันนั้นคชบริขารที่สัตว์ใครจะตั้ง
 เสียเงินมากแล้ว เขาจะต้องตรึกตรองดูคชบริขารจะตั้งความกัน หรือไม่ตั้งความ
 กัน ถ้าได้แก้ไขตามที่สุดมาซึ่งเงินนั้นแล้ว ความที่จะรักโรงรถค่าตั้งอยู่มาก ๆ
 ทั้งนี้ในสัตว์แต่ละไม่ในสัตว์อะไรจะตั้งตนอยู่ด้วย จะเป็นประโยชน์แก่สัตว์
 อยู่มาก แต่ท่านเขาจะแยงได้ขยักถ้าหากว่าคชบริขารของสัตว์ใครจะตั้ง
 เสียให้แก่กันมากแล้ว คนที่ขายกันทำไม่จะมาเป็นความได้ ย่อมตามประมอด
 อรรถพิจารณาความแพ่งให้สัตว์ที่จะพ้องความอย่างกลอนาถาได้ แต่อย่าง
 หนึ่งโดยมากที่จะมาเป็น เจตนาพ้องร้องนั้น ก็ต้องเป็นผลที่คงเห็นได้ว่าช่วย
 ในสัตว์หรือถูกเขาเนื้อเขาใจ ไม่ใช่ว่าสัตว์ใครมาเป็นความเพื่อตั้งสิ่งเงิน ๆ
 ทุนเราพอพิจารณาถึงกฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่เดิมมา อย่างที่รัฐมนตรีและ
 สมาชิกที่คิดกันว่า ผู้มาหาความกตกรรมลครจะมาโดยไม่ตั้งเสียเงินอะไร
 เลย ถ้าเช่นนั้นแต่เดิมมาว่าพระราชบัญญัติประมอดกฎหมายของเขาน่าจะ
 นอกราคาธรรมนิยมแก้ไขใหม่ ทั้งที่เสียให้แก่รัฐและเสียให้แก่ผู้ขาย ซึ่งกัน
 แดงกัน ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่เดิมเจตนากรมตกลองกำหนดคชบริขาร
 ธรรมนิยมที่จะให้ค่าแก่คชบริขารหนึ่งวันผลชอชกันตามต้นฉบับ เพราะฉะนั้น
 การที่จะเป็นความกันกับของใครของใคร เพราะทุกคชบริขารเป็นของสัตว์อื่นจึง
 ไม่มาทางที่จะระงับกันไป แต่การกำหนดตราจะต้องรับผลของคชบริขาร
 ภายหนึ่ง ค่าธรรมนิยมของ ๆ และค่าทนายแล้ว เขาจะชอบที่จะตั้ง เขาจะ
 รับทราบกันไม่ตั้งสักต้นตะไปก็ได้ แต่ออกประการหนึ่ง สรรพคุณของ สัตว์นั้น

คือไปว่า คนกินเท่ากันค่าเบยเดยงมันควรจะเท่ากัน ผูปพากษากัน ๕ บาท
 ให้ถึง ๔๐ บาท พยาน ๓๐ บาท ๕ บาท ให้เป็น ๑๐ บาท หรือ ๓๐ บาท เป็น
 ๒๐ บาท นขาพเจ้าจง ข้าราชการจตดาเบยเดยง ขยางชนโทชนเอก กระเพาะ
 เท่ากันทงอื่น คำนทัวไม่ให้ค่าเบยเดยงต่างกัน ค่าประชมต่างกัน อนนเป็นไป
 ตามตำแหน่งและหน้าที่ คนไมคนโตเปิดอกมหนักโต คนเล็กเปิดอกมหนักเล็ก
 เพราะฉะนั้นจะหาว่ามีการปรับปรองนไม่เหมาะจะสม ไม่เป็นธรรม ผูปพากษา
 ให้มากคล้าย ๆ มีเส้นขอเอาใจผูปพากษา ทพยานให้น้อยชยบชนมานคหน้อย
 เขาปรับปรองแก้ไขตามฐานะ ขยางททางราชการได้กำหนดอัตราค่าเบยเดยง
 ฐานะให้แก่ขาราชการเช่นเดียวกัน ไม่ใช่เป็นการแปลกปลาดอะไรเลย ด้วย
 เหตุผลคทเรียนมาน ขาพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะรบัหตุการแห่งร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้.

พลตรี หลวงวิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กระผมเห็นว่า
 พิจารณากันมามากพอสมควรแล้ว ต่างฝ่ายก็ต่างมีเหตุผล เห็นสมควรเสนอ
 ให้ถึงมติ.

มีมติว่า
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีมติลงมติแล้ว คุณเสด็จ
 จะสรุปใหม่ สรุปก็ได้
 ๑๑.๕๐ น.

นายสวัสดิ พงคน (ขอนแก่น) : ความจริงเรื่องนี้มีปัญหาอะไร
 มากมายข้าพเจ้าขอสรุปเพียงคนเดียว ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยศธรรมว่าไม่คองการทจะให้ราษฎรเดือดร้อนในการที่จะมาโรงมาศาลจึงไม่
 ขยาก็จะเพิ่มค่าสืบพยานค่าตนไทแก่ผูปพากษานน ความจริงเรื่องนขาพเจ้า
 ใครชอกรามเรียนว่า ค่าสืบพยานนอกตัวตน ถึงแม้ว่าเจตนาจะให้ผูปพากษา
 วันละ ๕ บาท แต่คความทเสียจริงเขาไม่ใช่วันละ ๕ บาทหรือทกะ เขาเสีย
 มากกว่า ๕ บาท เสีย ๕๐ บาท ๖๐ บาท ๑๐๐ บาท แต่เจตนาจะคคแต่ดควา

มีสัมพันธภาพอันดีเยี่ยม... ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องมีสัมพันธภาพ...
เงินจากราชรัฐ... แต่เขาถามหาหลักฐานของผลของเงินที่เขาได้...
และรัฐบาลบริติชของเดวิด... และของพันเอก...
ฉบับแปลปรากฏไม่ได้ให้ท่านนายพล... ก็เพราะไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเงินของรัฐ... ก็แก้ไขเฉพาะที่...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไม่โปรดให้คณะกรรมการ...
สมเด็จพระราชินีแห่งราชรัฐบริติช...
สมเด็จพระราชินีแห่งราชรัฐบริติช... ไปรตยภม...

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือ

มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อสมเด็จพระราชินีแห่งราชรัฐบริติช...
สมเด็จพระราชินีแห่งราชรัฐบริติช...

คือไม่...
จึงขอให้นักข่าว...
(บริติช) มีผู้เห็นด้วย

ส.พ.

บันทึกการประชุม

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

และจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๔๙๖

หน้า ๑๖

พิมพ์โดย...
สำนักงาน...
กรุงเทพฯ

ที่มีอาณาเขตใกล้เคียงติดกันไปจนข้ามเขตตำบลตามมาที่ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้
เป็นการเหมาะสมแก่ของทแต่ละการปกครอง

เหตุผล

เนื่องจากตำบลตลุยและตำบลตำบ่อทราย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
เป็นตำบลที่อยู่ใกล้เคียงกับอำเภอตำบลตามมาที่จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีระยะทาง
เพียงเขตตำบลตำบ่อทรายที่เกิดที่สุดที่เขาสู้อำเภอตำบลตามมาที่ ระยะทางไม่
เกิน ๕๐ กิโลเมตรเป็นอย่างใด และการติดต่อของกันและกันเพื่อยการไปมา
หาซื้อโดยทางรถยนต์มีสะดวก เพียง ๕-๗ ชั่วโมงถึง ตลอดจนทาง
น้ำและทางรถไฟทุกประการ แต่ตำบลไปจนข้ามเขตตามมาที่ไปอยู่ชั้น
มีระยะทางที่เกิดที่ไกลที่สุดของเขตตำบลถึง ๕๔ กิโลเมตร การเดินทางไม่
สะดวกทั้งทางน้ำและทางรถไฟทุกประการ เมื่อกฎการใ้เจ้าพระยาธิบดี
บุรีรัมย์ออกบรรดาศักดิ์ เจ้าหน้ที่พระยาช่วยเห็ดปลานปรานปรานไม่ทันพอที่ โดย
เพราะ เจ้าหน้ที่พระยาช่วยเห็ดปลานปรานปรานไม่ทันพอที่ โดย
ทนายของราชสำนักและ มีใ้คดีกับคือว่า ข้าราชการ

ราชบุรีรัมย์ตั้งตำบล โดยทั่วไปเห็นสมควรมาตั้งตำบลตามมาที่
ตำบลตามมาที่ จังหวัดบุรีรัมย์ เพราะมีระยะทางไกลกว่าอำเภอพิมายถึง
๓๕ กิโลเมตร การติดต่อของกันและกันสะดวกโดยที่ติดต่อของได้
ทางการติดต่อของกันและกันเป็นไปสะดวก ซึ่งมีความสะดวกเป็นอันยิ่งยสุดของ
การติดต่อของกันและกัน เป็นไปสะดวกเพียงอันหนึ่งอันนั้นเองของติดต่อในที่สุดได้รับ
ความดีมีผลของตำบลตามมาที่ไปจังหวัดบุรีรัมย์ จึงเป็นการสมควรที่จะโอน
ตำบลตามมาที่ ตำบลตามมาที่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไปขึ้นกับ
อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อความสะดวกติดต่อของกันและกัน

ขอเสนอให้โอนตำบลตามมาที่ไปขึ้นกับอำเภอบุรีรัมย์

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนครราชสีมา
และจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๓๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์โดยโอนตำบลชบ ตำบลสำหรับ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไปรวมกับอำเภอตาปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เป็นการเหมาะสม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๓๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนชื่อของเขตจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์ โดยให้โอนตำบลชบ ตำบลสำหรับ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ไปรวมกับอำเภอตาปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

(ลงชื่อ) ส่อง มารังกูต ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สวัสดิ์ คำประหลอม, บุญคุ้ม, ขาวบุตร, ป๋. ฉ. เน้น, ม. รัดนประสิทธิ์, แกล้ว นปดี, พันธุ์, หลวงเจริญ, น้อม อุปรัมย์, ไถง, สวัสดิ์ (พงคน), สามนที, เทพ (โรตินุชิต), ส. อิศรางกูร, ถวิล รัฐฐานนท์, บุญเที่ยง, ถัง พรหมมาณพ. เพทหาย โรตินุชิต, พรหมสิง, ตีระก มลรัตน, อรุณี, กัญญ์ กฤษณ์ ผู้รับ

(นายส่อง มารังกูต (ผู้รับ) ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้เสนอไม่มา เพราะฉะนั้นตัดไป
หมายเลข ๙ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณระชาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ พาระเชีย อิศรางกูร ณ อยุธยา (ผู้รับ) เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณระชาญา

(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณระชาญาของประเทศไทย

เหตุผล

สามารถได้ขอพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณระชาญาของประเทศไทย

พ.ศ. ๒๔๗๖ ตามที่รัฐบาลได้ออกกฎหมายขนานนามกตกรรมความจำเป็นที่ของชาติ
 ของกิจการรัฐบาลขึ้น เพื่อความเนกจการอันเป็นดำรงชีพประโยชน์หรือ
 ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ หรือช่วยเหลือในการครองชีพ หรือตามฉวยบริก
 แก่ประชาชน ซึ่งกิจการเหล่านี้ บางเรื่องไม่ควรจะจัดตั้งเป็นหน่วยราชการ
 ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพราะมีลักษณะหนัก
 ในทางการค้า หรือตามฉวยบริกาแก่ประชาชนเป็นพิเศษ จึงให้มีการจัด
 องค์การของรัฐบาลขึ้น เพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว

กฎหมายบัญญัติให้ธนาคารรัฐบาลจัดตั้งองค์การได้ โดยยึดตามพื้นฐาน
 ของรัฐบาล โดยมีสมเด็จพระมหากษัตริย์เป็นพระราชอุทกษฎกาท่าน
 ก็เป็นองค์การส่วนบริก และมีผลผูกมัดงบประมาณแผ่นดิน ที่ระขอทในคร
 คุกไม่ ซึ่งสภาเจ้าคองขอทอนุมัติ

อนึ่งงบประมาณแผ่นดินนั้น ย่อมเป็นททรานกนอยแอดจ่า เป็นเง
 วยบริบรายจ่ายของประเทศ ที่ได้เก็บภาษรายได้มาจากราษฎรนามาไว้
 องค์การของรัฐบาลเท่าที่ใดจัดตั้งขึ้น แม้จะมีเจ้าหน้าที่เรียกต่าง ๆ กัน
 ระเบียบแบบแผนต่าง ๆ กันบ้าง ตามลักษณะขององค์การ แต่กิจการ
 ปฏิบัติการระบบแอดจ่าเดอดกเช่นเดอดกนกับราชการ การปฏิบัติระหอด
 ราชการกับองค์การแต่กต่างกนก็เพียงแต่ระปัดชเทานัน เมื่อมาค่างถง
 องค์การอันหนึ่ง ๆ ของรัฐบาลนึ่งนึ่งมาจากงบประมาณแผ่นดินไปไรจ
 ซึ่งมากบ้างน้อยบ้างตามลักษณะขององค์การ แต่กเงินเงไม่ไรเด็กน
 นบิดาเงินเงนมาขอช ซึ่งเงินเหล่านี้กมาจากการเก็บภาษอากร และเป็นเง
 งบประมาณแผ่นดินต่างจาดแอดจ่า บัจจุบันพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การ
 ซึ่งนึ่งจากองค์การรถไฟและองค์การทางเรือซึ่งกฎหมายขององค์การเหล่านี้
 บัญญัติให้เงินเงพนักงานตามกฎหมายลักษณะอาญาแอดจ่า ถวาทกจรค
 หนาทบดินนยกยชกเงินยกยชกตั้งชง หรือกระทำชงกนึ่งชงกนึ่งได้ อันเป็น
 ทางมิชอบให้เสียหายุแก่องค์การ ความผิดกนึ่ง ๆ ไม่มากเท่าทชราชการกระ

เงินหรือทรัพย์สินขององค์การยกยอกเงินหรือกองเงินขององค์การไม่ให้นำ
ไปราชการยกยอกเงินทางราชการไปพันบาท ข้าราชการกตัญญูไทยไม่ถูกจำ
เพราะข้าราชการมีโทษฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งกฎหมายลักษณะอาญาอาจโทษ
แรง ถัดพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การมีโทษฐานยกยอกเงินนายจ้างเท่านั้น
ซึ่งกฎหมายอาญากำหนดโทษเบากว่า

พนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การ มีรายได้ไม่ต้องส่งจากราชการ ได้รับ
หรือบางองค์การอาจมีรายได้ดีกว่าเสียอีก จึงเป็นการเหมาะสมแต่ที่จะได้
กฎหมายกำหนดโทษไว้เช่นเดียวกับข้าราชการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ เป็น
การสมควรที่จะได้แก่กฎหมายลักษณะอาญาว่าด้วยคดีความผิดฐานใช้อำนาจ
และหน้าที่ในทางทุจริตเสียใหม่ เพื่อเป็นการสอดคล้องกับทฤษฎีประมวลกฎหมาย
หมายจะจัดตั้งองค์การขึ้นเป็นลำดับ

อนึ่งในกฎหมายอาญาที่แก้ไขเพิ่มเติมคำว่า "ข้าราชการ" ลงไว้โดย
พระราชบัญญัติพระราชกฤษฎีกาแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และศาลได้พิพากษาจำคุกในคดีความผิดฐานทุจริต
ต่อหน้าที่ ทำให้ข้าราชการหวาดกลัวจากความผิดที่ได้กระทำทุจริตไว้ได้
มากมาย

เหตุผลนอกจากนี้จะได้แสดงในสภามุแทนราษฎร.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา

(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๔๙๖

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา ให้เหมาะสม
ดั่งมีดังนี้

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติเรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายลักษณะอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๑๖"

มาตรา ๔ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา
ฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา
พุทธศักราช ๒๕๑๑ (ฉบับที่ ๖) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดเป็นข้าราชการหรือเป็นเจ้าพนักงาน หรือเป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลใด ๆ ของรัฐบาล ท่านให้ใหม่หนาทหรือของหรือ
พหุภรรยา หรือพหุภรรยาหรือหนึ่งต่ออย่างใด ๆ ถ้ามีผิดได้มีอำนาจที่จะกระทำใดโดย
ชอบด้วยกฎหมาย และมีค่าตายหรือพหุ หรือหนึ่งต่อหนึ่ง หรือทำให้โดย
แบบใดตายไปก็ได้ หรือมีโทษหนักกว่าที่ควรได้โดยสมควรเห็นสมควร
กัก ฐานความผิดความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนจนถึงเจ็ดปี
และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทจนถึงสองพันบาท"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๖ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา
พุทธศักราช ๒๕๑๑ (ฉบับที่ ๖) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒๖ ผู้ใดเป็นข้าราชการหรือเป็นเจ้าพนักงาน หรือเป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลใด ๆ ของรัฐบาล ท่านให้ใหม่หนาทพหุภรรยา

ทรัพย์สินหรือหนังสืออย่างใด ๆ ของเจ้าพนักงานหรือของกิจการประเทมิ
หมายไว้เป็นพิเศษ

ถ้ามีผู้ใดมีอำนาจที่จะกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย และมีอำนาจ
ที่จะด้วยความจำเป็น หรือมีอำนาจที่จะให้ตราหนังสือไปตั้งข้อหาอย่างหนึ่ง
อย่างใดก็ได้ หรือมีอำนาจที่จะให้ตราหนังสือโดยชอบด้วยกฎหมาย
ตามอำนาจที่มีอำนาจแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงเจ็ดปี และ
ปรับตั้งแต่ห้าถึงยี่หมื่นบาท

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ แห่งกฎหมายลักษณระชาญา
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณระชาญา
พุทธศักราช ๒๔๖๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน

มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดเป็นข้าราชการ หรือเป็นเจ้าพนักงาน หรือเป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมใด ๆ ของรัฐบาล ตามใช้ใหม่จนตลอดชีพ หรือ
ทำหรือปกปิดของวิญญูชนหรือสิ่งใด ๆ ถ้ามีผู้ใดมีอำนาจที่จะกระทำโดย
ชอบด้วยกฎหมาย และมีอำนาจที่จะให้ตราหนังสือไปตั้งข้อหาอย่างหนึ่ง
อย่างใดก็ได้ หรือมีอำนาจที่จะให้ตราหนังสือโดยชอบด้วยกฎหมาย
ตามอำนาจที่มีอำนาจแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือตั้งแต่หนึ่งถึง
เจ็ดปี และปรับตั้งแต่ห้าถึงยี่หมื่นบาท

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๒ แห่งกฎหมายลักษณระชาญา
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณระชาญา
พุทธศักราช ๒๔๖๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดเป็นข้าราชการ หรือเป็นเจ้าพนักงาน หรือเป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมใด ๆ ของรัฐบาล ตามใช้ใหม่จนตลอดชีพ หรือ
ทำ หรือปกปิดของวิญญูชนหรือสิ่งใด ๆ ถ้ามีผู้ใดมีอำนาจที่จะกระทำโดย
ชอบด้วยกฎหมาย และมีอำนาจที่จะให้ตราหนังสือไปตั้งข้อหาอย่างหนึ่ง
อย่างใดก็ได้ หรือมีอำนาจที่จะให้ตราหนังสือโดยชอบด้วยกฎหมาย
ตามอำนาจที่มีอำนาจแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือตั้งแต่หนึ่งถึง
เจ็ดปี และปรับตั้งแต่ห้าถึงยี่หมื่นบาท

มาตรา ๓๓๕ ผู้ใดเป็นข้าราชการ หรือเป็นเจ้าของพนักงาน หรือเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลใด ๆ ของรัฐบาล ท่านใช้ใหม่หน้าหรือหน้าตั้ง หน้าท่านใช้ใหม่หน้าหรือหน้าตั้งโดยหมายอากร และทรัพย์สินของตั้งรัฐบาลคือทรัพย์สินของตั้งศาลใด ๆ กัด ถ้าแต่มีเงินไปเรียกเก็บเงินหรือทรัพย์สินไม่คงจะเก็บ หรือมีเงินเรียกเก็บเงินไปจากตั้งศาลใด ๆ กัด แต่มีเงินมีได้นำตั้งตั้งรัฐบาล หรือตั้งศาลใด ๆ กัด ถ้าแต่มีเงินไปเรียกเก็บเงินหรือทรัพย์สินไม่คงจะเก็บ หรือมีเงินเรียกเก็บเงินไปจากตั้งศาลใด ๆ กัด ท่านความมั่นคงความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือตั้งแต่หนึ่งถึงยี่สิบ และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓๖ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน

มาตรา ๓๓๖ ผู้ใดเป็นข้าราชการ หรือเป็นเจ้าของพนักงาน หรือเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลใด ๆ ของรัฐบาล ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยทางอันมิชอบ มีนัยบังคับให้เขาให้ หรือให้เขาหาทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันมิควรจะได้ตามกฎหมาย มาให้แก่ออมนเองกิด หรือให้แก่ออมนกิด ท่านความมั่นคงความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือตั้งแต่หนึ่งถึงยี่สิบ และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓๗ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน

มาตรา ๓๓๗ ข้าราชการคนใด หรือเจ้าพนักงานคนใด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลคนใดของรัฐบาล เรียกหรือรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันมิควรจะได้ตามกฎหมายโดยเป็นของหัวใจตั้งอมนเองกิด ให้ผิดกิด เพื่อบังคับหรือการแก่การทรมนให้คนหรือให้โทษแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ในการทรมนกระทำด้วยอำนาจในหน้าที่นั้น ท่าน

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔๐ ของกฎหมายลักษณะอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔๐ ผู้ใดตรวจชำระได้เป็นข้าราชการหรือเจ้าพนักงาน หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลของรัฐสภา และมีชื่อหรือรับ หรือยอมที่จะ รับตั้งบนใจก่อนแต่ ครั้นเมื่อมันได้เป็นข้าราชการ หรือเป็นเจ้าพนักงาน หรือ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ขององคการรัฐสภา มันไปใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่ ในทางที่เห็นแก่ตั้งบนมัน ทานความหมักความผิดของระวางโทษเต็มอกกับเจ้า พนักงานทมหความผิดฐานเรียกหรือรับ หรือยอมที่จะรับตั้งบนมัน

.....
.....

(ลงชื่อ) ส. อิศรางกูร ณ อยุธยา

(ลงชื่อ) สวัสดิ์ คำประกอบ, บุญเที่ยง, เพทาย, ประมาศ คงสมัย,
ทิม กุรุพัฒน์, ประสิทธิ์ ชูพินิจ, แกล้ว, เติงใจ, จารุบุตร,
ม. รัตน์ประสิทธิ์, อารีย์, เสวตร, อรพิน, หลวงเจริญ
ไถง, ถัด, บุญคุ้ม, สวัสดิ์ พงคณ, ส่อง มารังกูถ, ศิเรก,
เทียม ไชยนิทาน. ผู้รับรอง

๑๑-๕๕ น.

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บรรณรักษ์) : ข้าพเจ้าเลขาของ
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา(ฉบับที่๖) พ.ศ.๒๔๘๖
หลักสูตร แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญาบางม ตาฯ เหตุผล ส่วนได้
ออกพระราชบัญญัติโดยการจัดตั้งองคการของรัฐสภา พ.ศ. ๒๔๘๖ ความ
ที่รัฐสภาได้ตั้งกฎหมายชนมากดขมหมักความจาเป็นตของจัดตั้งองคการ รัฐสภา
ขึ้น เพื่อดำเนินการอันเป็นสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อประโยชน์ใช้สอย

เศรษฐกิจ หรือยอมเช่าในบางครั้งก็ หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
ซึ่งจก เร็วทันใจ บางรายไม่ได้มีควร จะคงเป็นหนึ่งยวราชการตามกฎหมาย
จากของระบบบริษัท ราชการแผ่นดิน เพราะมีลักษณะหนึ่งไปในทางค้า
หรือตามของราชการแก่ประชาชนเป็นพิเศษ จึงเห็นควรจัดตั้งองค์การรัฐ
ขาดชน เพื่อดำเนินงานราชการ ๆ ดังกล่าวแล้ว

กฎหมายฉบับนั้นให้ท่าน เจ้าผู้ปกครองตั้งองค์การ ได้ โดยคงมเห็นชอบ
ของรัฐขาด โดยมีชื่อเป็นสำคัญ เพียงแต่ยกเป็นพระราชกฤษฎีกาแทน
กับแบบของศาลยุติธรรม แต่มีผลตามกฎหมายประมาณแผ่นดินที่จะยก ในคราว
ต่อไป ซึ่งสภาจำกัดของกันมีดี

ซึ่งมีประมาณแผ่นดินนั้น ย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า เป็นเงาราย
รับราชการของประเทศ ที่ได้เก็บภาษีรายได้มาจากราษฎรนำมาใช้จ่าย องค์
การของรัฐขาดเท่าใดจึงตั้งขึ้น แม้จะมีเจ้าหน้าที่เรียกต่าง ๆ กัน มีระ
แบบแบบแผนต่าง ๆ กันบ้าง ตามลักษณะขององค์การ แต่กิจการที่ปฏิบัติ
ถึงจะพบเบื้องแรกก็เช่นเคยกันกับราชการ การปฏิบัติระหวางราชการ
กับองค์การแตกต่างกันก็เพียงแต่รูปโฉมเท่านั้น เมื่อมาคำนึงถึงงานกิจการอื่น
หนึ่ง ๆ ของรัฐบาลนำเงินมาจากงบประมาณแผ่นดินไปใช้จ่าย ซึ่งมากบ้าง
น้อยบ้างตามลักษณะขององค์การ ซึ่งนอกจากองค์การรถไฟและองค์การท่า
เรือซึ่งกฎหมายขององค์การเหล่านั้นบัญญัติให้เป็นเจ้าพนักงาน ตาม กฎหมาย
บางแห่งแล้ว ถ้าหากที่ติดต่อหน้าที่เป็นตนยกยอกแจ้งยังยกสิ่งของหรือกระทำ
อย่างหนึ่งอย่างใด อันเป็นทางมีชอบให้เอื้ออำนวยองค์การความผดนม ๆ ไม่
มากเท่าที่กระทำฐานที่ติดต่อหน้าที่เป็นตนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การยก
ยอกเงินหรือโอนเงินขององค์การไปแผ่นดินขาด ข้าราชการยักยอกเงินทาง
ราชการไม่พึงขาด ข้าราชการรักดมมีโทษมากกกว่า เพราะข้าราชการมีโทษ
ฐานที่ติดต่อหน้าที่ซึ่งกฎหมายกำหนดว่าจ้าง โทษแรง ส่วนพนักงาน
เจ้าหน้าที่ขององค์การมีโทษฐานยักยอกเงินมาจ่ายแก่ตน ซึ่งกฎหมายอาญา

กำหนดโทษเบากว่า

พนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การ มวยไต๋ไม่ทางใดก็ทางราชการได้รับ
หรือบางองค์การอาจมวยไต๋ตกฉาเสียอีก จึงเป็นการเหมาะสมแล้วที่จะได้
มีกฎหมายกำหนดโทษไว้เช่นเดียวกับข้าราชการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ เป็น
การสมควรที่จะได้แก้ไขกฎหมายลักษณะอาญาว่าด้วยความผิดฐาน ใช้อำนาจ
และหน้าที่ในทางทุจริตเสียใหม่ เพื่อเป็นการสอดคล้องกับทฤษฎีว่าความ
มุ่งหมายจะจัดขององค์การจนเป็นลำดับ

หนึ่งในกฎหมายอาญาที่แก้ไขได้เพิ่มเติมคำว่า "ข้าราชการ" ลงไว้
ด้วย เพราะเรื่องข้าราชการน้อยหลายประเภทกัน ข้าราชการบางคนซึ่งควร
จะมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และศาลได้พิพากษาว่าไม่มีความผิดฐาน
ทุจริตต่อหน้าที่ ทำให้ข้าราชการหลุดพ้นจากความผิดที่เคยกระทำทุจริตไปได้
มากมาย

ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ข้าพเจ้าเห็นกฎหมายฉบับประมาณนี้ จึงคุย
แม้ในชั้นก่อนจะได้เห็นข้อมติของกฎหมายลักษณะอาญาเข้าสภาไปแล้ว และ
ได้ตั้งกรรมาธิการแล้ว กว่าจะมีผู้ค้านจากกฎหมายนี้ไม่ควรจะออกมากอีก
เพราะในไม่ช้าประมวลกฎหมายลักษณะอาญาก็จะตราออกอยู่แล้ว ในร่าง
ประมวลกฎหมายลักษณะอาญานี้เราจะแน่ใจได้อย่างไร ถ้าจะได้คัดค้านได้ใน
สมัยของคณะรัฐมนตรี ถ้าหาต้องคัดค้านออกมาไม่ได้ก็เบียดเบียนของคณะเขา
มาใหม่ แต่ตั้งกรรมาธิการใหม่ กฎหมายลักษณะอาญานี้ เมื่อสมัย
คุณหลวงธรรมรงนาวาสื่อสัตย์เป็นนายกรัฐมนตรี ก็ได้เสนอมาสภาครั้งแรก
และได้ตั้งกรรมาธิการ พอจะเห็นเขามาเป็นครั้งแรกก็ตั้งกรรมาธิการ ครั้น
ต่อมาเมื่อรัฐประหารเสร็จแล้ว สภาก็ได้รับกฎหมายจากสภาการรัฐสภาของ
ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ก่อนที่มติกรรมาธิการจะ
รัฐสภา หลังนั้นครั้งหนึ่ง ในสมัยนั้นข้าพเจ้าคนหนึ่งก็ได้เป็นกรรมาธิการ
และได้นำเสร็จเรื่องร้อยเห็นชอบเข้ามาในสมัยนั้น ว่าขอตั้งกรรมาธิการนี้

รัฐบาลใหม่ โดยที่จอมพล ป. พิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรก
 เข้ามาในสยาม เสนอแก้ไขกฎหมายระเบียบอยู่ในชั้นกรรมาธิการ เพราะ
 ธรรมนูญเป็นการที่ไม่เห็นชอบกฎหมายสภาจะออกได้หรือไม่ว่าเร็ว ๆ นิสภา
 นี้ได้ระหัดถกกฎหมายแต่ประกาศใช้ไปแล้ว คือพระราชบัญญัติแก้ไข
 ตักรับราชการเพิ่มเติม กองมณฑลขึ้น ขุดพัฒนา จังหวัดกึ่งพิเศษ โดยฐาน
 ประมาณที่ได้ลงไป ไม่ได้อยู่ประมาณตามที่ การที่สภาพใจเห็นกฎหมาย
 ฉบับนั้นมา ก็ไม่มีคนทำอะไรนอกจากเป็นห้องงบประมาณของแผ่นดินที่ได้ใช้
 จ่ายไปโดยการตั้งของสภา แต่ผู้ประพฤติผิด คือเจ้าพนักงานของสภา
 หนึ่งกระทำกรทจริตต่าง ๆ ซึ่งมากบ้างน้อยบ้าง แต่จากความผิดนั้นชดลง ใน
 ชั้นรัฐบาลก็ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาใหม่องค์การขึ้น ในงบประมาณ
 แผ่นดินนั้นกได้มีการ เหนือออกหนนแก่ของสภา เป็นต้นว่าของสภา พ.จ.ศ.
 ๒๐ ตาน องค์การ ร.ศ.พ. ๓๐ ตาน และองค์การทหารผ่านศึก องค์การรถไฟ
 เหนือแผ่นดิน ความจริงกฎหมายฉบับนั้นออกโดยกรของสภาต่าง ๆ
 นั้นขอไปรดอย่าเข้าใจว่าเป็นกรที่สภาพใจจากตน เพราะผู้ดำรงตำแหน่ง
 ของสภา ผู้ดำรงของสภาต่าง ๆ นั้นเป็นผู้ซึ่งมีฐานะและระเบียบเรียบร้อย
 ความผิดอันนั้นผู้ฝ่ายสภาหาได้กระทำไม่ ขอเริ่มต้นเคยมีขอเท็จจริงปรากฏ
 ขึ้น ประธานโทษทจังหวัดมหาสารคาม คำฎีกาขอขานไม่เป็นที่พนักงาน
 ตามกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นความผิดจึงเป็นฐานยกยอแต่กัน ให้ต
 โทษลงมาเหลือ ๓ ปี ซึ่งท่านคิดดูว่า ถ้าหากเป็นข้าราชการแม้จะโกงเงินไป
 เพียง ๕ บาท ๓๐ บาทก็มีความผิดถึงตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป เป็นกรที่ตกล้นกัน
 อยู่ และข้อไปองค์การของรัฐบาลก็จะต้องมีชกนมากมาคั้งนี้ ที่สภาพใจ
 เป็นห้องงบประมาณของแผ่นดินและความผิดต่าง ๆ นั้นจะบังเกิดอันทำให้
 เป็นที่เสียหายแก่งบประมาณ จึงได้แก้ไขกฎหมายฉบับนั้นมา ความจริง
 สภาพใจใคร่จะเวียนให้ประธาน และท่านผู้มาซึ่งทงหลายทราบวาสภาพใจ
 ตนว่าเป็นสมุหเทศาภิบาลในสังกัดบังคับได้ เมื่อรัฐบาลที่สภาพใจกตั้งขึ้น

มัญญูบุตรเบบขชาธิราชสาร บริหารและ คุ้มครองสรรพสามิต เป็นคนระกรมการ
 ฉลาดมีหน้าทีทำงานแทนนายอำเภอได้ คิดดีของมัญญู ดั่งรูปสัตว์
 ล้มเลยไปหาการจับกุมผิดทำการค้าขายเถื่อนของตน แต่ไม่ได้คิด ไม่
 เคยเอาเขาเดินทางพนมเขา จับกุมเอามา ขี้กลัวจับได้ส่งมอบให้สรรพสามิต
 ขี้เกียจคนซึ่งเป็นข้าราชการซัด ๆ เป็นคนระกรมมอระอาเอาทรัพย์สินเงินทอง พอ
 ถึงคดีฎีกาคดีต้นอาสรรพสามิตอำเภอไม่ใช้ราชการ ไม่มาตามตัญญูกัน
 ดินบวรราชบุรี จึงคิดสืบปดขยไป เพราะระกรมสรรพสามิตเดิมกล่าว "ข้าราชการ
 ภาร" เขามาในทนต์ เพราะระกรมสรรพสามิตไหนทำคดีตามตัญญูต้อง
 ถัดมาเป็นผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ดั่งสรรพสามิตอำเภอที่ไปจับกุมพนมเขา
 ให้สืบบนแล้วไม่มีความผิดกรมเขามาในที่ กักตักด้วยกฎหมายฉบับใหม่เป็น
 แแต่กระตบกระเทยจนถึงความปลอดภัยของ รุ่บเล็ดถึง กัดองตางของระ
 วัฐบาศคดี และสมาชิกลงจะให้ความเอื้อนวมให้กฎหมายฉบับลัดออก
 ไปได้

๑๒.๖๘ น.

พระยาพิพัฒน์ธรรมประคัลภ์ รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม :
 ต มททานสมาชิกรัฐสภา ได้ส่งหนังสือมาขอตั้งกฎหมายอาญาเข้ามา
 พิจารณาตราหม ข่าพเนนของอาชกรเป็นททำให้อำนาจของ รุ่บเล็ดขยจะ
 ดันใจเรื่อง ในกฏบัตรกฎหมายระพจกนระ ระกรมของขยบ้าง เพราะจ่าใน
 กกรทจะพดตไปน มันเป็นเรื่องต่อกมของขยของกฏหมายอาญ ฉบับตั้ง
 มาก ท่านทได้เสนอกฎต่างขยต่างพดไปในทางลักษณะของอาชกรกฎหมาย
 ลักษณะอาญา ตามททานมเสนก ให้เข เขาราชการเข้ามาเป็นเจ้าหน้าทีของกการ
 ตั้งระกรมเข้ามาขยบนกมเจ้าพนภางของบ้านเมือง ซึ่งอยู่ในทนต์หรือ ใน
 ดอนนแห่งความผิด งานจาดองความผิดคนและกการบักคร ของบ้านเมืองนั้น
 ควรเป็นระกรทำให้ผิด ข่าพเนนจกกฎหมายอาญานน เทคความดีนพนเป็นลัด
 ในระกรพด เพื่อประโยชน์แห่งการปกครองบ้านเมืองเข คึงได้ ใช้จากบทผิด

ให้ข้าราชการผู้นั้นมาบอกให้เจ้าพนักงานของกรมไปขอย ในหนังสือ หรือถ้า
 หากงานเป็นเรื่องของเจ้าพนักงานทำผิด ใครมาทักตักขอเจ้าพนักงานผู้นั้น
 ความผิด แล้วท่านจะใหม่ฐานอย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นในหนังสือที่
 กับการปกครองบ้านเมือง แล้วอีกเรื่องกับการค้าขายที่กรมรับสั่งบน
 เลขาบอกการการค้าขายที่ท่านเขาไปใส่ไว้ในหนังสือกรม ซึ่งข้าพเจ้า
 เห็นความนั้นไปไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นกระผมจะขอเดงกันใหม่ มั่นบนเรื่อง
 เลขาบอกกฎหมายอาญา มั่นบนอาญา เป็นเรื่องกฎหมายอาญา เพราะ
 ธรรมเนียมคนเก่าหากไม่เข้าใจข้าพเจ้าก็อธิบายด้วย ถ้าจำเป็นมากที่ไม่กระชั้น —
 บายอย่างไร ท่านได้ตกลงถึงจากกฎหมายอาญารัฐบาลแล้ว แล้วอีกได้มอบ
 ให้กรรมการไปร่างมา ครั้นที่ท่านได้ถามมานั้น ข้าพเจ้าก็ตั้งเวลาที่จะ
 ธิบายนั้นถึงดี ข้าพเจ้าก็ไม่พูดออกจากรับเขาไว้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะ
 ได้เดินออกมา เมื่อนั้นแล้วจะเคยเป็นกรรมการมาแต่ครั้ง ได้เห็นมา
 อย่างไม่ไรเรื่อง ท่านที่รับสั่งไว้ตอนนั้นไม่ได้หมายความว่าท่านตั้งข้อเฉย คือว่า
 ตามที่ท่านเห็นมานั้น ไม่ได้เคยอยู่ในความเข้าใจอันนั้นด้วย หรือพิจารณา
 ของเขาเลย เขาก็ลงไปเอาสิ่งมาซึ่งกันด้วยอยู่ที่แห่งรัฐ ก็ได้เป็นเจ้าพนักงาน
 งานจากงานตามบัญญัติแห่งรัฐ อันเป็นหน้าที่ตั้งตั้งแล้ว ซึ่งมาอย่างนั้นบน
 ซึ่งกระเห็นว่าเป็นเรื่องซึ่งข้าพเจ้าก็พยายามจะตั้งใหม่ นั้นและท่านได้มา
 ปรึกษาเห็น ว่ามีเหตุใด มีเหตุอย่างไรหรือรัฐขาดไปรับกับแล้วข้าพเจ้าได้
 พยายามค้นคว้าใหม่ ตั้งข้อซึ่งท่านได้เห็นมานั้นนั้น ไม่ได้ดีไหม ก็ใน
 ที่ใดที่จะจะเป็นผล ข้าพเจ้าจะโดยของซึ่งใจในการที่จะมาได้หรือมาคิดตาม
 ะไรอย่างใดโดยเหตุซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าไม่หนักกว่านั้นของเดิมที่มันเข้าสั่ง
 ไปอยู่ในส่วนความผิด ก็ท่านไม่ได้บอกถึงอันเดียวกัน มีไว้ (revise) ไม่
 ะไร แต่เพียงหมดแต่ร่างเสียใหม่โดยง่าย ๆ ซึ่ง แต่ที่ กระไรอันส่วนนั้นได้
 ชาติอันมาตราของนั้นแล้วให้ไปอยู่ในส่วนนั้นความผิดที่กระไรหรือตั้งนั้น
 เมื่องข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

ใดจะสั่งออกไปช่วยเราคือขี้กต ขี้จระต๋อง โฉมตา คนกระตังถังกบตา
 ให้กตความเคียดชังกันใบบางตรงบางตัวถกมันหนีไป เป็นเหตุก่อความวุ่นวาย
 ของการปกครองโดยคนเรากษัตริย์ในทางปกครองประเทศ เขาถือ
 หลักเศรษฐกิจแบบใหญ่ถนงทน คนเขามาถึงเหตุการณเร็วจะเห็นได้จกใน
 การที่เราถือหลักเศรษฐกิจแบบทุนสำรองของ รัฐจะทรงกระทำทุกสิ่ง
 ของการต่าง ๆ จนเงินเขาใช้ในการลงทุนในการค้าในของค่างต่าง ๆ มัน
 เป็นเงินของใคร ก็เป็นเงินประเภทเดียวกับเงินที่เรารู้จักให้เป็นเมฆโดย
 เงินเงินเดือนเป็นค่า ใช้ซื้อสิ่งหนึ่งหรือสองอย่างของกรมต่าง ๆ ซึ่งเงินเจ้าพนักงาน
 ฝ่ายเงินประเภทเดียวกับเงินที่เรารู้จัก คือที่มันมีค่าเหมือนเงินที่เรารู้จัก
 ภายใตกรณแนว มันเป็นเงินที่ไดมาจากภาษาภาครวมโดยถนง ทนไม่เมือ
 รัฐจะไปจัดตั้งคลังการประกอบหรือเศรษฐกิจหรือการค้าต่าง ๆ ที่ไม่ถึงไม่
 ตามไปคือคอมมิวนิสต์เท่านั้น ถ้าเงินของรัฐบาลเองซึ่งไม่ได้มาจากตลาด
 แห่งสหชาติใดของราชรัฐมันมาแบบหรือหนึ่ง พวกจะปล่อยให้ซื้อด้วย
 แลกกันอย่างไรก็ได้ แต่เดี๋ยวนี้เงินของอย่างกตเขาจะคงได้ราคาของ
 ด้งกล่าวการขึ้นหนักถกกับเปิดไว้ถนงรับไว้หมดแล้ว แล้วกตมันจะเข้เรงมา
 เขามาไว้ที่ซื้อของแลก จะโง่งกันอย่างไร จะยกยอกกัน ขี้เงะ จะทำปเป็น
 อย่างไร ไม่คิดคนถนงทน ปล่อยให้เงินเหมือนของขจรจรจงก ก็เป็นเรามา
 ด้งเห็นความงตจก มันเป็นเงินของชาวอเมริกัน ซึ่งได้โดยวิธีเส็งภาษาภาคร
 ไม่ใช้สิ่งใดของใคร พรรคจะควบคุมพนักงานเหล่านี้ของค่างต่าง ๆ
 ได้ให้เขา โกงยากหนักขอยก ให้เข ยักยอกยากหนักถนง ให้เขาจระต๋อง
 หนักขอยก มันจะไม่ยาก อดตายหรือ หรือเขาจะควบคุมมันด้วยระบบ
 ด้งขจรจร ก็ควบคุมเขาที่เขานำเงินเข้ามา ในทางรัฐบาลจะควบคุมของค่าง
 ด้งเงินของรัฐจะได้เข้ ด้งไปหรือจระต๋องค่าง ๆ ด้งขจรจร ขี้พเจ้า
 เป็นคนฉลาดไปโดยยอกกหรือกตถนง ขจรจร เราทำโดยขจรจร ถ้าเขา
 ด้งขจรจรมันจะยอกกไปโดยยอกก โดยตรงเหมือนขจรจร ด้งขจรจรขจรจร

ปกครของมันก็โตแข็งแรงได้ เจ้าพนักงานในองค์การปกครองต่าง ๆ ที่
มีทศรัตนชัยนั้นเอง ก็เพราะเหตุว่าเขารู้จักว่าโทษที่เขาจะได้รับจากทศรัตน
นมนันกรณแรง มันหนักไม่เหมือนอย่างคนธรรมดา ถ้าเขาเจตนา
ในองค์การค่าต่าง ๆ เพื่อดำเนินความดีบางอย่างนั้นบ้าง ถ้าหากว่าตนได้
กระทำการทุจริตอะไรลงไปแล้วจะต้องได้รับโทษรุนแรงเหมือนอย่างเจ้าพนักงาน
ฝ่ายปกครองแล้วผลตกจะเกิดแก่รัฐนเซ่ง การทุจริตหรือฉ้อโกงหรือ
ฉ้อทำการเสื่อมเสียในองค์การต่าง ๆ เหล่านี้มันจะดีขึ้น เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าการที่ท่านไปเอาตำแหน่งต่างแต่ตรงไปราชนนมาระดานกัน
มาใช้แทนกับเหตุการณ์ของโลกมันเปลี่ยนแปลงมาเช่นนี้ ไม่เป็นการสมควร
อย่างยิ่ง สักถ้าคุณถ้าหากว่าท่านจะนึกเอาในด้านกฎหมายอย่างเดียวไม่ได้
นึกถึงอรรถาการในทางอื่น ๆ คือ ท่านก็เดินขาเตงเท้าตนเองซึ่งมันไปไม่รอด
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนเตือนท่านสักหน่อยว่า ให้เราพิจารณา
ประกอบกันให้มันรอบคอบ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองตลอดไปจนถึง
ด้านกฎหมายด้วยแล้ว เราบัญญัติกฎหมายลงไปให้เป็นผลดีแก่รัฐ ทำไม
เราจะทำไม่ได้ อย่างอื่น ๆ เรายังทำได้ เช่นอย่างบัญญัติกฎหมายห้าม
ไม่ให้คนกินเหล้านอกเวลาจำกัดอย่างที่เขาทำได้เรื่อยมาแต่ ๆ ยังจะมีอะไร
อีกเยอะแยะที่เราจะต้องทำกัน ถ้าอย่างนั้นมันไม่เป็นการผิดกฎหมายหรือ
ถ้าไปจำกัดเสรีภาพของเขามั่งจนกระทั่งว่ากินอะไรเหล้าด้านเป็นต้น เพราะ
ฉะนั้น ข้าพเจ้าอยากขอให้รัฐบาตพิจารณาด้วยดีว่าท่านถนัดข้างตรงไหน
หน่อยหนึ่ง ไม่ใช่ขอเอาแต่สิทธิกฎหมายแต่อย่างเดียว ทั้งประกอบ
กันด้วยหลาย ๆ อย่าง เพราะฉะนั้นการที่จะต้องกันเงินภาษีอากรของรัฐที่จะ
ใช้ได้โดยชอบก็ควรเหมือนกัน ใด ๆ ไปไม่เป็นของดีที่ดี มีระมัดระวัง
จนองค์การไหน ประเด็นไหน ของใคร เขาเปรียบต่าง ๆ ความ
ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลเลือกคนดีคนดีมาเป็นพระคลัง แลจากรายของไปกระทำ ในสภา
นักปราชญ์อยู่เรื่อย ๆ มันขอพระชนเจ้าจึงเห็น ราชบัณฑิตรัฐบาลจะต้องมี

๓๓๒
 ๓๓๓
 ๓๓๔
 ๓๓๕
 ๓๓๖
 ๓๓๗
 ๓๓๘
 ๓๓๙
 ๓๔๐
 ๓๔๑
 ๓๔๒
 ๓๔๓
 ๓๔๔
 ๓๔๕
 ๓๔๖
 ๓๔๗
 ๓๔๘
 ๓๔๙
 ๓๕๐
 ๓๕๑
 ๓๕๒
 ๓๕๓
 ๓๕๔
 ๓๕๕
 ๓๕๖
 ๓๕๗
 ๓๕๘
 ๓๕๙
 ๓๖๐
 ๓๖๑
 ๓๖๒
 ๓๖๓
 ๓๖๔
 ๓๖๕
 ๓๖๖
 ๓๖๗
 ๓๖๘
 ๓๖๙
 ๓๗๐
 ๓๗๑
 ๓๗๒
 ๓๗๓
 ๓๗๔
 ๓๗๕
 ๓๗๖
 ๓๗๗
 ๓๗๘
 ๓๗๙
 ๓๘๐
 ๓๘๑
 ๓๘๒
 ๓๘๓
 ๓๘๔
 ๓๘๕
 ๓๘๖
 ๓๘๗
 ๓๘๘
 ๓๘๙
 ๓๙๐
 ๓๙๑
 ๓๙๒
 ๓๙๓
 ๓๙๔
 ๓๙๕
 ๓๙๖
 ๓๙๗
 ๓๙๘
 ๓๙๙
 ๔๐๐

กิตติ อองคการ ว.ส.พ. กิตติ อองคการทหารผ่านศึกและแห่งอื่น ๆ กิตติตามเข
 มาหน้ความผิดไปชกอย่างหนึ่ง ซาฟเจ้าเป็นห้องย่งวงน จึงได้เห็นชกกฎหมาย
 เขามาความจริงซาฟเจ้ากไม่ม้ด้นใดเดยชะไรแกร์ฐูบาดน ในเรองที่จะเอาโทษ
 คนหรือไม่เอาโทษ แต่ซาฟเจ้าเป็นห้องถงประชาชนพลเมืองทีได้เสียภาษ
 ซากกรเข้ามา แต่ถูกโกงกันไม่มาท ๆ แต่ถูกเอาโทษน้อย ททานรัฐมนตรี
 อองการกระทรวงยุติธรรมบอกฉา ผิดท ควรเอาได้ไหมดดยกชอก เขาได้ไ
 หมอดดยกชอกน ไม่ได้ มนต่างกน ด้นยักชอกบคอกชงได้รบมอมหมายกตุ
 การงานแต่ดอ โกงเอาไปแต่ดอ กมีความผิดฐานยักชอกนายจ้าง ด้นทจรีคตอ
 ทนทนนไม่จาเป็นทจคชงได้รบการมอมหมาย แต่ดชฉาเป็นเจ้าพนทงานชง
 อองคการน ทงานร่เมกน อย่าง ฮ.จ.ส. ดงนาย ก. ได้ให้ทงานชายเควของด้า
 อางคคนหนง ชายเควของนาพกาคนหนง เดอฉาคคนหนง คนทชายเควของนาพกา
 ชายเดอฉา เกิดไปชไมยชงในเควของด้าอางคน กิตติงดอชทจรีคตอเนาท
 อย่างนไม่เข้าในยักชอก ความจริงซาฟเจ้ากเป็นตักษชชทงานรัฐมนตรีฉา
 การยุติธรรมเหมอมกน แต่ฉาททานชกปรายมานน ซาฟเจ้ากมีความรูตักชะไร
 บางอย่างทชงไม่เห็นพองกบทาน แต่อย่างไรกิตติทนนเห็นฉากฎหมายนค
 ชกจะเอาไปได้ไหมดชงยักชอกมาควา ๓๓๘ เกยดคชฉา ยักชอกน ก
 ชอมกระทำได้ในกฎหมายทซาฟเจ้าเงินอมานกคชฉา ตามหตักการเพียงแก้ไช
 กฎหมายดักชณะธานญาท้านนเอง แต่ด้นทจจะเอาได้ไม่ท ไตนน กแต่ดแต่
 ดักชนหรือในชนกรรมาชการ ซงซาฟเจ้าเปดชงโหดด้าย ๆ ฉาโยนกระดาศ
 ซากมาให้แกร์ฐูบาด แต่เมือฐูบาดไม่เห็นดชซาฟเจ้ากไม่รู้ว่าจะด้อย่างไร
 เพียงแต่ความคองทชททานน ทจจะให้กตุการชงรัฐบวดหรือชงของประเทศ
 ซาคเตริญดบไม่ชางหน้าท้านน

พลอากาศเอก พัน รณนภากาศ ฤทธาคนี รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคม : ท่านผู้เสนอได้กล่าวถึงกฎหมายรถไฟ และกฎหมาย

อดใจไว้ ซึ่งความจริงกฎหมายทั้งสองฉบับนั้นออก เนื่องจากเพราะเรกเตอร์ให้
 เงินเขา ทัศนการจะไปกินเขา เราจะต้องทำเป็นองค์การอิสระ แต่ในรูป
 ขององค์การอิสระ ที่ตรงนั้น ที่แท้จริงนั้น คือองค์การรถไฟใต้ ของกษัตริย์
 ทำเรือกคือ เป็นองค์การของรัฐบาลโดยตรง ซึ่งอย่างไรก็ตามในที่สุดกฏ
 ของประเทศแล้ว ก็จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นของบุคคลยังไม่ได้ สำหรับฐานะ
 ประเทศเราแล้ว ๆ อย่างนี้ และเงินทุนของรัฐบาลลงทุนนั้น ได้ลงทุนไปเป็น
 จำนวนมาก เฉพาะอย่างยิ่งองค์การรถไฟก็มีเงินทุนประมาณ ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
 บาท ก็เงินทุนเป็นจำนวนมากเช่นนี้แล้ว รัฐบาลก็พึ่งค่านางถัว และในภาค
 ปฏิบัติของกิจการเองจะยอมเป็นเสถียรภาพการของกระทรวงคมนาคม ก็เหมือน
 เชนตนเองก็ยอมต่อองค์การแบบของบังคับและอภัย และปกครองคนเป็นจำนวน
 มาก ในทำนองเดียวกันสำหรับองค์การที่ทำเรือกเหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนั้น
 เราจึงต้องมบทกฎหมายสำหรับบังคับ อย่างข้าราชการอย่างไร เราก็
 บังคับเป็นอย่างนั้น แต่องค์การประเภทอื่น ๆ นั้น ถ้าหากมีความสามารถได้ใช้
 เป็นแม่บทไม่ ดังจะเห็นว่าประเทศเขาเจริญแล้ว เขาก็จะปลดปล่อยองค์การ
 แม่แต่องค์การใหญ่ ๆ เชนองค์การไปรษณีย์โทรเลข และการรถไฟอื่น ๆ
 ก็เหมือนกัน แต่สำหรับในฐานะเราเป็นประเทศเด็กเช่นนี้ องค์การอื่นจะ
 อยากรู้ก็ตาม รัฐบาลก็จะพึงรักษาไว้และจะต้องควบคุมดูแลโดยใกล้ชิด
 เราจะต้องรับผิดชอบจากสังคมใหญ่ แต่องค์การอื่น ๆ ซึ่งเป็นองค์การในทาง
 ขัดถ้ากรรม และศีลธรรมของคน รัฐบาลได้คงเพื่อสนับสนุน จะเป็นทาง
 เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนโดยตรง จนหลังประชาชนเข้ามาหาที่
 และมีหนี้สินหรือรัฐบาลอาจจะขายให้ไปให้หมด องค์การนั้นก็เป็นองค์การ
 ของเอกชนธรรมดาไป แต่อย่างน้อยรัฐบาลก็อาจจะมีส่วนอยู่บ้าง ทั้งนี้เพื่อ
 เป็นเจ้าของผู้ก่อสร้างสร้างขึ้นมา ครั้นรูปก็คงจะเห็นได้จากต่างกัน ก็แยกเป็น
 เชนนั้นในกฏที่อาจจะเทียบเข้ากับกฎหมายของรถไฟใต้ กฎหมายของทำเรือก
 ทั้ง ๆ ในขณะนั้นเขาพเจ้ากหนักใจเป็นกำลัง เพราะว่ามีอำนาจโลกเขาอาจ

ผู้รับปฏิบัติไม่ตรงกับข้อตกลงได้ในตอนต้น ซึ่งกำลังโต้ตอบกันอยู่เป็นอย่างดี
 มากในขณะนี้ ชาวเจ้าจะชวยกันไม่กล่าวโทษ แต่เพียงจะบอกทวนใจว่า
 กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับเอง เขากหารากมแต่ฉบับคน ไม่ทำให้การรถไฟ
 และการทำงานเป็นข้อตั้งบนแผ่นดิน อย่างไรก็ตามชาวเจ้าขอเงินอย่างถ้าหาก
 ของเราไม่ไปให้ตัวในเอกสารเขาเป็นหุ้นส่วนบริษัทในฐานะอย่างบริษัทอื่น ๆ
 ทั้งหลายนั้นเขาเป็นไปอย่างไร เขาใช้กฎหมายอาญาประเภทไหน ถ้าพอจะ
 แบ่งได้ก็จะพิจารณาแบ่งเทียบกันว่าอาญาแผ่นดินหรืออาญาส่วนตัว-อาญา
 ของราชบุคคลกันไป เพราะฉะนั้นในกรณีนี้เราจะเห็นได้ว่าองค์การเด็ก ๆ ที่
 รัฐบาลตั้งขึ้นนั้นกึ่งเป็นเครื่องมือของคน สำหรับว่าเป็นทางให้ประชาชนจะได้
 ความเห็นการไปในการค้าในค้าไปก็เพียงแม่บทในเบื้องต้น ทั้งนี้เป็นการ
 ชวยเหลือประชาชนโดยตรง ทั้งนี้หากออกกฎหมายอาญาควบคุมไปอย่าง
 เจ้าพนักงาน เช่นเคยออกกฎหมายทำเรื่องซึ่งมันต่างกต่างกันมาก หาได้เหมือน
 กันไม่ ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นก็เป็นกรรมไม่สมควรอย่างยิ่ง ใครเล่าเขาจะเข้ามา
 เป็นกรรมกร ใครเล่าเขาจะร่วมเข้ามาเป็นเจ้าของในที่นี้ มันจะ
 กลายเป็นคดีอาญาแผ่นดิน และถ้าหากเมื่อเขาขอเงินไปแล้ว กฎหมายที่ออก
 ไปนั้นก็เกิดคานกันอยู่ มันก็กลายเป็นเรื่องอาญาแผ่นดินไปหมด ซึ่งไม่ตรงกับ
 เจตนารมณ์ ชาวเจ้านกจะหวังไป แต่ฉบับที่บัญญัติขึ้นนั้นออกก็ไม่มี
 กจะถึงบริษัทอื่น ๆ ซึ่งเขามองเช่นเคยจนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการ
 ในที่นี้ของชาวเจ้าจึงสงสัยอยู่ เพราะฉะนั้นใครจะขอได้ชวยกันพิจารณาและ
 อเคราะห์ให้ดี ควรจะแบ่งประเภทกันให้ถุก แต่ถ้าเจ้าพนักงานนั้น ย่อม
 พงหมายถึงข้าราชการสมุหนายกหรือสมุหนายกปฏิบัติ และผลิตภัณฑ์กฎหมาย
 อื่นๆ ก็เป็นเจ้าพนักงานที่จะปฏิบัติผลิตภัณฑ์ และในที่นี้ของเคยจนกว่า
 ใช้คำว่า "เป็นเจ้าพนักงาน" ด้วยแล้ว เจ้าพนักงานยอมหน้าที่ และใน
 ที่นี้ของเคยจนกว่าเป็นองค์การอย่างทุกๆ ครั้งกันข้ามเขาไม่หน้าที่โดยนอก
 จากมีแต่รับโทษแต่ฝ่ายเดียว เขาจะเรียกใครมาเขาจะชวยของใครมาเขาจะ

ปฏิบัติโดยไร้อำนาจอันชอบด้วยคัมภฏหมายอะไรใหม่ ก็เมื่อเป็นเช่นนั้น
 มีแต่ทางเดียวเปรียบแต่ฝ่ายเดียว นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการจะให้ความเป็นธรรม
 และยุติกันอย่างนี้ 'แต่อย่างไรก็ตามในหลักนโยบายซึ่งเราควรกระทำร่วมกัน
 และควรเข้าใจถึงถ้อยคำการแต่ก็ควรจะให้ประเทศเหมือน ๆ กัน เพราะ
 ห็นต้องเอกชนเป็นอย่างไรเราก็ควรคำนึงถึงอย่างนั้น เราไม่ควรจะเอาคดี
 อาญาแผ่นดินเข้าไปแทรกคดงนแผ่นดิน ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นผมจึงเห็นว่าการจะ
 แบ่งประเทศกันไว้ แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าเห็นและรัฐบาลกับมีบทบาทใน
 กรณีที่จะปราบผู้ทุจริตและเวรียงมอชที่จะตั้งโทษ ถ้าเป็นข้าราชการเรายังมี
 ทางฉ้อฉล เรายังมีอำนาจในทางปกครองอื่น ๆ และนอกจากนั้นถ้าหากว่า
 จะพึงพอใจในแง่ถึงสายปกครองและบังคับบัญชาเราก็อาจจะพิจารณาใน
 กรณีที่เกี่ยวกับเบ็ดเตล็ดของข้าราชการไปได้เหมือนกันเพราะฉะนั้นในกรณี
 เป็นสาเหตุอันใดก็ตามจะเอาเข้าไม่ก็อาจถือได้เป็นอาญาแผ่นดินด้วยดี

ขุนวิเทศตรุณการ (เพชรบุรี) : ขอมิติดอกปราชญ์ ขอเสนอให้
 ตั้งคดี โครเห็นด้วยโปรดมีรอง
 มั่งมาชกรมีรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มิติเสนอให้ตั้งคดี มี
 ใครเสนอให้เป็นอย่างอื่น

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ความจริงเมื่อตอนเป็นอาชญาของ
 สันนิษฐานซึ่งทางรัฐมนตรีได้อภิปรายกันไปแต่ดี ฉะนั้นความจริงควรจะให้
 โอกาสแก่ฝ่ายค้านได้พูดถ้อยแถลงบ้าง ทั้งนี้ประธานก็จะขอให้เมตตาด้วยก็ได้
 พอออกดีก็ทรงห่มของตั้งคดีได้ไหมครับ ท่านขุนวิเทศตรุณการ สันนิษฐานแต่
 มาสันนิษฐานมันก็ยากในไม่พอผมขอถามว่า มีคดีอะไรตั้งกับบ้าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คดีนี้มาจากเรื่องหนทาง
 ของประธาน ประธานยอมมีคดีแล้ว ข้าพเจ้าได้ฟังมาพอแล้ว แต่ขอ
 ดูปัญหาของประธาน

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป
ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : โควร์รับรอง
มสสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอตั้งมติ มีผู้
เสนอเปิดอภิปราย ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมติชน
มสสมาชิกยกมือ ๓ นาย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควรตั้งมติ
โปรดยกมติชน

มสสมาชิกยกมือเป็นเสียงมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าตั้งมติ

เพราะฉะนั้นขอประกาศประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติ

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอสรุป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสรีฯ สรุปได้

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอสรุป

แต่ขอสรุปเพียงสั้น ๆ เท่านั้น เพราะเจตนาหลักเกิดเคมีตแดง ในมณฑล

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ตั้งกรมรถโดยสารประจำทาง องค์กรรถไฟ

องค์กรท่าเรือ เรือเดินเข้ามาเป็นองค์กรอิสระ ส่วนของกิจการทางรถไฟ

ตั้งมาโดยย่อย ๆ ท่านไม่ได้พิจารณาเป็นองค์กรอะไร ความจริงในองค์กร

นั้นเป็นอิสระทั้งหมด ไม่มีกฎหมายบัญญัติว่าองค์กรท่าเรือ องค์กรรถไฟ

เป็นองค์กรอิสระ องค์กรอื่น ๆ ไม่ใช่อิสระ เพราะฉะนั้นท่านคงจะเข้าใจ

ใจขาดเคลื่อนเป็นอย่างมาก แต่ขอเป็นกฎหมายเฉพาะเงินเข้ามาของกิจการ

๒ พัน ท่านอาจยกขึ้น จึงขอทำกฎหมายให้รัดกุมยิ่งขึ้น ส่วนกฎหมาย

เขารักษาข้าวของราษฎรมาใช้เช่นนั้น ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายให้รัดกุม

คล้าย ๆ กับว่าท่านมีความสามารถไร้ที่อย่างอึดอัดแลถ้อยคำไรท่านก็ทำได้
 ซึ่งเป็นการผลิตของระบอบประชาธิปไตย ก็เงินเข้ามา ไม่ใช่ตัวรัฐแต่
 รัฐเงินใช้โดยไม่ได้เก็บภาษี รัฐก็ต้องเก็บภาษีจากประชาชนเขาเงินไปใช้
 เขาเหมือนกัน ส่วนของการต่าง ๆ ที่มาของงบประมาณแผ่นดินเมื่อ ๑-๓ ปี
 นก โดเก็บมาจากภาษีเหมือนกัน เพราะฉะนั้นท่านอาจคงจะคาดเคลื่อน
 แต่เขาเจ้าก็อาจจะอภัยเพราะท่านเน้นทหาร ไม่ใช่เน้นนักสังคมศาสตร์
 ออกอย่างหนึ่งท่านอาจการย่อย ๆ นั้นเป็นการที่จะให้ประชาชนเข้ามา
 แดงก็อาจจะขายหุ้น เวียกหุ้น ถ้าเขาหุ้นแดง คล้าย ๆ เขามาแดงก็ดูหมาย
 ฅบบจนเขาโทษเขา ใคร ๆ ก็ยอมจะซื้อหุ้นของกิจการ อันท่านก็คาดเคลื่อน
 ชก ชาวเจ้าก็เคยเป็นรัฐบาลเหมือนกันก่อนสมัยท่านคอง แต่ว่าอยู่ในอาณัติ
 ทท่านหนนหด องค์การนั้นจะขายหุ้นไม่ได้ เมื่อขายหุ้นหมายความว่าเรา
 ดงของกิจการนั้นแดง พอเพียงแดง รัฐเห็นว่าการกิจการนั้นสามารถที่จะ
 ทยายให้ใหญ่โตได้โดยให้ประชาชนถือหุ้นแดง แดงก็แดงเสียใหม่ แดง
 จงของกิจการมาเป็นบริษัทหนึ่งส่วนจากดี ให้ประชาชนซื้อได้ อย่างรถไฟเหมือน
 กัน เราจะแปลงมาเป็นบริษัทเมื่อไรก็ได้ ทงนก็ยกยอรัฐบาลที่จะออกกฎหมาย
 ดบดางกฎหมายนั้น ก็ให้ตั้งเป็นหุ้นส่วนบริษัทออกหนึ่ง ไม่ใช่จ่ายกิจการย่อย ๆ
 แดงก็มาขายหุ้นแดง ซึ่งทงนท่านก็คงจะพูดไปอีกเหมือนกันท่านตักขึ้นมา
 โดแยง แต่อย่างไรก็ดีกฎหมายฉบับที่ข้าพเจ้าได้เสนอเข้ามานั้นก็ด้วยความ
 หองตงตงก็เกรงว่าเวียนมาแดง เมื่อฟังเสียงของรัฐบาลไม่มีความประ
 ดังค์ก็จะให้ได้ออกขึ้นมาในลักษณะ ซึ่งความประสงค์ของรัฐบาลก็ยัง
 ไม่แรงซัด ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านว่ากฎหมายนั้นผิด
 เพราะเหตุที่คงจะอยู่ในหมวดด้อยชก ไม่ควรจะมาให้ชยในเจ้าหน้า
 เพราะเจ้าหน้าที่เป็นฝ่ายปกครอง ส่วนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ฆาคไทยน่าจะมาแดงกฎหมายขึ้นมาไม่สิ้นการเคาเจ้าหน้าของกิจการใหม่ -
 ความมีฐานะด้อยชก ฐานที่ยุติชหน้า ซึ่งตงนกฎหมายของกิจการรถไฟ

ของคทาการเวรภมอย ส่วนท้าวศรีสุนทรบงการภรรยาคณะกรมมาตย์ของคทาการเวรภมอย ๆ ศตาย ๆ ไม่ใช่อัสสัระ เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไรก็ได้ ไม่ควรจะมีกฎหมายซึ่งรวมทั้งสามท้าวศรีสุนทรด้วยรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้าไม่รื้อเรื่องความโยนยาใหญ่ของรัฐบาลนั้นเป็นอย่างใด อย่างนั้นเป็นต้น แต่อย่างไรก็ดี เมื่อกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าได้เสนอเข้ามาแล้วกรณีแรกแล้วจาก แต่ตกกตกไปก็อยากจะได้ใคร่ดีมาซึ่งอาจจะมีดีก็เพียง ถ้าหากว่าท่านได้เห็นว่ามายต้นต้นนั้นเห็นชัด ท่านไม่ตำหนิว่าควรจะยกมอดต้นต้นนี้โดยนัย ๆ ใจได้ก็เป็นธรรมดาควรอยู่เหมือนกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผลของกฎหมายรัฐธรรมนูญเมื่อก่อน ถัดจากพวกพวกท้าวศรีสุนทร ท้าวศรีสุนทรยกมือ ข้าพเจ้าก็ให้โอกาส เพราะว่ามีผู้พูดขึ้นไม่ใคร่พูดของพวกเขาบ้าง คือพูดอะไร ๆ ไปแล้วเขาบ้างเลย เพราะฉะนั้นในฐานะที่ท่านเป็นรัฐธรรมนูญได้เคยชยบ้าง

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (ปรวิญญ) : ขอยกย ฝ่ามือได้ออกข้าพเจ้าก็ไม่ควรจากอาชีพทางนี้ ท่านประธานไม่สมควรจะพูดว่าพวกเขาบ้าง ขอบังคับคงเป็นผลตั้ง ท่านประธานก็ของเคียวพอชยบังคับไม่ใคร่จะมาพูดชย ๆ ในที่นี้หาควรไม่ ถ้าหากมีผลตั้งชยบังคับใหม่การสรุปได้ ถ้าหากท่านเองไม่ใคร่จะยกมาตั้งชยบังคับ ให้คิดเห็นเป็นได้ เรื่องของพวกประธานตั้งชยบังคับด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคงพูดชยบังคับไม่ถูกขอ ให้ท่านประธานก่อนได้ชยจากพวกเขาบ้าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเห็นจึงฟังด้วย ขอรณณรับกันไปข้าพเจ้าพูดนะเหมือนกันว่าเราด่าเรอ แต่แล้วของสงเจ็ดคนของใหม่ โลกจึงพูดก็เรียกชยจากพวกเขาบ้าง ท่านถามข้าพเจ้าไม่ได้กับกันขยโดยรัฐสภาขึ้นมาตั้งแต่ แต่ที่ท่านตั้งของขอ ให้ข้าพเจ้าก่อนเพราะท่านไม่เอาใจคำพูดที่เขายกขึ้น ข้าพเจ้าก็ยกขึ้นเหมือนกัน

พลอากาศเอก พัน รณนภากาศ ผู้ช่วยฯ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงคมนาคม : ความจริงเรื่องข้าพเจ้ากพดเพื่อช้ประเด็นให้เห็น
 ว่าในแง่ที่ควรไม่ควรอย่างไรหรือไม่สมควรอย่างไร แต่ท่านพูดในฐานะ
 ข้าพเจ้าเป็นทหารอาจจะไม่รักกฎหมายอย่างท่านนั้น ท่านอาจจะกินน้อยไป ถ้า
 ข้าพเจ้าเป็นทหารไม่ได้ก็ควรศึกษาต่อ ข้าพเจ้าไม่ได้รับราชการมาจนถึง ๓๐ กว่า
 ปี ก็เมื่อเป็นเสนนน ข้าพเจ้าเสียอกเป็นผลที่เคารพต่อบทกฎหมายเพราะฉะนั้น
 ในทำนองเดียวกันในฐานะที่ข้าพเจ้ามาอยู่ในสำนักงาน และมีหน้าที่ในรัฐบาล
 คณะนั้น ข้าพเจ้าได้ฟังพิจารณาในข้อบทกฎหมายที่มอญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 กฎหมายท่าเรือ ถ้าท่านเปิดศอกให้คิดแต่มาตราต้น ๆ ให้อำนาจตกไปตั้งแต่
 ๑. ตั้งแต่ตอนต้นพระราชบัญญัติเรียกว่าพระราชบัญญัติอะไร คือไปนั้นมอบ
 อำนาจมอบทรัพย์สินเงินทอง มอบอำนาจในการที่จะซื้อขายได้ ในการโอน
 ทรัพย์สินได้ แต่จะประเภทอยู่ในอำนาจของใคร และนอกจากนั้นยังมีมอบ
 อำนาจของเจ้ากระทรวงให้มั่งคั่งที่จะเรียกเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวกับไฟ และ
 การท่าเรือ และนอกจากนั้นยังมีมอบอำนาจมอบทรัพย์สินกับรัฐบาล มีหมวด
 ความสำคัญในแง่ที่ทำให้ควบคุมแต่ในการใช้จ่ายในงบประมาณทำการ นี้
 เป็นข้อบทกฎหมายที่มอญ ซึ่งผลกับของศการอื่น ๆ เพราะฉะนั้นกฎหมายทั้ง
 ฉบับเป็นบทกฎหมายเฉพาะ เพราะเป็นเรื่องของโอนราชการทั้งส่วน คือโอน
 กรมรถไฟไปเป็นของศการอิสระ แต่รวมทั้งการท่าเรือเหมือนกัน ถ้าจะ
 เปรียบเทียบให้ฟังแล้วต่างกันมากกับที่ ๆ กล่าวถึง ส่วนในเรื่องของศการอื่น ๆ
 นั้นมีแบบที่เป็นพระราชบัญญัติออกได้ แต่ก็ออกกฎหมายไม่ได้ ในเรื่อง
 กฎหมายต่าง ๆ ที่มอญออกไปก็มักจะสร้างอันหนึ่งปฏิบัติไปตามหลักของกฎหมาย
 แห่งซึ่งต่างกับกฎหมายของรถไฟและท่าเรือ กฎหมายของรถไฟและท่าเรือ
 นั้นสอนใหญ่เป็นเจ้าพนักงานนั้นแบบที่บังคับ เพราะฉะนั้น โอนราชการ
 ทั้งสองซึ่งต่างกัน ของศการอื่น ๆ หาได้เป็นราชการทั้งส่วนไม่ เป็นเรื่อง
 ของรายบุคคลโดยแท้ เมื่อเป็นเสนนนที่ท่านกล่าวมาเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึก
 เสียใจและสลด ๆ กับประหลาดว่าข้าพเจ้าเป็นทหารและพูดไม่เรื่องอะไร แต่

ความจริงที่ข้าพเจ้าขอชนมาพูดนี้พูดด้วยความจริงใจ และก็ไม่ยกเอาให้วาม
เจตนาอะไรมิได้ เพราะในฐานะที่ข้าพเจ้าพูดนี้ทั้งที่คำนึงถึงคุณทูลหมาน และ
ความรับผิดชอบเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอขอประเด็นใจในเรื่อง
ขององค์การอื่น ๆ น้อยอมมกฏและขอขบงคนหรือมณะนหรือบงคคขององค์การ
อื่น ๆ หนึ่งใจอยู่ ขอขบงคนขององค์การอื่น ๆ เป็นไปอย่างไรก็เช่นใจอย่างนั้น
เมื่อเบนเขนนจะไปเปรียบเทียบเขาอย่างคัจฉกฏหมายแผ่นดินนั้นเป็นไปไม่ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นที่เข้าใจกันตั้งแต่
กเมธผู้เสนอได้สรุปแสดงเพื่อยุติธรรม ข้าพเจ้าขอให้งมต เพราะเราได้ฟัง
พูดสรุปแล้ว ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรด
รุมชน

มตมาชกยกมตเป็นสงวนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมตชน

มตมาชกยกมตเป็นสงวนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันงดร่างพระ
ราชบัญญัตินี้คกไป ควรแก้เจตนาแล้ว ขอเด็กประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๕๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ประจักษ์ชัย		
จิตรสมุทร		
ฉิม บุญชาติ	เลิก จารุณี	ผู้ตรวจงาน
ทองพูน ทิมฉิม	โสมเจตนา ตีพลากร	..
ว.ท. ชูศักดิ์ นิตยสุทธิ	นันทมา ชานบ่อม	..
สุชุม	จำรงค์ ใจอ่อนน้อม	..
มานิต อุทรัง	ชุตม พดอยตั้งอาจย์	..
ท. ไชยงยศ	สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ	..
ศาสตราจารย์ภาค	เสียน ชัยชุม	..
ตรวจแล้ว วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๑๙๕๐ ณ บณยรังคร		..
	สุรินทร์ ตีพลากร	

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ ปัทมาโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประจวบปัจจนึก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร